

Scanned by eGangotri

(4-5)

4.5

717 S.Y.
4.

14/75
~~8~~

अथ
श्री वेदा
गीतगोविंदारव्यं
काव्यं
प्रारभ्यते.

इदं सटीकं काव्यं श्रीकृष्ण-
तनयेन गंगाविष्णुना श्री-
वेङ्कटेशारव्ये स्वीयशिला-
यंत्रेऽकितम् गजगुण-
नंदचंद्र १९३८ मिते वैक-
माद्वे ज्येष्ठ शुक्ल त्रयोदश

श्रीः

अथ

श्रीमत्कविराजजयदेवपंडितकृतं

गीतगोविंदारव्यं

काव्यं

प्रारभ्यते.

श्लोकः ॥ मेघैर्मंदुरमंबरं वनभुवः श्या
मास्तमालद्रुमैर्नक्तं भीरुरयं त्वमेव त
दिमं राधे गृहं प्रापय ॥ इत्थं नंदनिदेश
तश्चलितयोः प्रत्यध्वकुंजद्रुमं राधामा
धवयोर्जयंति यमुनाकूले रहः केलयः १

श्रीराधाकृष्णाय नमः भद्राय भवतामूयात्कृष्णः सद्ग
क्तिप्रावितः ॥ कालिंदीजलसंसर्गमेघश्यामोति सुंदरः १
इह कविः प्रारिषितस्य निर्विघ्नपरिसमाप्त्यर्थं कृष्णस्मरण
रूपवस्तु निर्देशलक्षणमंगलाचरणं तावदाचरति मेघैरिति
राधामाधवयोः रहः केलयः यमुनाकूले जयंतीत्यन्वयः राधा
कृष्णयोः रहः केलयः एकांतक्रीडाः यमुनाकूले यमुनातीरे

जयंति सर्वोत्कर्षेणवर्तते कथंभूतयोः राधामाधवयोः
 प्रत्यध्वकुंजद्रुमं अध्वनिमार्गेकुंजेलतागृहेद्रुमेवक्षेत्रः
 त्यंइति नंदनिदेशतः नंदाज्ञयाचलितयोः अथवा अध्व
 कुंजद्रुमाद्यतिउद्दिश्यचलितयोः इति किंहेराधे अंबरं आ
 काशं मेघैर्मेदुरं व्याप्तमित्यर्थः वनभुवः तमालद्रुमैर्वृक्षैः श्या
 माः अयंकृष्णाः नक्तंरत्नौभीरुः भयशीलः अतिबालत्वात् त
 स्मादिसंपुरोवर्तिनं कृष्णं गृहं प्रापय एवं करणेन नंदस्यान्य
 स्मिन् विश्वासाभावात् ॥१॥

श्लोकः ॥ वाग्देवताचरितचित्रितचित्त
 सद्या पद्मावतीचरणचारणचक्रवर्ती
॥ श्रीवासुदेवरतिकेलिकथासमेतमेतं
 करोति जयदेवकविः प्रबंधम् ॥२॥

इदानींकविः सरस्वतीलक्ष्म्योः कीर्तनपूर्वकं कृष्णस्य सुर
 त्कीडावर्णनं कर्तुमाह वसंततिलकावृत्तेन वाग्देवतेति जयदेवकविः एतं प्र
 बंधंकृष्णकेलिकथाप्रतिपादकं ग्रंथं करोतीत्यन्वयः कथंभू
 तो जयदेवकविः वाग्देवताचरितचित्रितचित्तसद्यावाग्देव
 तायाः सरस्वत्याश्चरितेन वचनरचनाचारविशेषेण चित्रि
 तं मंडितं चित्तसद्यमनो गृहं यस्य सः पुनः कथंभूतः पद्मावत्या
 लक्ष्म्याश्चरणचारणानसंवाहनेन चक्रवर्ती नृप इवलक्ष्मीसेव
 याचक्रवर्तित्वं प्राप्तइति कथंभूतं प्रबंधं श्रीवासुदेवेति श्रीरू
 पिणीराधावासुदेवः श्रीकृष्णश्च तयोः रतिकेलिकथायासु

अथ श्रीकृष्ण उवाच ॥ १२ ॥

यद्यपि माम् कुरुक्षेत्रे मया युद्धम् अभिप्रेतम्

तपसा युक्तो ह्यश्वत्थामा मया युद्धार्थात्

वैद्यस्य कौरव्यस्य च तस्यैव शिष्यवान्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात्

रतकीडाकथनेनस्मेतंयुक्तं ॥२॥

श्लोकः॥यदिहरिस्मरणे सरसं मनो यदि
विलासकलासु कुतूहलं ॥मधुरकोमलकां
तपदावलीं शृणु तदा जयदेवसरस्वतीं ॥३

अथ कविर्निजग्रंथप्रयोजनमाह द्रुतविलंबितेन वृत्तेन
यदीति हे कृष्ण भक्त तदा तर्हि जयदेव सरस्वतीं शृणु इत्यन्व
यः यदियर्हि हरिस्मरणे कृष्णचिंतने सरसं सानुरागं तव मनः अ
स्तीत्यध्याहारः यदियर्हिविलासकलासु विलासः श्रीकृष्णवि
लासः कलाश्चतुःषष्टिस्तासुकुतूहलमस्तीति कथं भूतां जयदे
वसरस्वतीं मधुरासरसा अर्थतः कोमलाशब्दतः अतएव कांता
मनोहरापदावलीपदसमूहोयस्यांसाताम् ॥ ३ ॥

श्लोकः॥वाचः पल्लवयत्युमापतिधरः संद
र्भशक्तिं गिरां जानीते जयदेव एव शरणः
श्लाघ्यो दुरूहद्रुतेः ॥ शृंगारोत्तरसत्यमेव
रचनेनार्चय गोवर्धनस्पृही कोपि न वि
श्रुतः श्रुतिधरो धोई कविस्मापतिः ॥४॥

कविरन्यग्रंथेष्व्योमद्वंथे बहवो गुणाः संतीति द्योतयन्
शार्दूलविक्रीडितेनाह वाच इति उमापतिधरो नाम कविर्वाचः व
चनानि पल्लवयति विस्तारयति न तु गुणान् गिरां संदर्भशक्तिः
शब्दतश्च ग्रंथनविशक्तिं जयदेव एव परं जानीते नान्यदित्यर्थः
शरणो नाम कविः दुरूहद्रुतेः विषमग्रंथस्य शीघ्रोच्चारतः

श्लाघ्यः स्तुत्यः शृंगारेति शृंगारोत्तराणि शृंगारप्रधानानि सं
ति उत्कृष्टानि प्रमेयानि वाचनानि तेषां रचनेः प्रबंधैः आचा-
र्यगोवर्धनस्पर्धीकोपिनविश्रुतः आचार्यगोवर्धनः कविः शृंगा-
रप्रधानमेव प्रबंधकरोतीत्यर्थः योर्द्विनामा कविस्मापतिः कविरा-
जः श्रुतिधरः श्रुत्याश्रयणमात्रेणैव धारयति न पुनरर्थ्यादिग्रहणे
प्रवीणः इति राजपदेन महाहंकारकथनं ॥ ४ ॥

अथ प्रथमप्रबंधो मालवरागेण रूपक
ताले गीयते.

प्रलयपयोधिजले धृतवानसि वेदं ॥ विहि
तवहित्रचरित्रमखेदं ॥ केशव धृतमीनश-
रीर जय जगदीश हरे ॥ १ ॥

कविरधुना भक्तानुग्रहार्थं विघ्नाभावाच्च दशावतारवर्णन-
माह प्रलयेत्यादिजगदीश इत्यंतं अस्य गीतस्य मालवरागः
रूपकतालः तल्लक्षणं नितंबिनीचुंबितवक्रपद्मः शुकद्युतिः
कुंडलवान्किरीटी संगीतशालां प्रविशन्प्रदोषे मालाधरो माल-
वरागराजः रूपके स्यात् द्रुतं लघुरिति हे केशव धृतं मीनस्य
शरीरं वेदोद्धारणार्थं येन सः हे जगदीश हे हरे जय उत्कर्षेण व-
र्द्धस्व कस्मादित्यत आह त्वं प्रलयपयोधिजले कल्यांतसमुद्रज-
ले निमग्नं वेदं धृतवानसि कथं अखेदं अपरिश्रमं यथा भवति
तथा पुनः कथं विहितेति विहितं कृतं वहित्रचरित्रं समुद्रतर-
णकारणनौकाचेष्टितं यत्र क्रियायुं ॥ १ ॥

क्षितिरतिविपुलतरे तव तिष्ठति पृष्ठे॥धर
णिधरणकिणचक्रगरिष्ठे॥केशव धृतक
च्छपरूप जय जगदीश हरे॥२॥

क्षितिरिति हेकेशवधृतं कच्छपस्य रूपं येन सः तत्सं
बोधनं हेजगदीशहेहरे जय पूर्ववत् तवपृष्ठेक्षितिः पृथ्वी सि
ष्ठतीत्यन्वयः कथंभूतेपृष्ठे अतिविपुलतरे अतिक्रान्तः विपुल
तरः पदार्थेन पुनः कथंभूते धरण्याः क्षमायाधरणेन वहनेन
यत्किणचक्रं मृतपिंडस्तेन गरिष्ठे दृढे॥२॥

वसति दशनशिखरे धरणी तव लम्बा॥श
शिनि कलंककलेव निमग्ना॥केशव धृत
सूकररूप जय जगदीश हरे॥३॥

वसतीति हेकेशवेत्यादिपूर्ववत् धृतं सूकरस्य रूपं येन
तव दशनशिखरे दंताग्रभागे धरणी पृथ्वीलम्बा संबद्धा वसति त
त्र दृष्टान्तः केव शशिनिचंद्रे निमग्ना अंतःस्थिता कलंककलेव
कलंकरेखेव॥३॥

तव करकमलवरे नरवमद्भुतशृंगं॥दलि
तहिरण्यकशिपुतनुभृंगं॥केशव धृतन
रहरिरूप जय जगदीश हरे॥४॥

तवेति हेधृतं नरहरेः रूपं नरसिंहस्य स्वरूपं येन तत्संबो
धनं तव करकमलवरे हस्तपद्मश्रेष्ठे नरवमस्तीत्यध्याहारः क
थंभूतं नखं अद्भुतशृंगं आश्चर्यकरं शृंगमग्रभागो यस्य अ

द्रुतत्वेहेतुमाह दलितः विदारितः हिरण्यकशिपोर्देत्यस्यतनुरे
वभृङ्गोन्नमरोयेन अन्यत्रात्मरेणकमलाग्रंदल्यतेइहतुवैपरी
त्येनाश्चर्यम् ॥ ४ ॥

छलयसि विक्रमणे बलिमद्भुतवामन ॥ प
दनरवनीरजनितजनपावन ॥ केशव धृत
वामनरूप जय जगदीश हरे ॥ ५ ॥

छलयसीति धृतं वामनस्य रूपं येन हं अद्भुतवामन आश्चर्य
हेतुवामन त्वं विक्रमणे पादविक्षेपे कर्तव्ये बलिं अस्तरं छल-
यसि प्रवंचयसि कीदृशस्त्वमिति संबोधनं पदेति पदनरव-
नीरेण पदनरवाग्रसंबन्धिजलेन गंगारूपेण जनितं कृतं जनपा-
वनं लोकपावित्र्यं येन ॥ ५ ॥

क्षत्रियरुधिरमये जगदपगतपापं ॥ रूप
यसि पयसि शमितभवतापं ॥ केशव धृत
भृगुपतिरूप जय जगदीश हरे ॥ ६ ॥

क्षत्रियेति हे धृतभृगुपतिरूपधृतपरशुरामरूप क्षत्रि-
यरुधिरमये पयसि जगत्स्वपयसीत्यन्वयः क्षत्रियाणां शो-
णितविकारे जले जगत्स्नापयसि स्नानेन फलमाह कथं भूतं
जगत् अपगतपापंगतकलुषं पुनः कथं भूतं शमितभवतापं
दूरीकृतसंसारतापं ॥ ६ ॥

वितरंसि दिक्षु रणे दिक्पतिकमनीयं ॥
दशसुरवमौलिबलिं रमणीयं ॥ केशव

धृतरघुपतिरूप जय जगदीश हरे॥७॥

वितरसीति हेधृतरघुपतिरूपधृतरामत्राशेर तंरणेसं
ग्रामे दशमुख मौलिबलिं रावणमस्तकोपहारं दिक्षुदिशा-
स्त वितरसिददासि कीदृशं दिक्पतिकमनीयं इंद्रादीनांर
मणीयं काम्यं इच्छाविषयमित्यर्थः ॥७॥

वहसि वपुषि विशदे वसनं जलदाभं॥

हलहतिमीतिमिलितयमुनाभं॥केशव

धृतहलधररूप जय जगदीश हरे॥८॥

वहसीति हेधृतहलधररूपधृतबलभद्ररूप त्वंवपुषिव
सनंचरन् वहसि धारयसि कथंभूतेवपुषि विशदेऽशुभे कथंभू
तंवसनं जलदाभंसजलमेघसदृशं पुनः कथंभूतंहलहतिमी
त्यालांगलाघातभयेनमिलिताउपस्थितायायमुनातद्भूता
भादीप्तिर्यस्यतत्॥भयेनातिश्यामत्वंभवति॥८॥

निंदसि यज्ञविधेरहह श्रुतिजातं॥सद

यहृदय दर्शितपशुघातं॥केशवधृतबु

द्धशरीर जय जगदीश हरे॥९॥

निंदसीति हेधृतबुद्धशरीरधृतबुद्धावतार हेसदयहृद
य दयासहितांतःकरण जय ननुवेदनिंदकस्यकथंस्तुतिरि-
त्यत आह. त्वंयज्ञविधेः ऋतुविधानसंबंधि श्रुतिजातंवेदवा
क्यसमूहं निंदसि दूषयसि नतुसर्वमित्यर्थः सोऽपि किमिति
निंद्यते इत्यत आह. अहहकष्टं दद्याथांवा दर्शितः बोधितः

पशूनांघातोवधोयेनतादृशं वेदोपिपशूनांघातं बोधयतीत्य
तअहोकष्टमित्येवनिंदयसीतिभावः ॥ ९॥

म्लेच्छनिवहनिधने कलयसि करवालं ॥

धूमकेतुमिव किमपि करालं ॥ केशवधृत
कल्किशरीर जय जगदीश हरे ॥ १० ॥

म्लेच्छेति हेधृतकल्किशरीरधृतकल्क्यवतारशरीरत

चेष्टितमाह. त्वंम्लेच्छनिवहनिधनेम्लेच्छानांनिवहाः स

मूहास्तेषांनिधनेनाशनिमित्तंकिमपि अनिर्वचनीयं करवालं

खड्गं कलयसि धारयसि कथंभूतं करवालं धूमकेतुमिव -

औसातिकतारकापातमिव करालं भयानकं अथवाधूम

केतुरग्निस्तमिव ॥ १० ॥

श्रीजयदेवकवे रिदमुदितमुदारं ॥ शृणु

सखदं श्रुमदं भवसारं ॥ केशवधृतदश

विधरूप जय जगदीश हरे ॥ ११ ॥

इति श्रीगीतगोविंदे प्रथम प्रबंधः

धृतवानसीत्यादिभिर्वर्तमानप्रयोगैरवताराणां भगव
तश्चलीलायाः नित्यत्वं दर्शितं एवं तत्तदवतारगुणैः स्तुतिं कृ
त्वासंप्रत्यवतारिणं स्तुवन्नार्थयते श्रीजयदेवेति हे केशव
धृतानि दशविधानिरूपाण्येन तत्संबोधनं श्रीजयदेवक
वेः इदं गीतं उदितं भाषितं शृणु आकर्णयेति भक्तजबं-

प्रत्युक्तिः कीदृशं उदारं मनोहरं सुश्राव्यत्वात् शक्तदं क
ल्याणदायकं भवसारं संसारे धनरूपं ॥११॥

श्लोकः ॥ वेदानुद्धरते जगन्निवहते भू
गोलमुद्धिन्नते दैत्यं धारयते बलिं छलय
ते क्षत्रक्षयं कुर्वते ॥ पौलस्त्यं जयते ह
लं कलयते कारुण्यमातन्वते स्लेच्छा-
न्मूर्च्छयते दशाकृतिकृते कृष्णाय तु
भ्यं नमः ॥१॥

उक्तानेवावतारान्पुनः संक्षेपेण कीर्तयति वेदानिति
तुभ्यं कृष्णाय नमः अस्तु इत्यन्वयः कथं भूताय वेदानुद्धरते
मीनरूपेण पुनः कथं भूताय जगन्निवहते धारयते कूर्मरूपे
ण भूगोलं पृथ्वीचक्रं उद्धिन्नते ऊर्ध्वं धारयते वाराहरूपेण
दैत्यं हिरण्यकशिपुं धारयते नृसिंहरूपेण बलिं बलिदैत्यं छ
लयते वंचयते वामनरूपेण क्षत्रक्षयं क्षत्रियनाशं कुर्व
ते परशुरामरूपेण पौलस्त्यं रावणं जयते रामरूपेण हलं
लांगलं कलयते धारयते बलभद्ररूपेण कारुण्यं दयां आ
तन्वते विस्तारयते बुद्धरूपेण स्लेच्छान् अंत्यजान् मूर्च्छ
यते नाशयते कल्किरूपेण अतएव दशाकृतिकृते दशवि
धरूपधारिणे ॥१॥

अथ द्वितीयप्रबंधो गुर्जररागेण
प्रतिमठताले गीयते ॥

श्रितकमलाकुचमंडल धृतकुंडल ए॥क
लितललितवनमाल जय जय देव हरे १

कविरिदानीं गुर्जरीरागेण कृष्णस्तौतिरागलक्षणं श्या
मास्रकेशीमलयद्रुमाणामृदूलसत्पलवतल्ययाता श्रुतेः
स्वराणां दधनीविभागंतंत्रीसुरवादक्षिणगुर्जरीयंदति श्रितेति
हेदेवहेहरे जयजयस्वभक्तपक्षपातेसर्वोत्कर्षेणवर्द्धस्व श्रि
तेत्यादीनिअष्टपद्याः पदानिसंबोधनानिज्ञातव्यानि एइतिप
दंहेइत्यर्थः हेश्रितकमलाकुचमंडल श्रितं आश्रितं कम-
लायाः लक्ष्म्याः कुचमंडलंस्तनमंडलं येन हेधृतकुंडल धृ
तेकुंडलेयेनतस्यसंबोधनं कलितेति कलिताधृताललि
तासुंदरवनमालापुष्पदामयेन ॥१॥

दिनमणिमंडलमंडन भवरवंडन ए॥मु-
निजनमानसहंस जय जय देव हरे २

दिनमणीति हेदिनमणिमंडलमंडनसूर्यमंडलालं
कारहेभवरवंडन भक्तानांसंसारनाशक हेमुनिजनमान
सहंस मुनिजनानांमानसेहंसइव मानसेसरसिहंसो-
स्तितद्वत् जयजयेतिपूर्ववत् ॥२॥

कालियविषधरगंजन जनरंजन ए य
दुकुलनलिनदिनेश ॥जय जय देव हरे ॥३

कालियेति कालियनाम्नः सर्पस्यगंजमहिंसकहेज
नरंजन हेयदुकुलनलिनयादबकुलकमलसूर्य ॥३॥

मधुमुरनरकविनाशन गरुडासन ए सु
रकुलकेलिनिदान॥ जय जय देव हरे॥ ४॥

मधुमुरेति मधुमुरनरकसंज्ञानांदैत्यानां नाशन गरु
डासनगरुडएव आसनं यस्य सः सरकुलेति सुरकुला
नांदेवसमूहानां केलेः क्रीडायाः सरवस्येतियावत्निदा
न आदिकारण॥ ४॥

अमलकमलदललोचन भवमोचन ए
त्रिभुवनभवननिधान॥ जय जय देव
हरे॥ ५॥

अमलेति अमलकमलवत्निर्मलपद्मपत्रवत् लोच
ने यस्य हे भवमोचन संसारभञ्जक त्रिभुवनभवनं निधान
त्रिभुवनमेव भवनं गृहं तत्र निधानमिव निधिरिव॥ ५॥

जनकसुताकृतभूषण जितदूषण ए स
मरशमितदशकंठ॥ जय जय देव हरे॥ ६॥

जनकेति जनकसुतायाः सीतायाः कृतभूषणकृतालं
कारजितदूषणजितोदूषणनामाराक्षसेन समरेति समरे संग्रामे
शमितो मारितो दशकंठो रावणो येन॥ ६॥

अभिनवजलधरसंदर धृतमंदर ए श्री
मुखचंद्रचकोर॥ जय जय देव हरे॥ ७॥

अभिनवेति अभिनवजलधरसंदरहेसजलमेघकां
ते धृतमंदरधृतमंदराचल श्रीमुखचंद्रचकोरलक्ष्मीमुखमेघ

चंद्रस्तत्रचकोरइव ॥ ७ ॥

तवचरणे प्रणता वयमिति भावय एकु

रुकुशलं प्रणतेषु ॥ जय जय देव हरे ॥ ८ ॥

तवेति एवंभूतहेहरे जयजयेति तवचरणेवयंप्रणताः
अतीवनम्राइति भावयजानीहि प्रणतेषुमादृशेषु कुरा-
लंकल्याणंकुरु ॥ ८ ॥

श्रीजयदेवकवेरिदं कुरुते मुदम् ॥ मंगल

मुज्ज्वलगीतम् ॥ जय जय देव हरे ॥ ९ ॥

इति श्रीगीतगोविंदे द्वितीयप्रबंधः

श्रीजयदेवेति हेदेवहेहरे जयजयेति प्रार्थयते श्रीजय
देवकवेः इदं उदितं मंगलं गीतविशेषः सुदं हर्षं कुरुते शृण्वतां
भक्तानामिति शेषः कथंभूतं इदं मंगलं उज्ज्वलं गीतं तदनु
गमने रम्यं गीतं गानं यस्मिन् ॥ ९ ॥

श्लोकः ॥ पद्मापयोधरतटीपरिरंभलग्न

काश्मीरमुद्रितमुरो मधुसूदनस्य ॥ व्य-

क्तानुरागमिव खेलदनंगरवेदस्वेदांबु

पूरमनुपूरयतु प्रियं वः ॥ १० ॥

अधुना कविः कामोद्दीपकत्वात् वसंतस्य व्याजेन कृष्ण
क्रीडां वक्तुं भक्तान् प्रति आशिषं ब्रूते पद्मेति मधुसूदनस्य
उरो वक्षस्थलं वः युष्माकं प्रियमभीष्टमनुपूरयतु संपूर्णं करो-
तु कथंभूतं मधुसूदनस्य उरः पद्मेति पद्मायाः लक्ष्म्याः

पयोधस्तदीस्तनपरिसरस्तस्यपरिरंभणेन आलिंगनेनलग्नं
यत्काश्मीरंकुंकुमकेशरंतेनमुद्रितंचिह्नितं ममैवेदंवक्षः
स्थलंनान्यस्यइतिभावः पुनःकथंभूतमिव व्यक्तानुराग
मिव पुनःकथंभूतंउरः खेलदिति खेलनखेलनगतिकु
र्वन्त्योऽनंगस्तस्यरवेदेनसरतायासेनस्वेदांबुधूरोधर्मज
लप्रवाहोयत्र॥१॥

श्लोकः॥वसंते वासंतीकुसुमसुकुमा
रैरवयवैर्निमंतीं कांतारे बहुविहितकृ
ष्णानुसरणाभू॥ अमंदं कंदर्पज्वरज-
निताचिंताकुलतया चलद्वाधां राधां
सरसमिदमूचे सहचरी॥२॥

अधुनाविरहोक्तैठितायाः राधायाः काचित्सरवीकृष्णा
वार्तावक्तुमाह वसंतइति वसंतकालेकाचित्सहचरीसरवी
सरसं सविलासंद्वंद्वस्यमाणंराधांप्रत्यूचे अवदत्कथंभू
तांराधां वासंतीकुसुमसुकुमारैर्मधवीपुष्पकोमलैरवय
वैरंगैरुपलक्षितांउपलक्षणेत्तृतीया कथंभूतांराधांकांतारे
दुर्गमेवर्त्मनिभ्रमंतीं पुनःकथंभूतांबहुविहितंवारंवारंदू
तीद्वारेणकृतंकृष्णानुसंधानंयया पुनःकथंभूतां अमंदंअ
त्युक्तंठंयथास्यात्तथाकंदर्पज्वरेणजनिताउत्पादिताया-
चिंतातत्कृताया आकुलतातयाकृत्वाचलंतीउद्गच्छंती
बाधापीडायस्याः॥२॥

अथ तृतीयप्रबंधो वसंतरागेण
रूपकताले गीयते

ललितलवंगलतापरिशीलनकोमलम
लयसमीरे॥मधुकरनिकरकरंबितको-
किलकूजितकुंजकुटीरे॥१॥विहरति हरि
रिह सरसवसंते॥नृत्यति युवतिजनेन
समं सखि विरहिजनस्य दुरंते॥ध्रु०॥

पूर्वोक्तमर्थगीतेनाह ललितेति एतस्य प्रबंधस्य वसंत
रागः रूपकतालः तल्लक्षणं शिखंडबर्होच्चयबद्धचूडः पुष्पा-
न्यिकंचूतलतांकुरेण भ्रमन्मुदावासमनंगमूर्तिर्मत्तोमतंग
स्य वसंतराग इति हे सखि हरिः इह सरसवसंते विहरति यु-
वति जनेन समं नृत्यति चेति ध्रुवगतपदेनान्वयः हे राधे हरिः
कृष्णः इह अस्मिन् मनोहरवसंतसमये कीडति युवति जने-
न समं कामिनी समूहेन सह नर्तनं करोति च. कुत्र स्थले इत्य-
पेक्षायां सप्तमपद्यस्थितवृंदावनविपिनशब्देनान्वयः कीट-
शो विरहिजनस्य दुरंते दुःखेनापि गंतुमशक्ये इति वसंत
वृंदावनयोर्विशेषणं कीटशेवसंतसमये ललितेत्यादि सप्तप-
दीपदानि. वसंतसमयविशेषणानि ललितायाः मनोहरायाः
लवंगलतायाः लवंगशाखायाः परिशीलनेन संपर्केण को-
मलो गंधर्मनोहरः मलयसमीरो मलयानिलो यत्र अनेन वायोः
स्रगंधत्वेन शीतत्वादीन्युक्तानि मधुकरेति मधुकरनिकरेण

ध्वमरसमूहेन करं वितैर्मिश्रितैः कोकिलैः कूजितः श
ब्दितः कुंजएव लतागृहमेव कुटीरोऽल्पाकुटीयत्र ॥१॥

उन्मदमदनमनोरथपथिकवधूजनज
नितविलापे ॥ अलिकुलसंकुलकुसुम
समूहनिराकुलबकुलकलापे ॥२॥

उन्मदमदमदनमनोरथपथिकवधूजनज
नितविलापे ॥ अलिकुलसंकुलकुसुम
समूहनिराकुलबकुलकलापे ॥२॥

मृगमदसौरभरभसवशंवदनवदल
मालतमाले ॥ युवजनहृदयविदारणम
नसिजनरवरुचिकिंशुकजाले ॥३॥

मृगमदमदनमनोरथपथिकवधूजनज
नितविलापे ॥ अलिकुलसंकुलकुसुम
समूहनिराकुलबकुलकलापे ॥२॥

मदनमहीपतिकनकदंडरुचिकेशरकुसु
मविकाशो॥मिलितशिलीमुखपाटलिप
टलकृतस्मरतूणविलासे॥४॥

मदनेति मदनमहीपतेः कामनृपस्य कनकदंडछत्रंतद
तरुचिर्यस्य एवंभूतः केशरकुसुमविकाशो नागकेशरपु
ष्पप्राचुर्ययत्र मिलितेति मिलिताः शिलीमुखाः भ्रमराः
येषुतैः पाटलीपटलैः पाटलपुष्पसमूहैः कृतः स्मरतूणवि
लासः कामतूणीरचेष्टितं यस्मिन् तस्मिन् ॥४॥

विगलितलज्जितजगदवलोकनतरुण
करुणकृतहासे॥विरहिनिहंतनकुंत
मुखाकृतिकेतकिदंतुरिताशो॥५॥

विगलितेति विगलितस्य शिथिलावयवस्य अतएवल
ज्जितस्य जगतः अवलोकनेन दर्शनेन तरुणकरुणैः तरु
णकरुणवृक्षैः पुष्पविकाशव्याजेन कृतो हासो हास्ययत्र
विरहीति विरहिनिहंतनानिवियोगिमारकानि कुंतमुखा
कृतीनि भल्लमुखाकाराणि यानि केतकीपुष्पाणि तैर्दंतुरि
ता व्याप्ता आशादिशो यस्मिन् तस्मिन् ॥५॥

माधविकापरिमलललिते नवमालति
जातिरुगंधौ॥मुनिमनसामपि मोह
नकारिणि तरुणाकारवंधौ॥६॥

माधविकेति माधविकायाः सुसतीलतायाः परिमले

नगंधेन ललितेमनोहरे नवमालिकानिमालतीपुष्पाणिजा
तिः जातिपुष्पाणिताभ्यां सगंधौ मुनिमनसामपि कृषिचि
त्तानामपि मोहनकारिणिमदनजनके तरुणानां यूनां अका
रणबंधौ सहजमित्रे ॥६॥

स्फुरदतिमुक्तलतापरिरंभणमुकुलि
तपुलकितचूते ॥ वृंदावनविपिने परिस
रपरिगतयमुनाजलपूते ॥७॥

स्फुरदिति वृंदावनविपिने हरिः क्रीडतीत्यन्वयः स्फुरं
त्याश्चलं त्या अतिमुक्तलतायाः परिरंभणेन आलिंगनेन मु
कुलितः पुष्पितः पुलकितः दृष्टः आम्नवृक्षो यत्र कथं भूते
वृंदावनविपिने परिसरेति परिसरे पर्यंतं भुवि परिगतं प्रा
प्तं यत् यमुनाजलं तेन पूते पवित्रे ॥७॥

श्रीजयदेवमणितमिदमुदयतु हरिच.
रणस्मृतिसारं ॥ सरसवसंतसमयवनव
र्णनमनुगतमदनविकारं ॥८॥

इति श्रीगीतगोविंदे तृतीयप्रबंधः ३

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवकवेरिदं मणितं उदयतु उद
यं प्राप्नोतु इत्यर्थः हरिचरणयोः स्मृतिः स्मरणं सारो मुख्यो
यत्र सरसं समनोहरं वसंतसमयसंबन्धिनो वनस्य वर्णनं य
त्र अनुगतः अनुकृतः मदनविकारो कामविलासो यस्मि
न् ॥८॥

श्लोकः॥ दरविगलितमल्लीवल्लिचंचसरा
गप्रकटितपटवासेर्वासयन् काननानि॥
इह हि दहति चेतःकेतकीगंधबंधुः प्रसर
दसमबाणप्राणवद्धंधवाहः॥१॥

वियोगिनांदुःसहंवसंतवायुंवर्णयति दरेति इहवसंते
गंधवाहोवायुः विरहिणांचेतः दहतीत्यन्वयः अर्थात् किंकु
र्वन् दरविगलितायाः ईषद्विकसितायाः मल्याः मल्लिकाया
वल्लीषुलतासु चंचद्विरुद्धच्छद्विः परांगैः पुष्परजोभिः प्रक
टितपटवासेः स्फुटीकृतपटवासचूर्णैः काननानि वनानि
वासयन् सरसीकुर्वन् पुनः कथंभूतः केतकीपुष्पाणांगं
धस्य बंधुर्मित्रं प्रसरंतो ये असमबाणाः कामबाणास्तेषां प्रा
णवन् प्राणइव॥१॥

श्लोकः॥ उन्मीलन्मधुगंधलुब्धमधुपव्या
धूतचूनांकुरक्रीडत्कोकिलकाकलीकलक
लैरुद्ग्रीणकणज्वराः॥ नीयंते पथिकैः क
थंकथमपि ध्यानावधानक्षणप्राप्तप्राण
समासमागमरसोल्लासेरमी वासराः॥२॥

वसंतत्वासराणामनंगोद्दीपकत्वमाह उन्मीलदिति अमीव
संतसंबन्धिनो वासराः दिवसाः पथिकैर्मार्गस्थैर्विरहिभिः क
थंकथमपि अत्यंतदुःखेन नीयंते उल्लंघ्यंते कथंभूताः वास
राः उन्मीलदिति उन्मीलंश्चासौमधुगंधश्चपुष्परसगंधस्तत्र

लुब्धायेमधुपाः भ्रमरास्तैर्व्याधूताः कंपिताः ये चूतांकुराः
आम्नांकुरास्तेषु क्रीडातांको किलानां काकली कलकलैः सू-
क्ष्माव्यक्तमधुरध्वनि कोलाहलैः कष्टजनकत्वेन उद्गीर्णः प्र-
काशितः कर्णज्वरः श्रवणोपतापोयेषु कथं नीयंत इत्यत आ-
ह- ध्याने चिंतने अवधानं चिन्तैकाग्र्यं तेन क्षणं अल्पकालं
प्राप्ताया अनुभूतायाः प्राणसमायाः समागमरसेन संबंध-
स्वरूपरसेन उल्लासोयेषांते ॥ २ ॥

श्लोकः ॥ अनेकनारीपरिरंभसंभ्रमस्फु-
रन्मनोहारिविलासलालसं ॥ मुरारिमा-
रादुपदर्शयंत्यसौ सरवी समक्षं पुनराह-
राधिकां ॥ ३ ॥

अनेकेति असौ सरवीराधिकां पुनराह इत्यन्वयः क-
थंभूता सरवी आरात्दूरे वर्तमानं समक्षं तथा स्यात्तथा क-
ष्णं उपदर्शयंती विषयं कौरयंती कथंभूतं हरिं अनेकनारी-
णां परिरंभसंभ्रमेणा लिंगनादरेण स्फुरन् इतस्ततो गच्छन्
मनोहारी मनोज्ञो यो विलासः क्रीडातत्रलालसं आदरवंतं ३

अथ चतुर्थप्रबंधो रामकरिरागेण
रूपकताले गीयते-

चंदनचर्चितनीलकलेवरपीतवसनव-
नमाली ॥ केलिचलन्मणिकुंडलमंडित-
गंडयुगस्मितशाली ॥ १ ॥ हरिरिह मुग्ध

वधूनि करे विलासिनि विलसति केलिपरे
॥ ध्रु० ॥

अमुमेव श्लोकोक्तमर्थं गीतेनाह चंदनेति रामकरिरागः
तस्य लक्षणं स्वर्णप्रभाभास्वरभूषणावनीलं निचोलं स्वत
नौ वहंती कांतोपदोपांतमधिश्चितापिमनोन्वतारामकरिः
प्रदिष्टा इति १ हे विलासिनिराधे इह मुग्धवधूनि करे मनोह
रकामिनी समूहे हरिर्विलसति क्रीडतीत्यन्वयः कथं भूते मु
ग्धवधूनि करे केलिपरे क्रीडातसरे कथं भूतो हरिः चंदनेति
चंदनेन मलयजेन चर्चितं रेखाकारेणानुलिप्तं नीलं कलेवरं
शरीरं यस्य पीतं सुवर्णवर्णवसनं वस्त्रं यस्य वनमाला यस्य
स्तीति ततः प्रत्येकं कर्मधारयः पुनः कथं भूतः केल्या क्री
डया चलतीयेमणियुक्ते कुंडले ताभ्यां मंडितं शोभितं गंड
युगं यस्य स्मितेन ईषद्वास्येन शालते शोभते ततः कर्मधारयः

पीनपयोधरभारभरेण हरिं परिरम्य
सरागं ॥ गोपवधूरनुगायति काचिदु
दंचितपंचमरागं ॥ २ ॥

पीनेति हेराधेकाचित् गोपवधूः गोपांगना पीनपयोध
रभारभरेण विपुलकुचगौरवातिशयेन सरागं यथा तथा प
रिरम्य आलिंग्य हरिं अनुपश्वाद्दूर्द्धकृतं पंचमरागं गायति
गानं करोति ॥ २ ॥

कापिविलासविलोलविलोचनखेलन

जनितमनोजं॥ ध्यायति सुग्धवधूर-
धिकं मधुसूदनवदनसरोजं॥३॥

कापीति काचिन्सुग्धवधूर्मनोहरगोपांगना अधिकम
तिशयेनमधुसूदनवदनसरोजं कृष्णस्य मुखंबुजं ध्याय-
ति चिंतयति विलासेन विलोलयोर्विलोचनयोः खेलनेन
संचारेण जनितउत्पादितो मनोजः कामो येन तत्॥३॥

कापि कपोलतले मिलिता लपितुं कि
मपि श्रुतिमूले॥ चारु चुचुंब नितंबवती
दयितं पुलकैरनुकूले॥४॥

कापिकपोलेति कापि नितंबवती गोपांगना दयितं कृष्णं
कपोलतले गंडदेशे चारु मनोज्ञं यथा स्यात्तथा चुचुंब चुंबित
वती कथं भूता किमपि कार्यं लपितुं वक्तुं श्रुतिमूले कर्णप्रदेशे
मिलिता संलग्ना कीदृशे कपोलतले पुलकैरोमोद्गमैः अनु-
कूले प्रेमप्रियकथने॥४॥

केलिकलाकुतुकेन च काचिदमुं य
मुना जलकूले॥ मंजुल वंजुल कुंजग
तं विच कर्ष करेण दुकूले॥५॥

केलीति काचिद्गोपी केलिकलाकुतुकेन शृंगाररसक्री-
डात्तात्पर्येण हेतुना करेण हस्तेनामुं कृष्णं दुकूले वस्त्रे विच-
कर्ष आकृष्टवती कथं भूतं अमुं यमुनाजलकूले यमुना
जलोपलक्षिते कूले तीरे मंजुलो मनोहरो यो वंजुल कुंजो

वेतसलतागृहंतत्रगतंवर्तमानं ॥ ५ ॥

करतलतालतरलवलयावलिकलितक
लस्वनवंशो ॥ रासरसे सह नृत्यपरा हरि
णा युवतिः प्रशशंसे ॥ ६ ॥

करतलेति काचित्पुत्रवतिः गोपंगनाहरिणाकृष्णो न प्र
शशंसेस्तुता रासरसे गोपीक्रीडानुरागे सह नृत्यपराकृष्ण-
समकालं नृत्यंती कथं भूते रासरसे करतलयोर्हस्तयोस्ता
लेन च पेठध्वनिना तरलयाचंचलयावलयावलया कंकणपं-
क्त्या कलितः मिश्रितः कलस्वनवंशोऽव्यक्तमधुरशब्दसहि
तो वंशो वेणुर्यत्र ॥ ६ ॥

श्लिष्यति कामपि चुंबति कामपि रमय
ति कामपि रामां ॥ पश्यति स्मितचारु
परामपरामनु गच्छति वामां ॥ ७ ॥

श्लिष्यतीति हेराधेश्रीकृष्णः कामपि गोपिकां श्लिष्य-
ति आलिंगति तथा कामपि चुंबति तथा कामपि रामां र-
मयति क्रीडयति अपरां नायिकां स्मितचारु हासमनोह-
रं यथा स्यात्तथा पश्यति अपरां वामां सुंदरीमनु गच्छतीत्य-
र्थः ॥ ७ ॥

श्रीजयदेव कदेरिदमद्भुतकेशवकेलि
रहस्यं ॥ वृंदावनविपिने ललितं वितनो
तु शब्मानि यशस्यं ॥ ८ ॥

इति श्रीगीतगोविंदे चतुर्थः प्रबंधः

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवकवेरिदगीतं श्रुत्वा नि क
ल्याणानिवितनोतु अर्थात् भक्तानां गीतं कीदृशं अद्भुतं
आश्चर्यकरं केशवस्य कृष्णस्य केलिरहस्यं कीडाहर्षोय
त्र अद्भुतत्वं युगपत्सर्वासांप्रीत्युत्पादनात् वृंदावनविपि
ने वृंदावननाम्नि वने ललितं नानारसान्वितमित्यर्थः य
शस्यं यशसे हितं यशस्करमित्यर्थः ॥८॥

श्लोकः ॥ विश्वेषामनुरंजनेन जनय
न्नानंदमिंदीवरश्रेणी श्यामलकोमलै
रुपनयन्नंगैरनंगोत्सवं ॥ स्वच्छंदं व्र
जसुंदरीभिरभितः प्रत्यंगमालिङ्गितः
भृंगारः सखि मूर्तिमानिव मधौ मु-
ग्धो हरिः क्रीडति ॥९॥

विश्वेषामिति हे सखिराधे मधौ वसन्ते मुग्धो मनोह
रो हरिः कृष्णः क्रीडतीत्यन्वयः कइव मूर्तिमान् शरीर
धारी शृंगाररसइव किं कुर्वन् अनुरंजनेन अनुरागेण
विश्वेषां सर्वेषां भक्तानां आनंदं संतोषं जनयन् पुनः किं
कुर्वन् इंदीवरश्रेणीनामिव नीलकमलपंक्तीनामिव श्या
मलकोमलैः कृष्णमनोहरैरंगैरवयवैः अनंगोत्सवं काम
हर्ष उपनयन् उत्पादयन् पुनः कथं भूतः स्वच्छंदं स्वेच्छ
या व्रजसुंदरीभिः गोपीभिः अभितः सर्वतोभावेन

प्रत्यंगं प्रत्यवयवं आलिंगितः गोपीभिरालिंगनेययायदं
 गंप्राप्तं तया तदेवालिंगितमिति भावः श्यामो भवति शृंगारः
 सितो हासः प्रकीर्तित इति शृंगारविशेषणान्यव्येतानि पदा
 नि ॥१॥

श्लोकः ॥ अद्योत्संगवसद्भुजंगकवल-
 क्लेशादिवेशाचलप्रालेयप्लवनेच्छया
 नुसरति श्रीखंडशैलानिलः ॥ किंचित्स्नि-
 ग्धरसालमौलिमुकुलान्यालोक्य हर्षो
 दयादुन्मीलंति कुहुः कुहूरिति कलोत्ता-
 लाः पिकानांगिरः ॥२॥

मलयानिलदुःसहत्वे कारणमाह अद्येति हेराधे अद्यइ
 दानीव संतसमये श्रीखंडशैलानिलः मलयजपवनः उत्संगे
 क्रोडेव संतोषे भुजंगाः सर्पास्तेषां कवलक्लेशादिवग्रासोप-
 तापादिव ईशाचलं हिमाचलं प्रालेयप्लवनेच्छयानुहिनम-
 ज्जनेच्छयानुसरति अनुगच्छति किंच पक्षांतरे पिकानां
 गिरोवाण्यः स्निग्धरसालमौलिमुकुलानि कोमलचूतस्त-
 बककुड्मलानि आलोक्य दृष्ट्वा हर्षो दयात् आनंदो दयात्
 उन्मीलंति उद्गच्छंति कथं भूतागिरः कुहुः कुहूरिति कलो-
 त्तालाः कुहुः कुहूरित्याकारेणाव्यक्तमधुरशब्देनोत्तालाः
 प्रकाशाः ॥२॥

श्लोकः ॥ रासो ह्लासभरेण विभ्रमभृता

माभीरवामभ्रुवामभ्यर्णं परिरभ्य निर्भ
रमुरः प्रेमांधया राधया ॥ साधु त्वद्वदनं
सुधामयमिति व्याहृत्य गीतस्तुतिव्या-
जादुद्भटचुंबितः स्मितमनोहारी हरिः
पातु वः ॥ ३ ॥

इति श्रीकविराजश्रीजयदेवकृते गीतगोविंदे
महाकाव्ये सामोददामोदरो नाम प्रथमः सर्गः १

कविः कथोपक्रमंत्यक्त्वा लोकानाशिष्यति रासोल्ला
सेति हरिः कृष्णः वः युष्मान्यानुदित्यन्वयः कथंभूतोहरिः
रासोल्लासभरेण गोपीक्रीडायां हर्षातिशयेन विभ्रमभृतां
शृंगारविलासधारिणीनां आभीरवामभ्रुवांगोषिकानां
अभ्यर्णसमीपं निर्भरंगादयथा तथा उरः वक्षः स्थलं परिर
भ्य आलिंग्य राधया उद्भटं प्रकटयथा स्यान् तथा गीतस्तुति
व्याजात् गानप्रशंसाच्छलेन चुंबितः न तु भवतु तांस्त्वभि
मः प्रत्यक्षं युवतिगणं पश्यंत्या तथा कथं चुंबितस्तत्राह
प्रेमांधया प्रेम्णा हर्षातिशयेनांधया कृष्णा विनान्यन्न पश्यं
तीति तथा किं कृत्वा त्वद्वदनं त्वन्मुखं सुधामयममृतमयं सा
धुशोभनं इति व्याहृत्य उक्त्वा कथंभूतोहरिः स्मितमनोहा-
री राधायाः चुंबनकोशलं दृष्ट्वा स्मितेन ईषद्वास्ये न मनोह
र्तुशीलं यस्य सः ॥ ३ ॥ ॥ इति श्रीगीतगोविंदटीकायां
प्रथमः सर्गः समाप्तः ॥ १ ॥

अथ द्वितीयसर्गः प्रारभ्यते.

श्लोकः॥विहरति वने राधा साधारणप्र-
णये हरौ विगलितनिजोत्कर्षादीर्घ्याव-
शेन गतान्यतः॥कचिदपि लताकुंजे
गुंजन्मधुव्रतमंडलीसुरवरशिखरे ली-
ना दीनाप्युवाच रहः सर्वा ॥१॥

विहरतीति राधारहः एकांतेसर्वा उवाच कथंभूताराधा
वने वृंदावने हरौ कृष्णो विहरति क्रीडतिसति विगलितनि-
जोत्कर्षान् गतनिजभाग्यात् दीर्घ्यावशेन असहिष्णुतया
अन्यतो न्यस्मिन् स्थले गता कथंभूते हरौ साधारणप्रणये-
अन्यगोपीतुल्यप्रेम्णि अतएव कचिदपि लताकुंजे लतागृ-
हे लीना गुप्ता कथंभूते कुंजे गुंजतां गंभीरं शब्दं कुर्वताम्
मधुव्रतानां भ्रमराणां मंडल्या समूहेन सुरवरशिखरेशब्दा
यमाना अभागे अतएव दीनापि दुःखितापि ॥१॥

अथ पंचमप्रबंधो गुर्जरीरागेण
रूपकताले गीयते.

संचरदधरल्लधामधुरध्वनिमुखरितमो-
हनचंद्रां॥चलितदृगंचलचंचलमौलिक-
पोलविलोलवतंसं॥१॥रासे हरिमिह वि-
हितविलासं स्मरति मनो मम कृतपरि-
हासम्॥ध्रु॥

श्लोकोक्तमर्थगीतेनाह संचरदिति हेसखिमममनःह
रिंस्मरतिगोचरं करोति सर्वानुभूतविषयत्वात् कथंभूतंह
रिं संचरताउद्गच्छताअधरसुधयामधुरेणअधरासृतमनो
हरेणध्वनिनाशब्देन मुखरितः शाब्दितोमोहननामाव
शोयेन पुनःकीदृशंचलितेति चलितः आवर्जितःदृगंच
लः कटाक्षोयेन चंचलः दोलायमानोभौलिः शैखरोय
स्य कपोलयोर्गण्डस्थलयोर्विलोलो चंचलोवतंसौकर्णमि
रणोयस्य तंततः प्रत्येकं कर्मधारयः पुनः कीदृशंद्वहरासे
गोपीक्रीडायांविहितःकृतः विलासो क्रीडायेनमयासह
कृतःपरीहासः कर्म येनतम् ॥१॥

चंद्रकचारुमयूरशिखंडकमंडलवल
यितकेशं ॥ प्रचुरेपुरंदरधनुरनुरंजित
मेदुरमुदिरस्रवैशं ॥ २ ॥

चंद्रकेति चंद्रकेणविचित्रवर्णचिह्नेनचारूणांम-
यूरशिखंडकानांमयूरपिच्छानां मंडलेनसमूहेनवल
यिताः वलयाकारेण वेष्टिताः केशाः येन अतएवप्र-
चुरेणविस्तीर्णेनपुरंदरधनुषाद्वधनुषा अनुरंजित-
श्चित्रितोमेदुरोनिबिडः स्निग्धोयोमुदिरोमेघस्तद्वत्सु
वैशंसंदरम् ॥ २ ॥

गोपकदंबनितंबवतीमुखचुंबनलंभि
तलोभं ॥ बंधुजीवमधुराधरपल्लवमु

लुसितस्मितशोभं ॥ ३ ॥

गोपेति गोपकदंबस्य गोपसमूहस्य नितंबवतीनां-
स्त्रीणां मुखचुंबनेन लंभितः लोभो येन पुनः कीदृशं बं-
धुजीवपुष्पवत्तमधुरो मनोहरोऽधरपल्लव ओष्ठपल्लवो य-
स्य पुनः कीदृशं उल्लसितेन विकासितेन स्मितेन शोभा-
यस्य तम् ॥ ३ ॥

विपुलपुलकभुजपल्लववलयितबल्लव
युवतिसहस्रं ॥ करचरणोरसिमणिग-
णभूषणकिरणविभिन्नतमिस्रं ॥ ४ ॥

विपुलेति विपुलाः बहुलाः पुलकारो मोदप्रमाययोस्ता-
भ्यां भुजपल्लवाभ्यां वलयितं वेष्टितं बल्लवानां आभीराणां
युवतिसहस्रं गोपिकावृन्देन पुनः कीदृशं करौ चरणौ उ-
रश्च एषां समाहारः करचरणोरस्तस्मिन्वर्तमानानां मणि-
गणयुक्तभूषणानां किरणेन दीप्त्या विभिन्ननाशितं त-
मिस्रमंधकारो येन सः तं ॥ ४ ॥

जलदपटलचलदिंदुविनिन्दकचंदनति-
लकललाटं ॥ पीनपयोधरपरिसरमर्दन-
निर्दयहृदयकपाटम् ॥ ५ ॥

जलदेति पुनः कीदृशं हरिं जलदपटले मेघसमूहे च-
लतः इंदोश्चन्द्रस्य विनिन्दकं समानं चंदनतिलकं चंदनक-
ततिलकं यत्र तादृशललाटं यस्य अभूतोपमेयं क्वचिज्ज

लदपटलचलदिंदुविनिंदकचंदनविंदुललाटमितिपाठः
तदाजलदपटलेचलन्संचरन्चंद्रदुश्चंद्रस्नस्यविशेषेण
निंदकस्तिरस्कारकः चंदनविंदुर्मंडलाकृतितिलकोललाटे
यस्यतं पुनः कीदृशं पीनोमांसलोथोपयोधरोस्तनोतयोः
परिसरस्यपर्यंतदेशस्यमर्दनेनिर्दयंदयारहितं हृदयकपा
टंकपाटवद्विस्तीर्णं हृदयंचयस्यतादृशं॥५॥

मणिमयमकरमनोहरकुंडलमंडितगं
डमुदारं॥पीतवसनमनुगतमुनिम-
नुजस्फुरास्फुरवरपरिवारं॥६॥

मणिमयेति मणिमयेनमणिरूपेणमकरवन्मनोह
राभ्यांकुंडलाभ्यामंडितो लंकृतोगंडोगंडस्थलयस्य पु
नः कीदृशंमहांतं उदारंअभीष्टदातारं वापुनः कीदृशंपी
तंवसनंवरुंचयस्य महत्त्वमाह अनुगताआश्रितायेमु
निवराः शक्रनारदादयः मनुजाः परीक्षितादयः स्फुरव
राब्रह्मरुद्रादयः अस्फुराः प्रह्लादादयस्तेपरिवाराः परिज
नाः यस्यतादृशं द्वांद्वान्तेवरूपदस्यतेषां वरा इतिग्रहणं॥६॥

विशदकदंबतले मिलितं कलिकलष
भयं शमयंतं॥मामपि किमपि तूरंग
दनंगदृशा मनसा रमयंतं॥७॥

विशदेति विशदकदंबतलेमिलितंउपस्थितं मुनः की
दृशं कलिकलषात्कलिकालजातंपापाद्वयंतन्नाशयंतं पु

नः कीदृशं मां अपि किमपि अनिर्वचनीयं यथा स्यात् तथा त
 रंगन् उद्गच्छन् अनङ्गयोगो यस्य तादृश्यादृश्या मनसा हृद
 येन चरमयंतं ॥ ७ ॥

श्रीजयदेवभणितमतिस्फुरमोहनम
 धुरिपुरुषं ॥ हरिचरणस्मरणं प्रति संप्र
 ति पुण्यवतामनुरूपं ॥ ८ ॥ इति श्री
 गीतगोविंदे पञ्चमः प्रबंधः ॥ ५ ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवभणितं पुण्यवतां भक्ता-
 नां हरिचरणयोः स्मरणं प्रति अनुरूपं योग्यं भवतु इत्य
 ध्याहारः कथं भूतं अतिस्फुरमोहनं मोहकारकं मधुरि
 पोः रूपं कृष्णस्य रूपं यस्मिन् ॥ ८ ॥

श्लोकः ॥ गणयति गुणग्रामं भ्रामं भ्र
 मादपि नेहते वहति च परीतोषं दोषं
 विमुञ्चति दूरतः ॥ युवतिषु चलत्कृष्णे
 कृष्णे विहारिणि मां विना पुनरपि म
 नो वामं कामं करोति करोमि किं ॥ ९ ॥

इदानीं राधायाः कृष्णो वसतश्चेतसो वश्यत्वमाह हे स
 खि मम मनश्चिन्तं पुनरप्यधुनापि कृष्णो काममिच्छां करोति
 किं करोमि निवृत्तौ उपायांतरं नास्तीत्यर्थः युवतिषु गोपीषु
 चलत्कृष्णे जातामिलाषे पुनः कीदृशं मां विना विहारिणि-
 कीदृशीले कीदृशं मनः वामं अवशमित्यर्थः वामत्वे कारण

माह मममनःसापराधस्यापि कृष्णस्य गुणग्रामं गुणसमूहं गणयति भ्रमादपि भ्रामं विस्मरणं नेह ते न चेष्टते भ्राममपीति पाठे भ्रामं क्रोधं नेह ते न वाञ्छति तद्गुणाकर्णनेन परि तोषं संतोषं वहति दोषं मदीयावज्ञादिकं दूरत एव मुञ्चति परित्यजति ॥१॥

अथ षष्ठप्रबंधो मालवरागेण एक
तालीतालै गीयते.

निभृतनिकुंजगृहंगतया निशि रहसि नि
लीय वसंतं ॥ चकितविलोकितसकलदि
शा रतिरभसभरेण हसंतं ॥१॥ सखि हे
केशिमथन मुदारं रमय मया सह मदन
मनोरथभाषितया सवि कारं ॥ ध्रु० ॥

पुनरपिराधागीतेन सखीमाह. निभृतेति हे सखि त्वं केशिमथनं कृष्णं मया सहरमय क्रीडांकारय कीदृशं कृष्णं उदारं महान्तं कथं भूतयामया मदनस्य मनोरथः इच्छास्मिन् भावो रत्यारव्यः संजातो यस्याः कथं भूतं कृष्णं सवि कारं भावसहितं कीदृश्यामया निभृतं गूढं यन्निकुंजगृहं तत्र गतया प्राप्तया कथं भूतं कृष्णं निशिरात्रौरहसि एकांतस्थले निलीयति रोहितो भूत्वा वसंतं तिष्ठंतं कथं भूतयामया चकितं सभयं यथा तथा विलोकिता दृष्टाः सकलदिशो यया पुनः कथं भूतं कृष्णं रतिरभस उत्साहस्तस्य

भरेण आधिक्येनहसंतं सस्मितमुखं अस्मिन्गीते पूर्वा
द्वैराधाविशेषणं उत्तरार्द्धकृष्णस्येति बोद्धव्यं ॥ १ ॥

प्रथमसमागमलज्जितया पटुचादुश-
तैरनुकूलं ॥ मृदुमधुरस्मितभाषितया
शिथिलीकृतजघनदुकूलं ॥ २ ॥

प्रथमेति प्रथमसमागमेन नूतनसान्निध्येन लज्जि-
तया लज्जायुक्तया कथंभूतंकृष्णं वैलक्ष्यदूरीकरणाय
पटुचादुशतानि कुशलानियानि चादुशतानि स्रवशता-
नितैरनुकूलं आनुकूल्यकारकं मृदुकोमलं मधुरं स्मितपूर्व-
कं भाषितं यस्याः सातया शिथिलीकृतं जघनदुकूलं ज-
घनस्थितं पटुवस्त्रयेन तं ॥ २ ॥

किसलयशायननिवेशितया चिरमुरसि
ममैव शयानं ॥ कृतपरिरंभणचुंबनया
परिरम्य कृताधरपानं ॥ ३ ॥

किसलयेति किसलयशयने पल्लवकृतशय्यायां निवे-
शितया कथंभूतंकृष्णं ममैवोरसिवक्षःस्थले चिरं शयानं
कृतालिंगनमित्यर्थः कथंभूतयामया कृतं परिरंभणपूर्वकं
आलिंगनपूर्वकं चुंबनं यया सातया कथंभूतंकृष्णं परिरम्य
आलिंग्यकृतं अधरपानं ओष्ठपानं येन सः तं ॥ ३ ॥

अलसनिमीलितलोचनया पुलकाव-
लिललितकपोलं ॥ श्रमजलसिक्तक-

लेवरया वरमदनमदादतिलोलं ॥४॥

अलसेति अलसेनसरतसौख्येननिमीलितैमुद्रिते
नेत्रेयस्याः सातयापुलकावल्यारोमांचपत्तयाललितौम-
नौहरीकपौलौयस्यतं श्रमजलेनसरतश्रमजनितेनवा-
रिणासिक्तं कलेवरंशरीरंयस्यास्तया वरमदनमदात्उत्त-
मकामजनितहर्षात् अतिलोलं अतिचंचलंसतृष्णामि-
त्यर्थः ॥४॥

कोकिलकलरवकूजितया जितमनसि

जतंत्रविचारं ॥ श्लथकुसुमाकुलकुं

तलया नखलिखितघनस्तनभारं ॥५॥

कोकिलेति कोकिलकलरववत् अव्यक्तध्वनिवत्
कूजितंशब्दोयस्यास्तयाजितः मनसिजस्यकामस्यतं
त्रविचारः शास्त्रसिद्धांतोयेनसः तं श्लथाः शिथिलाः
कुसुमैः पुष्पैराकुलाः व्याप्ताः कुंतलाः चूर्णकुंतलाय-
स्याः सातया नखेनलिखितश्चिह्नितोघनोनिबिडः
स्तनभारोयेनसः तं ॥५॥

चरणरणितमणिनूपुरया परिपूरितसु

रतवितानं ॥ सुखरविशृंगरवलमेखलया

सकचग्रहचुंबनदानं ॥६॥

चरणेति चरणयोः पादयोः रणितौशाब्देतौमणियु-
क्तनूपुरेयस्याः परिपूरितंसंपूर्णी कृतंसरतवितानंसरत

समूहोयेनतं सुखरा शब्दायमानाविशंखलाउन्मुक्तामे
खलाकांचीयस्याः सातया सकचग्रहं कचग्रहणसहितंचुं
वनदानंयस्यतं ॥६॥

रतिस्खसमयरसालसया दरमुकु-
लितनयनसरोजं॥निःसहनिपतितत
नुलतया मधुसूदनमुदितमनोजं॥७॥

रतिस्खेति रतिस्खसमयेस्वरतस्खकालेप्रीत्या
अलसयाआलस्ययुक्तयादरमुकलितनयनसरोजंईषन्मी-
लितनेत्रकमलं निःसहं असमर्थेनिपतितातनुलताशरीर
लतायस्यास्तया कथंभूतंकृष्णं मधुदैत्यंसूदयतीतितंतु
दितः जातोमनोजः कामोयस्यतं॥७॥

श्रीजयदेवभणितमिदमतिशयमधुरि
पुनिधुवनशीलं॥स्खमुत्कंठितराधि-
क्या कथितं वितनोतु सलीलं॥८॥

इति श्रीगीतगोविंदे षष्ठः प्रबंधः

श्रीजयदेवेति इदंश्रीजयदेवेनभणितंतुक्तंगीतंकर्तृ
स्खं पारलौकिकसुखानिऐहिकानिचवितनोतुविस्तारयतु
केषांगायतांशृण्वतांच कथंभूतंश्रीजयदेवभणितं अ-
तिशयमधिकंमधुरिपोः कृष्णस्यनिधुवनशीलंस्वरतच
रितंयस्मिन् पुनः कीदृशं उत्कंठितयागोपवध्वाराधिक्या
कथितं सलीलं शृंगाररसक्रियासहितं॥८॥

श्लोकः॥हस्तस्त्रस्तविलासवंशमनृजुभ्रुव
ल्लिमद्वल्लुवीवृंदोत्सारिदृगंतवीक्षितंमति
स्वेदार्द्रगंडस्थलं॥मामुद्धीक्ष्य विलज्जितं
स्मितस्रधामुग्धाननं कानने गोविंदं ब्र
जसुंदरीगणवृतं पश्यामि दृष्यामि च १

अधुनात्युत्कंठया सख्यानीयमाना सा गोपी गणवृ
तं कृष्णं दृष्ट्वा परावृत्य सरवीमाह हस्तेति हे सखि गोविंदं
अहं पश्यामि दृष्यामि हर्षप्राप्तो मि च पश्यामीति वर्तमा
नसामीप्यादूर्तमानता कथं भूतं गोविंदं कानने वृंदाव
ने ब्रजसुंदरीगणेन गोपीसमूहेन वृतं वेष्टितं ननु सपत्नी
भिः परिवृतं दृष्ट्वा कथं ते हर्ष इत्यत आह मां उद्धीक्ष्य
दृष्ट्वा हस्तास्त्रस्तो व्यस्तो विगलितः विलासवंशः क्रीडा
वंशो यस्य तं अनृजुभ्रुवल्लिमतीनां कुटिलभ्रूलता युक्ता
नां गोपीनां समूहे उत्सारि ऊर्द्ध्वतिर्यग्गामिदृगंतं न कदाक्षे
ण वीक्षितमीक्षणं यस्य तं मय्यागतां यांभिया दृगंतं
चेष्टयान्य गोपीरपसारयंतमिति भावः अतिस्वेदेना-
तिघर्मेणाद्र्द्रगंडस्थलं यस्य तं विलज्जितस्मितं सलज्जाहा
स्यंतं देवस्रधामृतं तया मुग्धमाननं मनोहरं मुखं यस्य तं ॥१॥

श्लोकः॥दुरालोकस्तोकस्तव कनव
काशोकलैतिकाविकाशः कासारो
पवनपवनोपि व्यथयंति॥अपि भ्रा

म्यद्वंगीरणितरमणीयानमुकुलप्रसूति
श्रुतीनां सखि शिखरिणीयं सुखयति २

पुनः विभावयन्नाह दुरालोकेति हेसखिदुरालोक्यतेवि
योगिनामुद्देगजनकत्वात् स्तोकोत्पःस्तवकः गुच्छोयस्य
नवाशोकलतिकायाः विकाशः उद्योतः मां व्यथयति पीडय
ति किंच कासारोपवनस्य सरोवरनिकटवनस्य पवनोपि
मां व्यथयति कासारइत्यनेन वायोः शैत्यं उपवनसंबंधि
त्वेन सौगंध्यं वृक्षैरुपहतगतित्वेन मां घंचध्वनितं अपि च चूता
नामाघ्राणां इयं मुकुलप्रसूतिः कलिकोद्रेदो मां न सुखयति
कथं भूताप्रसूतिः त्राम्यंतीनां चलंतीनां भ्रमरांगनानां र
णितैः शब्दितैः रमणीयामनोज्ञापीत्यर्थः शिखरिणीप्र
शस्ताग्रभागवती भृंगीणां चलनं नायकान्वेषणार्थमिति ध्व
नितं शिखरिणीनामकं छंद इतीदं सूचितं ॥ २ ॥

श्लोकः ॥ साकूतस्मितमाकुलाकुलगल
दुस्मिलमुल्लासितभ्रूवलीकमलीकदर्शि
तभुजाबालार्द्धहस्तस्तन ॥ गोपीनां निभृ
तं निरीक्ष्य ललितां काचिच्चिरं चिंतयन्
तर्मुग्धमनोहरो हरतुवः क्लेशं नवः के
शवः ॥ ३ ॥ ॥ इति श्रीकविराजश्रीजय
देवकृते गीतगोविंदे महाकाव्ये अक्लेश
केशवो नाम द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥

अधुनाकविः लोकानाशिषयति साकूतेति नवः
 शृंगारस्तरुणोवाकेशवः वः युष्माकंभक्तानांक्लेशंदुः
 खंहरतुदूरीकरोतु कीदृशः साकूतंसाभिप्रायंस्मितमी
 षद्वास्यंयत्र गोपीनानिभृतंगोपीभावंनिरीक्ष्यदृष्ट्वा
 कांचिद्व्यतितां अंतर्मनसिचिरंचितयन् सुग्धमनोहरः
 मोहयुक्तसंदरः कथंभृतंनिभृतं आकुलाकुलोत्पं
 तास्तव्यस्तः गलनूउन्मुक्तीभवन्धम्मिल्लः केशपाशोय
 त्रउल्लासिताउच्चैः कृताभ्रवल्लीयत्र अलीकेनजृम्भ
 णादिच्छलेनदर्शिताः भुजाबालार्द्धहस्तस्तनायस्मिन्
 भुजेचबालाश्चार्द्धहस्तौचस्तनौचेतिद्वंद्वः ॥३॥ ॥
 इतिश्रीगीतगोविंदटीकायांद्वितीयः सर्गः ॥२॥ ॥

अथ तृतीयसर्गः प्रारभ्यते.

श्लोकः॥ कंसारिरपि संसारवासना
 बंधशृंखलां ॥ राधामाधाय हृदये त
 त्याज ब्रजसंदरीः ॥१॥

एवंराधायाः विरहमुक्ता कृष्णस्यापि विरहव्यथातस्यामा-
 ह कंसेति कंसारिरपि कृष्णोपिराधां हृदये मनसि आधा-
 यस्थाय्य ब्रजसुंदरीर्गोपीस्तत्याजत्यक्तवान् कीदृ-
 शीं राधां संसारे वासनासंस्कारस्तस्या बंधाय शृंखलां नि
 गडरूपां सौंदर्यवतीं बद्धीरपि तत्याजेति राधायां कृष्ण-
 स्यानु रागातिशयोध्यनितः ॥१॥

श्लोकः॥ इतस्ततस्तामनुसृत्य राधिका
मनंगबाणव्रणखिन्नमानसः॥ कृतानुता
पः स कलिंदनंदिनीतटांतकुंजे निषसाद
माधवः॥२॥

पुनः किंकृतवान् इतस्ततेति समाधवः कलिंदनंदि-
न्याः यमुनायास्तटांतकुंजे तीरलतागृहे निषसादस्थितवा
न् किंकृत्वा इतस्ततः अनेकस्थानेषु तां राधिकां अनुसृत्या
त्येष्य कीदृशः अनंगबाणव्रणेन कामशरक्षतेन खिन्नं दी
नं मनो यस्य कृतो नुतापः पश्चात्तापो येन सः॥२॥

अथ सप्तमप्रबंधः गुर्जरीरागेण प्र
तिमंठताले गीयते.

मामियं चलिता विलोक्य वृतं वधूनि च
येन॥ सापराधतया मयापि न वारिता-
तिमयेन॥१॥ हरिहरिहतादरतया गता
सा कुपितेव॥ध्रु०॥

कृतानुतापत्वमेवाह गीतेन मामिति गीतस्यास्य गुर्ज
रीरागः प्रतिमंठतालः तयोर्लक्षणं प्राकृतं हरिह-
रीतिरवेदानुकारे साराधाहतादरतया हतबहुमानत्वेन
कुपितेव कोपं प्राप्तेव गता अन्यस्थाने गता ननु सा कुपि
तालया कथं ज्ञाता तत्राह मां कृष्णं वधूनि च येन गोपी स
मूहेन वृतं वेष्टितं विलोक्य चलिता इतो गता इति भिन्नैव

वाक्यरचनातर्हि सागच्छंतीत्यया किं न निवारिता तत्राह मया
पिकृष्णेनापि सापराधतया कृतापराधत्वेन हेतुना अतिम
येन नवारिता यद्वा कथं भूतेन मया अतिमयेनातिशयि
तं भयं यस्येति ॥ १ ॥

किं करिष्यति किं वदिष्यति साचिरं विरहे
ण किं जनेन धनेन किं मम जीवितेन गृहेण २

किं करिष्यतीति साराधाचिरं विरहेण चिरकालं मद्भि
योगेन किं करिष्यति विरहतापशान्त्यर्थं कमुपायं करिष्यती
त्यर्थः किं वदिष्यति ननु एतावता तस्यामेव को वाग्रहः अ
न्यगोपीजनस्य धनादिना चित्तव्यावर्तनं कर्तव्यं तत्राह तां
राधां विना मम जनेन लोकेन किं तद्वियोगेन सर्वजनपरि-
त्यागात् धनेन किं ननु धनं विना गृहं सौख्यं न स्यात् तत्राह
गृहेण किं प्रयोजनं न किमपि तद्वियोगेन वनवासाङ्गीकारा
त् ननु सुखास्पदं गृहं विना सुखं न स्यात् तत्राह मम सु-
खेन किं तां विना सर्वनिष्फलमित्यर्थः सैवमेकरूपे
ति भावः ॥ २ ॥

चिंतयामि तदाननं कुटिलश्वरोषभरेण ॥

शोणपद्ममिवोपरि श्रमताकुलं भ्रमरेण ॥ ३

चिंतयामीति अहं तस्याः राधायाः आननं मुखं चिंत-
यामि स्मरामि कीदृशमाननं रोषभरेण क्रोधातिशयेन कु
टिले वक्त्रे श्वरो यत्र किमिव उपरि व्याप्तं शोणपद्ममिव अत्र

रोषारुणेमुखे शोणपद्मसादृश्यं बोध्यं वारंवारं रोषाद्भी
भवंत्योर्भ्रुवोर्भ्रमदन्मरोपमा बोध्या ॥३॥

तामहं हृदिसंगतामनिशं भृशं रमयामि ॥ किं
वने नु सरामितामिह किं वृथा विलपामि ॥४॥

तामिति अहं हृदिसंगतां राधां अनिशं वारं वारं भृशमिति
शयेन रमयामि क्रीडयामीति भावः इह वने तां राधां किमनुस-
रामि हृदिसंगतत्वादेव वृथा व्यर्थमेव किं विलपामि विलापं क-
रोमि ॥ ४ ॥

तन्निखिन्नमसूयया हृदयं तवा कलया
मि ॥ तन्न वेद्यिकुतो गतासिन तेन ते नु
नयामि ॥ ५ ॥

हृदिसंगतां तां प्रत्याह तन्नीति हेतुनि असूयया अ-
सहिष्णुत्वेन दुःखितं तव हृदयं आकलयामि तर्कयामितत्त-
स्मादहं न वेद्यिनजाने कुतः कुत्र गतासीति तेन कारणेन ते
तुभ्यं अनुनयामि अप्रसादयामि क्रियार्थोपपदमिति चतुर्थी
ते इति ॥ ५ ॥

दृश्यसे पुरतो गतागतमेव मे विदधासि
किं पुरे वससंभ्रमं परिरंभणं न ददासि ॥६॥

दृश्यसे इति हेराधेखं मम पुरतः अग्रे गतागतं गमनागम-
नमेव विदधासि करोषीति दृश्यसे तर्हि पुरे व पूर्ववत् ससंभ्र-
मं सवेगं परिरंभणमालिङ्गनं किं केन कारणेन न ददासि वि

रहिणोहिचित्तानुषंगत्सर्वतस्तामेवपश्यन्ति॥६॥

क्षम्यतामपरंकदापितवेदृशंनकरोमिदे
हिसुंदरिदर्शनंमममन्मथेनदुनोमि॥७॥

क्षम्यतामिति हेसुंदरिपूर्वकृतमपराधंक्षम्यतां अपर
मीदृशंतवापराधंकदापिनकरोमिनकरिष्यामि अतएव म
मदर्शनंदेहि यतः अहंमन्मथेनकामेनदुनोमिपीडामनु
भवामि॥७॥

वर्णितं जयदेवकेन हरेरिदं प्रणतेन॥किं
दुबिल्वसमुद्रसंभवरोहिणीरमणेन॥८॥

इति श्रीगीतगोविंदे सप्तमःप्रबंधः

वर्णितमिति जयदेवकेनस्वार्थेकः इदंगीतंवर्णितं कि
दृशेनजयदेवकेन हरेः प्रणतेनरुष्णास्याराधनपरेणपुनः
कीदृशेन किंदुबिल्वंजयदेवकुलंतदेवसमुद्रस्तस्मात्संभवो
यस्य एतादृशोरोहिणीरमणश्चंद्रइव यथासागरादुत्पन्न
श्चंद्रस्तथाकिंदुबिल्वोत्पन्नो जयदेवइति यद्वा किंदुबिल्व
शासनं॥८॥

श्लोक ॥ हृदि विसलता हारो नायं भुजं
गमनायकः कुवलयदलश्रेणी कंठे नसा
गरलद्युतिः॥ मलयजरजो नेदं मस्यपि
धारहिते मयि प्रहर न हरन्त्यानंग
कुधा किमु धावसि॥९॥

इदानींकामएवमेदुःखंप्रयच्छतीतितमुपालंभगोचरंकरो-
मीत्याशयेनाह हृदीति हेअनंगत्वंमयिहरभ्रांत्यामहादे
वभ्रमेण नप्रहरमाप्रहारंकुरु क्रुधाकोपेन किसुकिमिति
धावसिमारयितुंधावनंकरोषि कीदृशेमयिप्रियारहिते
राधावियोगिनिमयिहरभ्रांत्या नप्रहरप्रहारंमांकुरु स
र्वदाप्रियायुक्तोअहंत्वधुनाप्रियारहितइतिमयिहरभ्रमो
नयुक्तइतिभावः हरभ्रांतिंपरिहरति हेकामममहृदिबि
सलतायाः हारोमृणाललतायाहारस्तद्विरहजन्यसंताप
शांत्यर्थधृतः नायंभुजंगमनायकः शेषः इयंमेकंठेकुव
लयदलानांनीलोत्पलानांश्रेणीपंक्तिः शैत्यायधृतानतु
सागरलद्युतिर्हालाहलदीप्तिः इदंमलयजरजोचंदनले
पोसर्वांगेतापशांत्यर्थधृतंनतुभस्मविभूतिः॥१॥

श्लोकः॥पाणौ मां कुरु चूतसायकमसुं
माचापमोरोपय क्रीडानिर्जितविश्वमू-
र्छितजनाघातेन किंपौरुषं॥तस्या एवमृ
गीदृशो मनसिज प्रेम्णत्कटाक्षानिलज्वा
लाजर्जरितंमनागपि मनो नाद्यापि संधु
क्षते॥२॥

पुष्पसायकत्वेनकामः प्रसिद्धोतः इमान्चूतमंजरीरू-
पानेवबाणान्धनुष्यारोप्यमांताडयिष्यतीतिशंकयापुनर-
पिकामायेवदैत्यंकरोति पाणाविति हेक्रीडानिर्जितविश्व

क्रीडयालीलयजितंभुवनंचेनसः असुंचूतसायकंआद्य
पुष्पवाणंपाणौहस्तेमाकुरु चापंधनुःमारोपय सशरंमाकु
रु हस्तेपिचेत्करोषितर्ह्यसुंसायकंमासंधेहीत्यर्थः हेमन
सिज मदन यतःमूर्च्छितस्य मूर्च्छा प्राप्तस्यमादृशजन
स्याघातेनपीडयाकिंतेपौरुषंकस्तवपुरुषार्थः नकिम-
पीत्यर्थः मूर्च्छितलेकारणमाह तस्याएवमृगीदृशो हरि
णीनयनायाः तस्याएवेतिविरहाधिक्येनराधानामग्रह
णाशक्तिः प्रतिपाद्यते प्रेरयंतोचलतो कटाक्षाएवानलाः
बन्धयस्तेषांश्रेण्यापंक्त्याजर्जरितरवंडरवंडीभूतंममम
नः मनागपिस्वल्पमपि नाद्यापिसंधुक्षतेस्वस्थंनभवतिक्व
चिकटाक्षाशुगेतिपाठः तदाकटाक्षाएवाशुगाबाणाः॥२॥

श्लोकः ॥ भूपल्लवो धनुरपांगतरंगिता
नि बाणा गणैः श्रवणपालिरिति स्मरेण
॥ तस्यामनंगजयजंगमदेवतायामस्त्रा
णि निर्जितजगंति किमर्पितानि॥३॥

ननुतत्कटाक्षादिचिंतनादेवतवदुःखंभवतिमदनस्यत
र्हिकोपराधस्तत्राह भूपल्लवइति इतीत्यं प्रकारेण स्मरेण
कामेनतस्यां राधायां अस्त्राणि अर्पितानि स्थापितानि किं
तर्कयामि किंवितर्केनचस्त्राणि वीरेणस्वहस्तेस्थापयितु
मुचितानिनत्वन्यत्रेत्याह निर्जितानि जगंतिथैस्तानि
तैरबास्त्रैर्जगन्नयंजित्वा तत्रस्थापितानीति भावः तर्ह्यन्य-

त्रकिंस्थापितानीत्याह अनंगस्यकंदर्पस्यजये त्रैलोक्यवि
जयेजंगमदेवतायांगमनशीलदेवतारूपायां इतीतिकिं भू
पल्लवोभ्रूलतातदेवधनुः अपांगतरंगितानि कटाक्षनिरीक्ष
णानिएवबाणाः श्रवणपालिः कर्णप्रदेशएवगुणः प्रत्यंचा ३

श्लोकः॥ भ्रूचापे निहितः कटाक्षविशि
खो निर्मातुं मर्मव्यथां श्यामात्मा कुटि-
लः करोतु कबरीभारोपि मारोद्यमं॥ मोहं
तावदयं च तन्वि तनुतां बिंबाधरो रागवा
न्सद्वृत्तस्तनमंडलस्तव कथं प्राणैर्मम
क्रीडति ॥ ४ ॥

अधुना मनोविषयीकृतां राधां प्रतिस्वीयंदुःखमाह
भ्रूचापइति हेतन्विकृशांगि भ्रूचापेभ्रुवावेवचापोधनुस्त
त्रनिहितः अर्पितः कटाक्षविशिखः कटाक्षबाणः मर्मव्य
थांमर्मपीडांतावन्निर्मातुकरोतुं विशिखस्यमर्मव्यथाज
नकलंयुज्यतएवेतिभावः अनुचश्यामात्माश्यामवर्णः
कुटिलः वक्राकारः कबरीभारोपि केशसमूहोपि मारोद्यमं
कामौन्नत्यंतावत्करोतु यंतर्मलिनः कुटिलश्चभवतिसो
न्यमारणाययत्तएवेतिसूचितं अयंचबिंबाधरः बिंबोष्ठः
मोहंतनुतां विस्तारयतां कथंभूतोबिंबाधरः रागवानूलो
हितवर्णः रागिणोविषयिणः मोहोममलंयुज्यतएव सद्वृ
त्तः साधुवर्तुलः तवस्तनमंडलः ममप्राणैः कथं क्रीडति

ये सदृताः सन्मार्गप्रवर्तकास्तेतुपरप्राणघातकाः नभवंति
विरोधनामालंकारः ॥ ४ ॥

श्लोकः ॥ तानि स्पर्शसुरवानि ते च तरला
स्निग्धा दृशोर्विभ्रमास्तद्वक्त्रां बुजसौर-
भं स च स्रधास्यंदी गिरां वक्रिमा ॥ सा
बिंबाधरमाधुरीतिविषयासंगेपि मन्मान
सं तस्यां लग्नसमाधि हंत विरहव्याधिः
कथं वर्तते ॥ ५ ॥

तानीति तान्येवस्पर्शसुरवानि यानिपुरानायिकासं
गमानुष्मृतानि एतेनलगिंद्रियविषयलाभः तेचतरलाश्च
चलाः स्निग्धाः प्रेमान्विताः दृशोश्चक्षुषोर्विभ्रमाविलासाः
एतेनरूपं तदेववक्त्रांबुजसौरभंवदनकमलस्फुरन्निखं ए
तेनगंधलं सचस्रधास्यंदी अमृतद्रवयुक्तः गिरांवचसां
यः वक्रिमावक्रलं एतेनशब्दः साचबिंबाधरमाधुरीबिंब
सदृशौष्ठमाधुर्यंतदेव एतेनरसः इत्येवंप्रकारेणविषयासं
गेपितस्यारूपरसस्पर्शादीनां सान्निध्येपिमममानसंम
नस्तस्यां राधायां लग्नसमाधि प्राप्तस्थानं चेद्यदि तदाहंत
इति स्वेदेविरहव्याधिः व्यथाकथं वर्तते ध्यानयुक्तस्य यो
गिनो व्याधिनाशात् ॥ ५ ॥

श्लोकः ॥ तिर्यङ्कंठविलोलमौलितरलो-
त्तंसस्य वंशोच्चरद्गीतस्थानकृतावधान

ललनालक्षैर्न संलक्षिताः॥संमुग्धं मधु
सूदनस्य मधुरे राधामुरवेदौ मृदुस्पंदं कंद
लिताश्चिरं ददतु वः क्षेमं कटाक्षोर्मयः ६
इति श्रीकविराजश्रीजयदेवकृतेगीतगो
विंदे महाकाव्ये मधुसूदनो नाम
तृतीयः सर्गः ॥३॥

अधुनाकविः सर्गांतं भक्तानां शिषयति तिर्यक्कंठेति मधुसू
दनस्य कृष्णस्य कटाक्षोर्मयः कटाक्षदर्शनतरंगाः वः शुष्माकं
भक्तानां क्षेमं कल्याणं ददतु प्रयच्छंतु कीदृशाः मधुरे संदरे रा
धायाः मुखमिंदुरिव तस्मिन् संमुग्धं अव्यक्तं मृदुस्पंदं किंचि
च्चलनंचयथास्यात्तथा पल्लविताः इंदुदर्शनात्तरंगाः अतीव
भवन्तीति कटाक्षाणां तरंगसाम्यं नन्वन्यासु पश्यन्तीषु क
थं राधामुखचंद्र एव पल्लविता उर्मयः अत आह वंशादुच्चर
त्स्ववेणोर्निर्गच्छत्स्वगीतस्थानेषु गानपदेषु कृतावधानैर्द
त्तमनोभिर्ललनालक्षैर्गोपांगना सहस्रैर्न संलक्षिताः न ज्ञा
ताः कथं भूतस्य मधुसूदनस्य तिर्यग्वक्त्रः कंठो यस्य विलोल
श्चंचलो मौलिर्मस्तकः किरीटो वा यस्य तरलश्चंचल उत्तंसः
अवतंसो यस्य सः पञ्चात्मधारयः लक्षपदंबहुलोपलक्षकं
मुग्धो हरिर्विरहीत्यर्थः ॥६॥

अथ चतुर्थः सर्गः प्रारभ्यते.
श्लोक ॥ यमुनातीरवानीरनिकुंजे मंद

मास्थितम् ॥ प्राह प्रेमभरो द्वांतं माधवं
राधिकासखी ॥ १ ॥

इदानीं राधासखीकृष्णंप्रत्याह यमुनेति राधिकायाः
सखीमाधवंकृष्णंवक्ष्यमाणंप्राह उक्तवती कीदृशं माधवं य
मुनायास्तीरेयः वानीरकुंजः वेतसोपलक्षितं लतागृहं नस्मिन्
मंदंतूष्णीं आस्थितं आसीनं पुनः कीदृशं प्रेम्णाराधायां
प्रेमातिशयेन उद्भांतं उद्भिन्नचित्तं कथं मयि प्रसादं चास्थ
तीत्युद्भांतं ॥ १ ॥

अथ अष्टमप्रबंधः कर्णाटकरागेण
एकतालीताले गीयते.

निंदति चंदनमिंदुकिरणमनुविंदति स्वेद्
मधीरं ॥ ज्वालनिलयमिलनेन गरलमिव
कलयति मलयसमीरं ॥ १ ॥ सा विरहे त
व दीना माधव मनसि जविशिखमय्या-
दिव भावनया त्वयि लीना ॥ ध्रु० ॥

उक्तश्लोकार्थगीतेनाह निंदतीति अस्वकर्णाटकरा
गः तल्लक्षणं कपोलपाणिर्गजदंतपत्रमेकं वहन् दक्षिणकर्ण
पूरे संस्तूयमानः स्वरचारणौघैः कर्णाटकरागः सितनी
लकंठः इति अत्र गीते विरहोत्कंठावर्णनीया वासकश-
य्यासोत्कंठास्वाधीनभर्तृकांतथा कलहान्तरिताचापिविप्र
लब्धानसारिका खंडिताप्रोषिता चैव वनिता श्लाघ्यसंभृताः

नत्रोत्कंठालक्षणंभरतोक्तं यस्याःसमुचितेप्यन्हिप्रवा
सीनैतिबलुप्तः सास्मरानलसंतप्ताविरहोत्कंठितामता
इतिगीतार्थस्तुहेमाधवसाराधातवविरहेसतिदीनादुःखि
तात्वयित्वद्विषयेभावनयाअनुचितनेनकामबाणः कृ
ष्णाहृदयेप्रविश्यस्थितांमांनपीडयिष्यतीतिभावनयाली
नाप्रविष्टा कस्मादिव मनसिजविशिरवभयादिव केन
प्रकारेणेत्याह हेकृष्णासाराधाचंदनंनिंदति इंदुकिरण
चंद्रदीधितिंअनुलक्षीकृत्य अधीरंअनल्पखेदंविंदति
लभतेमलयसमीरंमलयवातंज्यालनिलयंसर्पस्थानं चं
दनवृक्षस्तस्यामिलनेन स्पर्शनेनगरलमिवविषमिवक
लयतिमन्यते॥१॥

अविरलनिपतितमदनशरादिव भवदव
नाय विशालं॥स्वहृदयमर्मणि वर्म करोति
सजलनलिनीदलजालं॥२॥

अविरलेति हेकृष्णासाराधास्वहृदयमर्मणिसजलन-
लिनीदलजालं सजलकमलिनीपत्रसमूहमेववर्मतनुत्रंक
रोति कस्मैप्रयोजनायभवदवनायस्वहृदयस्थितस्यभव
तोरक्षणाय कस्मादिवअविरलंनिरंतरंपतितोयोमदनश
रः कामबाणस्तस्मादिव कीदृशंवर्मविशालंविस्तीर्णं त्वं
स्याहृदयेसर्वदाइतिभावः॥२॥

कुसुमविशिरवशरतल्पमनल्पविलास

कलाकमनीयं॥व्रतमिव तव परिरंभसु
स्वाय करोति कुसुमशयनीयं॥३॥

कुसुमेति कुसुमशयनीयंपुष्पशय्यांकरोति कीदृ
शंअनल्पविलासकलाभिः बहुतरक्रीडाकलाभिः कम
नीयंसंदरं पुष्पशय्यास्वयमेवमनोज्ञा इयंशय्याविरचना
कुशलाशय्याभावेपुष्पशय्यांकरोतीत्यर्थः कमिव कुसुम
विशिरवःकामस्तस्यशराः पुष्पाणितान्येवतल्पंशय्याता
दृशं व्रतमिवशरशय्याशयनरूपं दारुणंव्रतमिति भावः कि
मर्थंव्रतमित्यत आह . तवपरिरंभस्स्वाय आलिंगनस
खंप्राप्तमित्यर्थः॥३॥

बहति च गलितविलोचनजलधरमा
ननकमलसुदारं॥विधुमिव विकटवि
धुंतुददंतदलनगलितामृतधारं॥४॥

बहतीति साराधाउदारंमनोज्ञं आननकमलंवह
तिधारयति कीदृशंचलितं उच्छसितंयद्विलोचनजलंनेत्रा
श्रुतद्वारयतीति कमिव विधुमिव कीदृशंविधुं विकटेनदा
रुणेन महताविधुंतुदस्यराहोर्दतेनदलनादलितामृतधा
रायस्मात्॥४॥

विलिरवति रहसि कुरंगमदेन भवंतमस
मशरभूतं॥प्रणमति मकरमधो विनिधा
य करे च शरं नवचूतं॥५॥

विलिरवतीति हेकृष्ण साराधा असमशरभूतंकंदर्पस्वरू
पंभवंतंत्वां रहसिएकांतेकुरंगमदेन मृगमदेन कस्तूरिकया
विलिरवति अधःकामरूपस्यभवतोद्यस्तान्मकरंकामवाहनं
विनिधायकृत्वाकरेहस्तेनवचूतंनूतनाम्बररूपं शरंबाणंचवि-
निधायसंस्थाप्य प्रणमतिपूजानंतरंप्रणामोयुज्यतएव मक-
रस्यध्वजत्वे प्रसिद्धेवाहनत्वेपिनदोषः॥ ५॥

प्रतिपदमिदमपि निगदति माधव तवच
रणे पतिताहं॥ त्वयि विमुखे मयि सपदि
सुधानिधिरपि तनुते तनुदाहं॥ ६॥

प्रतिपदमिति हेकृष्ण साराधाप्रतिपदंप्रतिक्षणंदमपि
निगदति इदंकिं हेमाधव हेकृष्ण तवचरणे अहंपतिता किमि-
त्यतआह त्वयिविमुखेपराङ्मुखेसति मयिसपदितत्क्षणं सु-
धानिधिरपि चंद्रोपि तनुदाहं शरीरपीडांतनुतेविस्तारयतिय-
तश्चंद्रोप्येवंकुरुते अतस्तवचरणेपतिता॥ ६॥

ध्यानलयेन पुरः परिकल्प्य भवंतमती
व दुरापं॥ विलपति हसति विषीदति रोदि-
ति चंचति मुंचति तापं॥ ७॥

ध्यानेति हेकृष्ण अतीवदुरापंदूतिद्वारापिदुर्लभंभवंतं-
ध्यानलयेनचित्तैकाग्र्यविशेषेण पुरोग्रपरिकल्प्यकल्पनां कृ-
त्वा मयिस्नेहंइदानींमपिनकरोतीतिविलापंकरोतीति हसति
तवदर्शनेनविषीदति हास्यानंतरं आनर्थक्यात् अतएवरोदि

ति चंचतिस्थानांतरंगच्छतिस्थानांतरे आलिंगनादिकं क
रिष्यतीति अतएव तापं सुंचति मनस्तापं त्यजति ॥ ७ ॥

श्रीजयदेवमणितमिदमधिकं यदि म
नसा नटनीयं ॥ हरिविरहाकुलबलवयु
वतिसखीवचनं पठनीयं ॥ ८ ॥

इति श्रीगीतगोविंदे अष्टमः प्रबंधः

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवेन मणितं कथितं गीतं मन
साचिन्तेन अधिकं सातिशयं यदि नटनीयं नृत्तयितव्यं तदा
हरिविरहे ण कृष्णवियोगेनाकुलायाः बलवयुवत्याः राधा
याः सखीवचनं गीतरूपं पठनीयं श्रीजयदेवगीतेष्विदम
तिशयितव्यमिति भावः ॥ ८ ॥

श्लोकः ॥ आवासो विपिनायते प्रियस
खीमालापि जालायते तापोपि श्वसि
तेन दावदहनज्वाला कलापायते ॥ सापि
त्वद्विरहेण हंत हरिणीरूपायते हा क
थं कंदर्पोपि यमायते विरचयन् शार्दू
लविक्रीडितं ॥ ९ ॥

गीतोक्तमर्थश्लोकेनाह आवास इति हे कृष्ण हंतेति खे
दानुकारे साराधापि त्वद्विरहेण भवद्वियोगेन हरिणीरूपायते
मृगीरूपमिवाचरति कथमित्यत आह आवासः गृहं विपि
नायते वनमिवाचरतीति त्वद्विरहात् प्रियसखीमालापि स

खीसमूहोपिस्वेच्छागमननिवारकतयाजालायते जालमिवाच-
रति तापोपिदेहदाहोपिश्वसितेनश्वासोच्छ्वासेनदावदहनज्वा-
लाकलापायते अरण्यवह्निज्वालापरंपरेवाचरतिकंदर्पोपि
कथंयमायतेयमद्वयाचरति हाशब्दः स्वात्मनोदुःखाधिक्यसू-
चनार्थः कीदृशः कंदर्पः शार्दूलविक्रीडितंव्याघ्रचेष्टितंविस्म-
यन् मृगीमरणंशार्दूलादेवभवति॥१॥

अथ नवमः प्रबंधो देशाखरागेण एक-
तालीताले गीयते.

स्तनविनिहितमपि हारमुदारं॥ सा मनु-
ते कृशतनुरिव भारं॥१॥ राधिका विर-
हे तव केशव॥ ध्रु०॥

इदानीं सरसीपुनरपिराधायादुःखचेष्टितं गीतेनाह स्तने-
ति गीतस्यास्य देशाखरागः एकतालीतालः तल्लक्षणं आ-
स्फोटनाविःष्कृतरोमहर्षो नित्युद्धसन्नद्ध विशालबाहुः हे केश-
वकृष्ण तवविरहेजातेसति साराधा एवं चेष्टते कीदृशमित्य-
त आह कृशतनुः विरहकृशशरीरासा स्तनविनिहितमपि-
स्तनयोः स्थापितं उदारंबहुमूल्यं हारमपि भारमिव मनुते॥१॥

सरसमसृणामपि मलयजपंकं॥ पश्यति
विषमिव वपुषि सशंकं॥ २॥

सरसमिति साराधा सरसमसृणं सार्द्रचिकुणं द्रवरूपं
मलयजपंकमपि चंदनलेपमपि वपुषिसशंकं विषमिव पश्यति

तवविरहात् ॥२॥

श्वसितपवनमनुपमपरिणाहं ॥ मदनदह
नमिव बहति सदाहं ॥३॥

श्वसितेति साराधाश्वसितपवनं निश्वासवायुं मदनदहन
मिव कामाग्निमिव बहति धारयति वायोरपि दाहकत्वात् की
दृशं अनुपमः उपमारहितः परिणाहो विशालतायस्य तं अति
दीर्घं सदाहं उष्णत्वाद् दाहयुक्तं ॥३॥

दिशि दिशि किरति सजलकणजालं ॥
नयननलिनमिव विगलितनालं ॥४॥

दिशीति साराधासजलकणजालं अश्रुबिंदुसमूहसहि
तं नयनमेकनलिनं पद्मं दिशि दिशि भवद्दर्शनं वांछया विकि
रतिक्षिपति कीदृशमिव विगलितदंडमिव सर्वतः पश्यतीत्य
र्थः ॥४॥

नयनविषयमपि किसलयतल्पं ॥ कलय
ति विहितहुताशविकल्पं ॥५॥

नयनेति साराधानयनविषयमपि नेत्रगोचरमपि किसल
यतल्पं पल्लवशयनीयं न कलयति न जानाति कथं भूतं विहि
तः कृतः हुताशस्याग्नेः विकल्पः संशयो यत्र तं अतिसंताप
जनकत्वात् तादृशं गणयति मनुते ॥५॥

त्यजति न पाणितलेन कपोलं ॥ बाल
शशिनमिव सायमलोलं ॥६॥

त्यजतीति सापाणितलेन हस्ततलेन कपोलंगंडस्थलं
नत्यजति शंकितत्वात् कमिव सायंसंध्याकाले अलोलनि
श्चलंबालशशिनमिवद्वितीया चंद्रमिवहस्तेनाच्छादितत्वात्
संध्यासाम्यं॥६॥

हरिरिति हरिरिति जपति सकामं॥वि
रहविहितमरणेव निकामं॥७॥

हरिरिति सानिकाममतिशयेन सकामं साप्सिलाषं ह
रिहरिरितिजपति कथंभूतेचविरहेणत्वद्वियोगेनविहितंकृतंमर
णं यस्याः सेवअन्येपिमरणे हरिरितिमंत्रंजपति॥७॥

श्रीजयदेवभणितमिति गीतं॥सरवय
तु केशवपदमुपनीतं॥८॥

इति श्रीगीतगोविंदे नवमः प्रबंधः

श्रीजयदेवोक्तं इतिपूर्वगीतं केशवएवपदंविश्रान्तिस्थानं
यस्यतत्भक्तंसरवयतु क्रीदशंउपनीतंउपस्थितीकृतं॥८॥

श्लोकः॥सा रोमांचति सीत्करोति विल
पत्युत्कंपते ताम्यति ध्यायत्युद्गमति प्र
मीलति पतत्युद्याति मूर्च्छत्यपि॥एताव-
त्यतनुज्वरे वरतनु जीवेन्न किं ते रसा
त्स्वयैद्यप्रतिमप्रसीदसि यदि त्यक्तोन्य-
था हस्तकः॥९॥

अधुना सातवविरहेणावश्यंमृगयतिइतिसूचयन्शा-

दूलविक्रीडितवृत्तेनश्लोकेनाह सारोमांचतीति हेस्वर्वैद्यप्र
तिम अश्विनीकुमारतुल्य यदित्वंप्रसीदसि प्रसन्नोभवसि
वरतनुःसुकुमारांगीसाराधाएतावति अतनुज्वरेसति तव
रसात्किञ्चजीवेत् अपिजीवेदेव रसः शृंगारः औषधंच अ
न्यथाप्रसंगताभावे हस्तकः हस्तालंभस्त्यक्तः ज्वरेसति ए
तेव्याधयोभवन्ति तेतस्यांवर्ततइत्याह साराधारोमांचतिस
रोमांचाभवतीत्यर्थः सीत्करोति सीत्कारशब्दं करोतीत्यर्थः
विलपति विलापं करोति उत्कंपते सकंपाभवति फ्राम्यति-
ग्लानियुक्ताभवति ध्यायति चिंतयति उद्धमति उच्चैर्घ्रांता
भवति प्रमीलति नेत्रनिमीलनं करोति पतति शय्यादौ गच्छ
ति उद्याति उच्चैर्गच्छति मूर्च्छा प्राप्नोति ज्वरिणः पुरुषस्य ए
तावद्भवतीति ॥१॥

श्लोक ॥ स्मरातुरां दैवतवैद्यहृद्य त्वदंग
संगामृतमात्रसाध्यां ॥ विमुक्तबाधां कुरु
षे न राधासुपेन्द्र वज्रादपि दारुणोसि ॥२

पुनरुपेन्द्रवज्रावृतेनाह स्मरातुरामिति हेदैवतवैद्यवत्
अश्विनीकुमारवत् हृद्यस्तंदर हेउपेन्द्र इन्द्रानुजत्वं राधां विमु
क्तबाधां त्यक्तपीडां न कुरुषे अतो वज्रात्कुलिशादपि दारु
णोसि अधिकविषमोसि स्मरातुरां कामार्तीपुनः कीदृ
शीं त्वदंगसंगस्तवशरीरसंबंध एवामृतं तन्मात्रेण साध्यां प्र
तिकार्या ॥२॥

श्लोकः॥ कंदर्पज्वरसंज्वराकुलतनोरा-
 श्रर्यमस्याश्चिरं चेतश्चंदनचंद्रमः कम-
 लिनीचिंतासु संताम्यति॥ किं तु क्षां-
 तिवशेन शीतलतनुं त्वामेव मेकंप्रियं
 ध्यायंती रहसि स्थिता कथमसौ क्षी-
 णा क्षणं प्राणिति॥ ३॥

एवंविधापि राधात्वच्चिंतनेनैव जीवतीत्याह कंदर्पेति
 हे कृष्ण अस्या राधायाश्चेतोमनः चिरंचिरकालं चंदनस्य
 चंद्रमसः कमलिन्याश्चिंतासु स्मरणेष्वपि संताम्यति ग्लानिं
 प्राप्नोति इदं महदाश्चर्यं कीदृश्याः अस्याः कंदर्पज्वरेण तापे-
 न यः संज्वरः पीडातेनाकुलाचंचलातनुः शरीरं यस्यास्तस्याः
 किंतुरहसि एकांते स्थिता सो राधा त्वामेव एकं असाधारणं प्रि-
 यंवल्लभं ध्यायति क्षणं मुहूर्तं क्षान्तिवशेन क्षांत्या वृत्ततया ल-
 कांतिवशेनेति पाठः न दा अस्मिन्क्षणे नायातः क्षणांतरे आ-
 गमिष्यतीति अनुरागेण कथं प्राणिति जीवतीति कथमिति
 प्रश्ने कीदृशी क्षीणा कृशांगी॥ ३॥

श्लोकः॥ क्षणमपि विरहः पुरा न सेहे
 नयननिमीलनखिन्नया यथा ते॥ इव
 सिति कथमसौ रसालशारवां चिरविरहे
 ण विलोक्य पुष्पिताग्रां॥ ४॥

पुनरपि उद्धीपनविभावेन विरहोद्रेकं पुष्पिताग्रावृत्तेनाह

क्षणमिति हेरुष्णाययाराधयातेवियोगःपुरापूर्वक्षणमपि
नसेहेनसोढः कीदृशयाराधयानयनयोर्नेत्रयोर्निमीलनेन
निरंतरदर्शनघाताच्चक्षुर्निमेषेणखिन्नयादुःखितयाअसोरा
धाचिरविरहेण तवचिरवियोगेनकथंकेनप्रकारेणश्वसिति
जीवतीतिनज्ञायते किंकृत्वावसंतेपुष्पितोग्रभागोयस्यास्तां
रसालस्याम्रस्यशारवांविलोक्यदृष्ट्वा ॥ ४ ॥

श्लोकः॥ वृष्टिव्याकुलगोकुलावनरसा-
दुधृत्य गोवर्धनं बिभ्रद्बल्लवसंदरीभिरधि-
कानंदाच्चिरं चुंबितः॥ कंदर्पेण तदर्पिता-
धरतटीसिंदरसुद्रांकितो बाहर्गोपतनोस्त-
नोतु भवतां श्रेयांसि कंसद्विषः ॥ ५ ॥

इति श्रीकविराजश्रीजयदेवकृते गीत
गोविंदे म हाकाव्ये स्निग्धमाधवो
नाम चतुर्थः सर्गः

इदानींकथोपक्रमंत्यक्त्वा कविर्भक्तानाशिषयति शार्दू-
लविक्रीडितवृत्तेन वृष्टीति गोपतनोर्गोपशरीरस्यकंसद्विषः
कृष्णस्यबाहुर्हस्तोभवतस्तवभक्तस्येत्यर्थः श्रेयांसिकल्या-
णानि तनोतुविस्तारयतुकथंभूतःबाहुः वृष्ट्याजलवर्षेण
व्याकुलस्य दुःखितस्य गोकुलस्यगोपसमूहस्यअवनं-
लनंतत्ररसोनुरागोवीर्यवातस्माद्रोवर्द्धनंपर्वतंउद्धृत्यउत्स-
व्यचिरंसप्ताहं बिभ्रत्तुधारयन् पुनः कीदृशः बलवीभिः

गोपीभिरधिकानंदादतिहर्षाञ्चुंबितः कंदर्पेणकामवशात्ता-
मिर्गेपीभिः अर्पिताः स्थापिताः अधरतट्यएवसिंदूरचि-
ह्नानिलोहितत्वात् तैरंकितश्चिह्नितः स्निग्धितः स्नेहया-
न् ॥ इति गीतगोविंदटीकायांचतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥

अथ पंचमः सर्गः प्रारभ्यते.

श्लोकः॥ अहमिह निवसामि याहि रा-
धामनुनय मद्वचनेन चानयेथाः॥ इति
मधुरिपुणा सखी नियुक्ता स्वयमिदमे-
त्य पुनर्जगाद राधाम् ॥ १ ॥

इदानीं कृष्णाप्रेरितासरवीराधामाह अहमिति इति मधुरि-
पुणाकृष्णेन नियुक्ताप्रेरितासरवीस्वयमेत्य इदं वक्ष्यमाणं रा-
धापुनर्जगाद ऊचे इतीति किं हे सखि अहमिह कुंजे निवसा-
मि स्थितोस्मि त्वं राधां प्रति याहि अनुनय च सांत्वय मद्वचने-
न मद्वचसाराधामानयेथाश्च आनयस्व इति ॥ १ ॥

अथ दशमप्रबंधो वराडिरागेण
रूपक ताले गीयते.

वहति मलयसमीरे मदनमुपनिधाय॥
स्फुटति कुसुमनिकरे विरहिहृदयद-
लनाय ॥ १ ॥ तव विरहे वनमाली सखि
सीदति ॥ ध्रु० ॥

मत्सखी जगाद तदेव गीतेनाह वहतीति गीतस्यास्य व-

राडीरागः रूपकतालः तल्लक्षणं विनोदयंती दयितंस्केशी
 स्कंकणाचमरचालनेन कर्णेदधानास्तरपुष्पगुच्छं वरांगने
 यंकथितावराडी अभिसारिकानायिकावर्णनीयारसिकर
 सत्वे संस्कृताप्राकृतामिष्टाततोपभ्रंशभाषणा ॥ ततः प्रिय
 तरावेश्यासर्वतश्चाभिसारिका इति तस्याः लक्षणं भरते-
 नोक्तं लज्जां हित्वासमाकृष्य यौवनेन मदेन वा अभिसारय
 तेकांतं कीर्तिता साभिसारिका गीतार्थस्तु हे सखिराधे त्वद्वि
 रहे त्वद्वियोगे वनमालीकृष्णः सीदति दुःखितो भवति कस्मि
 न्सति मदनं कामं उपनिधाय सहायं कृत्वा मलयसमीरे द
 क्षिणसंबन्धिनिपवने बहति सति विरहिणां वियोगिनां हृदय
 दलनाय आस्फोटनाय कुसुमानां निकरे समूहे स्फुटति
 सति विकसतिसति ॥ १ ॥

दहति शिशिरमयूरवे मरणमनुकरोति
 ॥ पतति मदनविशिखे विलपति विकल
 तरोऽति ॥ २ ॥

दहतीति हेराधेसः कृष्णः शिशिरमयूरवे हिमकरे दह-
 तिसतिसंतापं जनयति सति मरणमनुकरोति दशम्यवस्थाज
 नितपीडामनुभवति त्वत्प्राप्त्या शयाकष्टेन जीवनंधारयतीत्य
 र्थः मदनविशिखे कामबाणे पतति सति अतिविलपति अ
 तिशयेन विलापं करोति कीदृशः कृष्णः विकलतरः वि
 कलतरः ॥ २ ॥

ध्वनति मधुपसमूहे श्रवणमपिदधाति॥
मनसि वलितविरहे निशि निशि रुजमु
पयाति॥३॥

ध्वनतीति मधुपिवन्ति ते मधुपाभ्रमरास्तेषां समूहे ध्वन-
तिशब्दं कुर्वन्ति सति श्रवणं कर्णोऽपि दधाति अंगुल्यग्रेणाच्छा-
दयति मनसि वलितविरहे सति निशि निशि प्रतिरात्रं रुजं पीडां
उपयाति प्राप्नोति॥३॥

वसति विपिनविताने त्यजति ललितम
पि धाम॥ लुठति धरणिशायने बहुविल-
पति तव नाम॥४॥

वसतीति सा विपिनविताने अरण्यविस्तारे वसति तिष्ठति
ललितमपि धाम सुन्दरमपि ग्रहं त्यजति पृथ्वीशय्यायां लुठति
विचेष्टते तव नाम बहु अनेकवारं विलपति अथवा धाम शरीरं
अखिललावण्यास्पदं श्रीविग्रहमपि त्वां विना नाशास्त इत्यर्थः॥४॥

भ्रणति कविजयदेव इति विरहविलसि
तेन॥ मनसि रभसविभवे हरिरुदयतु
सकृतेन॥५॥

इति श्रीगीतगोविंदे दशमः प्रबंधः

भ्रणतीति कविजयदेवे इति हरेः विरहस्य वियोगस्य वि-
लसितेनैव विलासितेन भ्रणतिसति वियोगचेष्टितं कथयति
सतीत्यर्थः हरिः कृष्णः मनसि जयदेवसंबन्धिचित्ते सुकृतेन

पूर्वार्जितपुण्येन हेतुना उदयतु उदयं प्राप्नोतु कीदृशे मनसि र-
भसस्य हर्षस्य विभव आधिक्यं यस्मिन् ॥५॥

श्लोकः ॥ पूर्वं यत्र समं त्वया रतिपते रा-
सादिताः सिद्धयस्तस्मिन्नेव निकुंजम-
न्मथ महातीर्थे पुनर्माधवः ॥ ध्यायंस्त्वा
मनिशं जपन्नपि तवैवालापमंत्रावलीं
भूयस्त्वत्कुचकुंभनिर्भरपरीरंभामृतं वां
छति ॥१॥

किंच त्वया ह्यर्थतपः करोतीत्याह पूर्वमिति श्रीकृष्णः
तस्मिन्नेव निकुंजमन्मथ महातीर्थे निकुंजमेवलतागृहमेवम-
न्मथ महातीर्थे कामतीर्थे तत्र पुनस्त्वां अनिशं वारं वारं ध्याय-
न् तवैव आलापमेव संभाषणमेव मंत्रावलीं मंत्राक्षरसमूहं
जपन्निव भूयः पुनरपि त्वत्कुचकुंभनिर्भरपरीरंभामृतं त्व-
दीयस्तनकलशगाढालिंगनं पीयूषमिवामृतमिव वांछति
तस्मिन्कस्मिन् यत्र महातीर्थे त्वया समं पूर्वं रतिपतेः काम-
स्य सिद्धयो मनोरथाः आसादिताः प्राप्ताः यथा सिद्धिप्राप्त्य-
नंतरं मोक्षामृतं प्राप्यते तद्वत् ॥१॥

अथ एकादशप्रबंधः केदाररागेण एक
तालीताले गीयते.

रतिस्वरवसारे गतमभिसारे मदनमनो-
हरवेषं ॥ न कुरु नितंबिनि गमनविलं-

वनमनुसर तं हृदयेशं ॥१॥ धीरसमीरे
यमुनातीरे वसति वने वनमाली ॥ गोपी
पीनपयोधरमर्दनचंचलकरयुगशाली
॥ ध्रु० ॥

इति पदार्थपाठः कुत्रचिदस्ति गोपीपीनपयोधरयोर्मर्द-
नेनचंचलेनकरयुगेनाढ्यः आढ्यः शालीतिविरव्यातः हे
राधे यमुनातीरेवनेयमुनातीरविषयेवने अथवावेतसवने
वनमालीश्रीकृष्णोवसति किंभूतेवनेधीरः मंदः समीरः वायु-
र्यत्र एतेनवायोस्त्रैविध्यमुक्तं तस्याश्चस्थानोत्कंठाजनिता इ-
तिध्रुवपदम् हेनितंबिनि त्वंतवनमालिनमनुसरअनुगच्छ-
गमनविलंबनं अभिसाराय कालातिक्रमंनकुरुमाकृथाः हे-
नितंबिनि बृहन्नितंबत्वाच्चलितुंनशक्नोतीति तांत्वरयति
किंभूतं रतिः संभोगस्वरवसारमुत्कृष्टंयत्र अभिस्त्रियतेऽ-
स्मिन्नित्यभिसारः संकेतस्थानंतवगतंप्राप्तंपुनःकथंभूतं तव
मनस्तदधीनमित्यर्थः अथवाहृदयेवर्तमानंतवनमालिनमिति
योज्यं किंभूतं आयुरेवेदमिति केवलस्वरवहेतुत्वात् शमेव
अपिच ॥१॥

नामसमेतं कृतसंकेतं वादयते मृदुवे-
णुं । बह्वमनुते तनुते तनुसंगतपवनच-
लितमपिरेणुं ॥२॥

नामसमेतमिति हेराधेहरिः मृदुवेणुं कोमलवंशंवादयते

मृद्विति क्रियाविशेषणं कथंयथास्यात् तवनामाक्षरसंयुक्तं
कृतसंकेतंयथास्यात्तथाचपुनः ततोवनेतनुसंगतपवनचलितं
रेणुं अपिबहुमनुते कथंयथाभवति अतनुअनसंयथाभवति
पतति पतत्रेविचलति पत्रे शंकितभवद्
पयानं॥रचयति शायनं सचकितनयनं
पश्यति तव पंथानं॥३॥

पततीति हेराधेरुष्णाः शायनंरचयति तवपंथानंपश्यति
कथंभवति सचकितनयनंयथास्यात् किंभूतं तवपंथानंशंकि
तंभवत्याउपयानं आगमोयत्रतंपुंवद्भावः भवतीशब्दस्यपुं-
स्त्वं कसति पतत्रे पक्षिणिपतति वृक्षांतरंगञ्जति सतिपुनः
कसतिवृक्षपत्रेचलतिसति॥३॥

सुरवरमधीरं त्यजमंजीरं रिपुमिव केलि
सु लोलं॥चल सखि कुंजं सतिमिरपुं
जं शीलय नीलनिचोलं॥४॥

हेसखिराधे लंकुंजंचल अभिसारानुरूपां सामग्रींशि
क्षयति मंजीरंनूपुरंत्यजकिंभूतंनूपुरं अधीरंअज्ञं अतएव
सुरवरं वाचालं अभिसारोचितं नजानाति अथवासाध्वेत
नमंजीरस्य सुरवरस्यचतोनिमित्तवन्नैमित्तिकं कुतः मंजीरं
अधुनावित्युत्तरे पुनःकिंभूतं केलौक्रीडायां सुलोलं अत
एवरिपुमिव अपिच नीलनिचोलंनीलं कृष्णं वस्त्रंशील यपरि-
धेहि किं विद्विहंकुंजं तिमिरपुंजेनसहितं अथवासतिमिरं

पुंजंयथास्यात्तथाचल उद्योतहीनाभिसारोद्युक्तः ॥४॥

उरसि सुरारेरुपहितहारे घनद्वय तरलब
लाके ॥ तडिदिव पीते रतिविपरीते राज-
सि स्फुटतविपाके ॥५॥

हेपीते पीतवर्णैर्गौरित्वं सुरारेः उरसि स्फुटतविपाके दुराप
रिणामे राजसिराजयिष्यसि वर्तमानसामीप्ये लट् किं विशिष्टे उ
रसि उपहितहारे आरोपितहारे कथं कस्मिन्निव तरलबलाके
घनद्वयमेघद्वय चंचलपक्षिविशेषे केव तडिदिव कदा रतिवि
परीते पुरुषायितस्फुरतसमये उपहितहार उरः तरलबलाका
यनेनोपमीयते सा पीता तडिता तस्यां पुरुषायितत्वे चलत्वं ५

विगलितवसनं परिहृतरदानं घटय जघ
नमपिधानं ॥ किसलयशयने पंकजनय
ने निधिमिव हर्षनिदानं ॥६॥

हेराधे किसलयशयनी ये वर्तमाने पंकजनयने पुंडरीका-
क्षे जघनं घटय आरोपय किं भूतं विगलितवसनं स्वयमेव त-
त एव परिहृतरदानं त्यक्तमेखलं अत एव वसनाभावात् अ
पिधानं पिधानरहितं अत एव निधिनोपमीयते किमिव निधि
मिव किं भूतं निधिं हर्षनिदानं हर्षस्य आदिकारणं ॥६॥

हृरिरभिमानि रज निरिदानीमियमपि या
ति विरामं ॥ कुरु मम वचनं सत्वररचनं
पूरय मधुरिपुकामं ॥७॥

अपिच हरिरिति हेराधे सत्वररचनं शीघ्रसाधनं यथा स्यात्तथा
ममवचनं कुरु किंतन्ममवचनं मधुरिपुकामं श्रीकृष्णं बांछां
पूरयनचेत्किं स्यात् हरिरभिमानि अतो लाघवं न सहते पश्चा-
त्तांत्यस्यति पश्चादपि करिष्यसे चेत् इदानीमेव कुरु अन्यथेयं
रात्रिरपि विरामं अवसानं याति गच्छति अभिसारिक कालोपि
यास्यति ॥७॥

श्रीजयदेवे कृतहरिसेवे भणति परमर
मणीयं ॥ प्रमुदितहृदयं हरिमतिसदयं न
मत सकृत्कमनीयं ॥८॥ इति श्रीगी
तगोविंदे महाकाव्ये एकादशः प्रबंधः ॥

हेबैष्ठावाः हरिं नमत नमस्कुरुत किंभूतं हरिं जयदेवे सद-
यं किंविशिष्टे जयदेवे परमरमणीयं इदं पूर्वं किं भणति कथं प्र-
मुदितहृदयं किंभूते कृतहरिसेवे किंभूतं हरिं सकृत्कमनीयं
नियं सकृत्तेन वा कमनीयं अभिलक्षणीयम् ॥८॥

श्लोकः ॥ विकिरति मुहुः श्वांसानाशाः
पुरो मुहुरीक्षते प्रविशति मुहुः कुंजं गुं
जन् मुहुर्बहुं ताम्यति ॥ रचयति मुहुः श-
य्यां पर्याकुलं मुहुरीक्षते मदनकदन-
क्लांतः कान्ते प्रियस्तव वर्तते ॥९॥

इदानीं सत्वरगमनाय प्रोत्साहयति हेकांते तव प्रियः सद्
नेन तेन कदनं ग्लानिः श्रान्तः क्लान्तः तथाविधः सन् किं करोती

त्याह त्वंनागतैवेतिकृत्वासुहुः श्वासान्विकिरतिनिश्वासधा
 राः सुंचति पुरः अग्रे सुहुर्वारंवारं आशाः दिशः ईक्षते विलोक
 यति च व्याकुलतया कस्याः दिश आगमिष्यतीति सर्वादिशः
 एककालमवलोकयति तत्राप्यदृष्ट्वा बहिर्निर्यातस्तत्रैव नि-
 न्तुत इव लिङ्गतीति सुहुर्मुहुः प्रविशति वारंवारं कुतो नागता
 किं केन विनिवारिता उत कुतो जयाद्वा इत्यादितस्या अनागम
 नहेतुं विमृश्य सुहुर्वारंवारं अव्यक्तशब्दं ताम्यतिज्ञापयति
 अथवा वृथेदं विमर्शनं आगमिष्यत्येवेति सुहुः शब्दं आरचय
 ति तथाप्यदृष्ट्वा पर्याकुलं च तस्या तथाममानुरागादधुना
 आगमिष्यत्येवेति सुहुरीक्षते इति कदनशब्दस्य तात्पर्यं
 हरिणीच्छंदः दीपकालंकारः ॥१॥

श्लोकः ॥ त्वद्वाक्येन समं समग्रमधुना
 तिग्मांशरस्तंगतो गोविंदस्य मनोरथेन
 च समं प्राप्तं तमः सांद्रतां ॥ कोकानां क
 रुणस्वनेन सदृशी दीर्घा मदभ्यर्थना त
 न्मुग्धे विफलं विलंबनमसौ रम्योभिसा
 रक्षणः ॥२॥

इदानीं सांप्रतमेव गंतुं योग्यमिति हेतुमाह त्वद्वाक्येन
 ति हेतुं मुग्धे मूढे त्वद्वाक्येनासूयमानसहितेन समं सह सम-
 ग्रं सामर्थ्येणाधुना इदानीं तिग्मांशरः सूर्यः अस्तंगतः अ
 सूयमानसहितः सूर्योस्तंगतः अभिसरणकालोचमित्यर्थः

गोविंदस्य कृष्णस्य मनोरथेन इदानीं राधा आगमिष्यतीति
 बांछया समंसहतमः अंधकारः सांद्रतां निविडतां प्राप्तं तमसि
 अभिसरणं योग्यमित्यर्थः दीर्घमदभ्यर्थनाशीघ्रंगम्यतामि
 ति मदीया प्रार्थना कोकानां चक्रवाकानां करुणास्वनेन वि
 रहदयावाब्देन सदृशी योग्या यथा कोकानां करुणास्वनो नाना
 प्रकारः श्रूयते तथामदीयाः काकूक्तयः संप्रतिकार्ये भवन्तीत्य
 र्थः तस्माद्वेतोर्विलंबनं विफलं असौ अभिसारक्षणो अभिसा
 रकालो रम्यो गमनयोग्य इत्यर्थः सहोक्तिरलंकारः शार्दूल
 विक्रीडितं वृत्तं ॥ २ ॥

श्लोक ॥ आश्लेषादनुचुंबनादनुनरवो
 ह्नेखादनुस्वांतजात् प्रौढोधादनुसंभ्र
 मादनु रतारंभादनु प्रीतयोः ॥ अन्यार्थं
 गतयोर्ज्वलान्मिलितयोः संभाषणैर्जा
 नतोर्दपत्योर्निशि को न को न तमसि
 व्रीडाविमिश्रो रसः ॥ ३ ॥

अभिसारे रसाधिक्यं भवतीत्याह आश्लेषादिति दंपत्यो
 र्जायापत्योस्तमसि अंधकारे व्रीडाविमिश्रो लज्जायुक्तः कः
 कः रसो न भवेत् इति न अपितु स व्रीडाः सर्व एव शृंगारादिः
 रसो भवत्येव कथं भूतयोर्दपत्योः अन्यार्थे परस्त्रीपुरुषा
 र्थगतयोः संकेतस्थानं प्राप्तयोः पुनः कीदृशयोः प्रभावाद्वा
 तेः गाढांधकारे रसात् मिलितयोः संगतयोः अनंतरं आश्ले

षादि विशेषणानियोजनीयानि तत्र एवं संभोगक्रमः प्रथमं
 आलिंगनं ततश्चुंबनं ततो नखक्षतं ततः कामोद्धोधः ततः स
 त्वरः ततो मैथुनं ततः प्रीतिस्ततो भावनमिति क्रममाह आ-
 श्लेषादिति आश्लेषादालिंगनादनुपश्चान्नखोल्लेखादनुनख
 क्षतात्पश्चात्स्वांतजालोद्धोधादनुकामबोधात्पश्चात्संभ्र-
 मादनुवेगात् पश्चाद्रतारंभात् अनुस्मरणयोगात् पश्चात्सी-
 तयोस्तृप्तयोः पुनः कीदृशयोः संभाषणे रालापैर्जनतोः नम-
 मेयं भार्यानायं ममपतिरिति ॥३॥

श्लोक ॥ सभयचकितं विन्यस्यंतीं दृशं
 तिमिरे पथि प्रतितरुमुहुः स्थित्वा मंदं
 पदानि विलम्बतीं ॥ कथमपि रहः प्राप्तामं
 गैरनंगतरंगिभिः स्रमुखि सभगः पश्य
 न् स त्वामुपैतु कृतार्थताम् ॥४॥

इदानीं तल्लाभात्कृष्णः कृतार्थो भवत्वित्याह सभयेति
 हे स्रमुखि स्रवदनेराधे सभगः सौभाग्यवान् सकृष्णस्त्वां प-
 श्यन् कृतार्थतां उपैतु प्राप्नोतु कीदृशीं त्वां तिमिरे अंधकार
 सहिते पथि मार्गे सभयचकितं भयविस्मयाभ्यां सहितं यथा स्या-
 त्तथा दृशनेन विन्यस्यंतीं निरीक्षयंतीं निबिडांधकारदर्शनाद्
 य अंधकारिनिःशंकागमनाद्विस्मयः पुनः कीदृशीं प्रतितरुप्रति-
 वृक्षे सुहुः पुनः पुनः स्थित्वा मंदं शनैः पदानि चरणव्यापारा-
 न् विलम्बतीं मे प्रियतमो अत्रैवागमिष्यतीति मंदं चरणारविंदं

धारयंतीतिभावः पुनः कीदृशीं कथमपि अंधकारस्य निविड
त्वात्केनापि प्रकारेण रहः एकांतस्थलं प्राप्तां पुनः कीदृशीं का-
मस्य यस्तरंगः पुनरुद्बोधः सयेषु तैः कामोद्धासिभिरंगैहस्त
पादादिभिरुपलक्षिता उपलक्षणे तृतीया ॥ ४ ॥

श्लोक ॥ राधा मुग्धमुरवारविंदमधुपस्त्रे-
लोक्यमौलिस्थलीने पश्योचितनीलरत्न
मवनीभारावतारक्षमः ॥ स्वच्छंदं व्रजसं
दरीजनमनस्तोषप्रदोषश्चिरं कंसध्वंसन
धूमकेतुरवतु त्वां देवकी नंदनः ॥ ५ ॥

इति श्रीकविराजश्रीजयदेवकृते गी
तगोविंदे महाकाव्ये अमिसारिकावर्णने
साकंक्षपुंडरीकाक्षोनाम पंचमः सर्गः ५

इदानीं कविः सर्गात्ते प्रकृतजनमाशिषयति राधेति देवकी
नंदनः श्रीकृष्णः त्वां प्रकृतं चिरं अवतु दुरिताद्रक्षतु कीदृशः कृ-
ष्णः राधाया मुग्धं संदरं यन्मुरवारविंदं मुखकमलं तस्य मधुपो-
षमरद्वनीलत्वात्मुखपानकर्तृत्वाच्च पुनः कीदृशः अवन्या
भारावतारेक्षमः समर्थः अवनीभारावतारांतकः इति वा पाठः
तदाऽवन्याभुवः भाररूपोऽवतारो येषामस्फराणां तेषामंतको ना-
शकः पुनः कीदृशः स्वच्छंदानां स्वाधीनानां व्रजसंदरीजनानां
गोपीनां मनस्तोषे चित्तसंतोषे दोषोरात्रिमुखमिव रात्रिमुखे हि
नार्यस्तुभ्यंति पुनः कीदृशः त्रैलोक्यस्य लोकत्रयस्य यामौलि

स्थलीवृंदादवीतस्थानेपथ्योचितमलंकारयोग्यं नीलरत्नमिव-
स्थितः पुनः कीदृशः कंसस्य मातुलस्य मारणे धूमकेतुरिव स्थितः
राधागमने साकांक्ष इत्यर्थः ॥ ५ ॥ ॥ इति श्री गीतगोविंदटी
कायांपंचमः सर्गः ॥ ५ ॥

अथ षष्ठः सर्गः प्रारभ्यते.

श्लोक ॥ अथ तां गंतुमशक्तां चिरमनुर
क्तां लतागृहे दृष्ट्वा ॥ तच्चरितं गोविंदे म
नसि जमंदे सखी प्राह ॥ १ ॥

अथेति अथशब्दो मंगलार्थः अनंतरं वा सखी गोविंदेरु
ष्णांतिकमागत्येत्यर्थः तच्चरितं राधाचरितं प्राह उक्तवती किं कृ
त्वालतागृहे तां राधां गंतुं अशक्तां दृष्ट्वा कीदृशीं राधां चिरं अ
नुरक्तां अनुरागिणीं कीदृशे गोविंदे मनसि जेन कामेन मंदे
पीडिते ॥ १ ॥

अथ द्वादशः प्रबंधो गुणकरीरागेण
रूपकताले गीयते.

पश्यति दिशि दिशि रहसि भवंतं ॥ त्वदध
रमधुरमधूनि पिवंतं ॥ १ ॥ नाथ हरे जय
नाथ हरे सीदति राधा यासगृहे ॥ ध्रु० ॥

गुणीकरीरागः रागलक्षणं रतोत्कृष्टाकांक्षतपथप्रतीक्षामा
लापयंती मृदुपुष्पतल्पे इतस्ततः प्रेरितदृष्टिरार्तश्रामातनुर्गो
पाकरीप्रविष्टा इति अस्मिन्वासकसज्जावर्णनवासवेशमनि

कल्पिततल्पेवा समागमविधिंविदधाना पश्यतिप्रियसमा
गमशय्यांपश्यतिस्मप्रियवासकशय्यां इतिपश्यतीति हे
नाथ हेहरेद्विरुक्तिः साराधातववासगृहेसांकेतिकनिकुंज
मंदिरेत्वत्त्वत्तः हेतोः सीदति अवसन्नाभवति कथमि-
त्यतआह साराधाएकांतेस्थितासतीदिशिदिशि भवंतंत्वां
पश्यति अवलोकयति कीदृशंत्वां अधरवत् नायकाधरा
मृतवत् मधुराणि मधूनि माध्वीकानिपिबंतं ॥१॥

त्वदभिसरणरभसेन चलंती ॥ पतति
पदानि कियंति चलंती ॥ २ ॥

नन्वेवंचेत्तर्हि किमिति नागतेत्यतआह त्वदभि
सरणे तवाभिसारे रभसउत्साहस्तेन चलंती अभिमुखीभ-
वंती कियंतिकतिपयानि पदानि चलंती सती पतित्वद्विर
हमूर्च्छया गंतुं असमर्थेत्यर्थः ॥ २ ॥

विहितविशदविसकिसलयवलया ॥

जीवति परमिह तवरतिकलया ॥ ३ ॥

हाकष्टमेवंचेदशक्तातर्हि कथं जीवतीत्यतआह हेकृ
ष्णसाराधा तवरतेः कलया सुरतलेखचितनेन इह समयेप-
रंकेवलं जीवति जीवनहेतुरन्यो नास्तीत्यर्थः कीदृशीवि-
हिताः कृताः विशदाः शुभ्राविसकिसलयाः मृणांशुकुरा
एववलयाः कंकणानियस्याः सा ॥ ३ ॥

मुहुरवलोकितमंडनलीला ॥ मधुरिषु

रहमिति भावनशीला ॥ ४ ॥

मुहुरिति साकीदृशीपूर्वपदेनान्वयः पुनः पुनः अवलोकिता
मंडनलीला अलंकारविलासोयथा तेन विनानिरर्थकमिति पुनः पुनः
वदति पुनः कीदृशी अहं मधुरिपुः रुष्णा इति भावनं ध्यानमेवशीलं
स्वभावः सद्वृत्तंच स्याः सा ॥ ४ ॥

त्वरितमुपैति न कथमभिसारं ॥ हरिरि-
ति वदति सखीमनुवारं ॥ ५ ॥

तदेवाह त्वरितमिति हरिः मच्चित्तापहारी अभिसारं संके-
तस्थलं त्वरितं शीघ्रं कथं कस्माद्देतोः नोपैति नागच्छतीत्यनु-
वारं सखी वदति ॥ ५ ॥

श्लिष्यति चुंबति जलधरकल्पं ॥ हरिरु-
पगत इति तिमिरमनल्पं ॥ ६ ॥

अपि च श्लिष्यतीति सा हरिरुपगतः प्राप्त इति बुद्ध्याऽनल्पं
बहुतिमिरमंधकारं श्लिष्यति आलिंगति चुंबति च कीदृशंति
मिरं जलधरकल्पं मेघसदृशं स्निग्धत्वान्नीलत्वाच्च रुष्णा सा-
म्यंतिमिरस्य ॥ ६ ॥

भवति विलंबिनि विगलितलज्जा ॥ वि-
लपति रोदिति वासकसज्जा ॥ ७ ॥

भवतीति भवति त्वयि विलंबिनि विलंबं कुर्वति सति विग-
लितलज्जा गतलज्जा साराधा विलपति हेनिः रूपकथमेताव-
दौदास्यं मयि त्वया चरितमिति विलापं करोति रोदिति अश्रूणि

मुंचति कीदृशीवासकसज्जाविहितसंविधानेत्यर्थः लक्ष
णं तूक्तमेव ॥७॥

श्रीजयदेवकवेरिदमुदितं ॥ रसिकजनं
तनुतामतिमुदितं ॥८॥ इति श्रीगीत
गोविंदे द्वादशः प्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवकवेः उदितं भाषितं इदं गीतं रसि
कजनं शृंगाररसभावनाभावितान्तःकरणं अतिमुदितं अतिश
येन हर्षयुक्तं तनुतां करोलित्यर्थः ॥८॥

श्लोः ॥ विपुलपुलकपालिः स्फीतसीत्कार
मंतर्जनितजडिमकाकुव्याकुलं व्याहरंती
॥ तव कितवविधायामंदकंदर्पचिंतां रसज
लनिधिमग्ना ध्यानलग्ना मृगाक्षी ॥९॥

इदानीं तस्याः त्वदेकपरत्वमाह हे कितवधूर्त सा मृगा-
क्षी मृगशावलोचना तवरसजलनिधिमग्ना त्वच्छृंगाररससा
गरे निमग्नालीनाय भूवेत्यध्याहारः किं कृत्वा अमंदकंदर्पस्य म
हतः कामस्य चिंतां स्मरणं विधाय हृदि कृत्वा ध्याने न तवैव चि
त्ते लग्ना तत्परा रससागरमग्ना याश्चेष्टिता माह विपुलामह
ती पुलकपालिरोमांचपंक्तिर्यस्याः सा ध्यानकल्पिततव कर
स्पर्शेन रोमांचतीत्यर्थः किं कुर्वती त्वद्वत्तदंतनखैस्तदि
कंपरिकल्प्य स्फीतसीत्कारं प्रवृद्धसीत्कारं यथा स्यात्तथा व्या
हरंती अंतरभ्यंतरे जनिता उत्पादितः जडिमाजडत्वं यस्यां किं

यायां तद्यथा तथा काकुनाध्वनिनाध्वनिविकारविशेषेणाकु
लं यथा स्यात्तथा व्याहरंती ध्यानेन तवस्तनालंभना धरपाननी
वीबंधनोन्मोचनासक्तं परिकल्प्य सुंच सुंचननमामेति निषेध
वाक्यं वदंतीत्यर्थः ॥१॥

श्लोकः ॥ अंगेष्वभाषणं करोति बहुशः प
त्रेपि संचारिणि प्राप्तं त्वां परिशंकते वि
तनुते शय्यां चिरंध्यायति ॥ इत्याकल्प
विकल्पतत्परचनासंकल्पलीलाशतव्या
सक्तापि विना त्वया वरतनुर्नेषा निशां नै
ष्यति ॥२॥

अंगेष्विति एषा वरतनुः सुंदरांगी एषेति बुद्ध्या प्रत्यक्षीकृ
त्य वदति राधा अंगेषु हस्तादिषु आभरणं अलंकारं बहुशः क
रोति अनेनाकल्पः कथितः पत्रेपि वृक्षपत्रेपि संचारिणि प-
क्ष्यादिना चलति सति त्वामागतं परिशंकते सर्वतो वितर्कय
तीत्यर्थः अनेन विकल्पः अपि च त्वामागतं ज्ञात्वा तव कामके
लिनिमित्तं शय्यां वितनुते कुरुते अनेन तत्परः कथितः चिरं
बहुकालं ध्यायति त्वदागमनोपायं चिंतयति रचनेयं दर्शिता
कृष्णसंगमे मया इदमिदं कर्तव्यमित्यनेन संकल्पलीलाशत
मुक्तं इति पूर्वोक्तप्रकारेण आकल्पो भूषणं विकल्पस्तर्कः
तत्परचनाशय्या रचनासंकल्पलीलाशतं एतेषु व्यासक्तापि
त्वया विना त्वामृते निशां राविं न नैष्यति प्रभातं प्रापयितुं सम

धीनमविष्यतीत्यर्थः ॥ २ ॥

श्लोकः ॥ किं विश्राम्यसि कृष्णभोगिभ
वने भांडीरभूमीरुहि भ्रातर्यासि न दृष्टि
गोचरमितः सानंदनंदास्पदं ॥ राधाया व
चनं तदध्वगमुखानंदान्तिके गोपतो गोविं
दस्य जयंति सायमतिथिप्राशस्त्यगर्भा गि
रः ॥ ३ ॥

इति श्रीकविराजश्रीजयदेवकृतगीतगो
विंदे महाकाव्ये वासकसज्जावर्णने सो
लंठवैकुण्ठनाम षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥

अधुनाकविः सर्गातेभक्तानाशिषयति किमिति गोविंद
स्यकृष्णस्यगिरः वाचः जयंतिसर्वोत्कर्षणवर्त्तते कीदृशाः गि
रः सायंकाले इतिथीनां प्राशस्त्यं प्रशंसातद्वर्षे आदायेयासां
ताः व्याजोक्तिनामालंकारः कथंभूतस्यगोविंदस्य नंदान्ति
केनंदगोपपार्श्वे तत्तादृक् संकेतसूचनारूपं अध्वगमुखान्तिः
सूत्रराधायाः वचनं गोपतः गोपनं कुर्वतः किंतद्वचनं तत्राह
हेभ्रातः पथिक इति कोमलमंत्रणे भांडीरभूमिरुहि भांडी
रनाम्निवटवृक्षे किं विश्राम्यसि विश्रामं माकृथाः तत्र हेतुः कृ
ष्णश्चासौ भोगी च तस्य भवने कालसर्पवासे पक्षे कृष्णस्य भो
गिनः शृंगारिणो विलासगृहे पक्षद्वयेनेह स्थेयमिति भ्रातृपदो
पादानं श्लेषालंकारश्चात्र तर्हि क्वयामीत्यत आह इतो वदात्

दृष्टितोगोचरं प्रत्यक्षीक्रियमाणं तत्सानंदं सकलद्विमत्तुनंदस्या
 स्पदं नंदगोपगृहं नयासि अपितु याहीति राधावचनं अद्यग
 मुरवान्नंदं तिकेश्वरवतोगोविंदस्य गिरो जयंतीत्यर्थः सोत्कं
 ठउत्कंठा सहितौ वैकुण्ठः श्रीकृष्णो यत्र ॥३॥

अथ सप्तमसर्गः प्रारभ्यते ॥

श्लोकः ॥ अत्रांतरे च कुलटाकुलवर्त्मपा
 तसंजातपातक इव स्फुटलांछनश्रीः ॥ वृं
 दावनांतरमदीपयदंशजालैर्दिकुसुंदरी
 वदनचंदनबिंदुरिंदुः ॥१॥

अधुना चंद्रोदयव्याजेन राधाया विरहव्यथाधिक्यं वर्ण
 यन्नाह अत्रांतरइति अत्रांतरे स्मिन्नवसरे इंदुश्चंद्रः अंश-
 जालैः किरणसमूहैः वृंदावनांतरं वृंदावनमध्यप्रदेशं अदी
 पयत् प्रकाशितवान् विप्रलम्भहेतुत्वं दर्शयन् विशिनष्टिकी
 दृशः इंदुः स्फुटाव्यक्तालांछनश्रीः कलंकशोभायस्य क
 थं भूत इव कुलटानां कृष्णामिसारिकाणां कुलस्य समू-
 हस्य वर्त्मपातः संकेतमार्गप्रतिरोधस्तेन संजातमुत्पन्नं पा
 तकं यस्य तादृश इव कुपातकतः कलंको व्यक्तो भवतीति च
 द्रस्यो दीपनत्वमाह पुनः कीदृशः दिश एव सुंदर्यः नायि
 कास्तासां वदनस्य मुखस्य चंदनबिंदुः श्रीखंडतिलक इव
 स्त्रीतिलको वर्तुलो भवति असतीनां चंद्रोदये गमनाभावा
 दुर्मपातः अत्र रूपकोत्प्रेक्षे लं कृती ॥१॥

श्लोकः॥ प्रसरति शशधरबिंबे विहित
विलंबे च माधवे मधुरा॥ विरचितविवि
धविलापं सा परितापं च कारोच्चैः॥२॥

अत्र विप्रलब्धानायाधिकावर्ण्यते तल्लक्षणं भरते प्रवि
लसदनुरागादृतिकां प्रेक्ष्य पूर्वसरभसमपि धाय कापि संकेतभू
मौ नमिलति रवलुयस्याः वल्लभोदिवयोगात् प्रवदति भरतस्ता
नायिकां विप्रलब्धां प्रसरतीति साराधा विरचितः कृतः विवि
धो नाना प्रकारो विलापो यत्र उच्चैर्महांतं परितापं दुःखं च कार
कृतवती कसति शशधरबिंबे चंद्रमंडले प्रसरति उद्गच्छति
सति माधवे कृष्णे विहितविलंबे संकेतागमनं प्रतिकालातिक्र
मं कृतवतीति॥२॥

अथ त्रयोदशः प्रबंधो गौडमालवरागेण
प्रतिमंठताले गीयते.

कथितसमयेपि हरिरहह न ययौ वनं॥ म
म विफलमेतदनुरूपमपि यौवनं॥१॥ या
मि हे कमिह शरणं सखीजनवचनवंचि
ता॥ ध्रु०॥

विलापमेव गीतेनाह कथितेति गीतस्यास्य मालवगौडी
रागः प्रतिमंठस्ततालः हेइति स्वचित्तसंबोधनं इह निजैवने
सखीजनस्य वचनैः कृष्णागमनायेदं कैर्वचिता प्रतारिता अ
हं कं पुरुषं शरणं रक्षितारं यामि गमिष्यामि किंतु कमेव जलमेव

शरणंयामि जलप्रवेशो वरमित्यर्थः किमित्यत आह अह
हेत्याश्चर्ये हरिः कृष्णः कथितसमयेपि उक्तकालेपि वनवृंदा
वनसंकेतस्थानं नययौ न जगाम कृष्णोपभोगाभावात् ममै
तदनु रूपं योग्यमपियौ वनं विफलं निरर्थकम् ॥१॥

यदनु गमनाय निशि गहनमपि शीलितं
॥ तेन मम हृदयमिदमसमशरकीलितं ॥२॥

यदिति मया यस्य कृष्णस्यानु गमनाय स्फुरते न संतोषा
ययितुं निशिरात्रौ गहनमपि निर्जनवनमपि शीलितं सेवितं
तेन कृष्णेन हेतुना मम इदं हृदयं मदीयं चित्तं असमशरेण का
मेन कीलितं विद्धं कृष्णागमनाभावात् ॥२॥

मम मरणमेव वरमतिवितथ केतना ॥ कि
मिति विषहामि विरहानलमचेतना ॥३॥

ममेति इह वने अचेतनाज्ञानशून्या विरहानलं विद्यो
गाग्निं किमिति विषहामि सहामितस्मान्मम मरणं एव वरं श्रे
ष्ठं मरणो विरहानलाभावात् कीदृशी अहं अतिवितथं अ-
तिव्यर्थमेव शरीरं यस्याः कृष्णेन शरीरसौंदर्योपभोगाभावात् ३

मामहह विधुरयति मधुरमधुयामिनी ॥ का
पि हरि मनुभवति कृतसुकृतकामिनी ॥४॥

ममिति अहं हेति दुःखानुकारे मधुरमधुयामिनी मनो
ज्ञांय संतरात्रिर्मा विधुरयति विक्षल्यति कापि कृतं सुकृतं पु
ण्यं रयया तादृशी कामिनी कांता हरिं कृष्णमनुभवति उपभुंक्ते ॥४॥

अहहकलयामिवलयादिमणिभूषणं॥

हरिविरहदहनवहनेनबहुदूषणम्॥५॥

अहहेति अहंवलयामिमणिभूषणंकंकणप्रभृतिमुक्ता
लं कारं हरिविरहदहनवहनेन कृष्णवियोगधारणेन हेतुना बहु
दूषणं अतिशयापरंकलयामिमन्ये प्रियदर्शनेन स्त्रीणां अ
लंकारसाफल्यमिति भावः ॥ ५॥

कुसुमसुकुमारतनुमतनुशरलीलया॥

स्रगपिहृदिहंतिमामतिविषमशीलया॥६॥

कुसुमेति स्रगपिपुष्पमालापि अतनुशरलीलयाकंद
र्पबाणविलासेन मां हृदिहंति किदृशीं मांकुसुमवत्सुकुमा
राकोमलातनुः शरीरं यस्याः सा कीदृश्या अतनुशरलील
या अतिविषमं अतिदारुणं शीलं स्थभावो यस्याः तया बाणे
न हि क्षतं क्रियते न पुष्पादिना ॥ ६॥

अहमिहनिवसामिनगणितवनवेतसा॥

स्मरतिमधुसूदनो मामपिनचेतसा॥७॥

अहमिति गणितवनवेतसा गणिताप्रतिवनंकृष्णम
न्वेषयंत्यापरिसंख्यातावनवेतसवृक्षा यया सा अहं इह कुं
जे किं न निवसामि अपितु वसाम्येव अहं तु न असमर्था शि
रश्चालनेपि एवं विधामपि मां मधुसूदनः कृष्णश्चेतसापिन-
स्मरति आश्चर्यमित्यर्थः ॥ ७॥

हरिचरणशरणजयदेवकविभारती॥

वसतुहृदियुवतिरिवकोमलकलावती॥८॥

इतिश्रीगीतगोविंदेत्रयोदशः प्रबंधः॥

हरीति हरिचरणैरक्षितारौचस्यसचासौ जयदेवकवि
स्तस्यभारतीगीतरूपासरस्वती भक्तानांहृदिमनसिवस
तु कीदृशीभारती कोमलाअनिष्टुरवर्णाकलावतीकविल
कलायुक्ताच केव युवतिरिवयथानायकहृदयेकोमलकला
वतीसुकुमारांगी चतुःषष्टिकामकलायुक्ताचनायिकाव
सति ॥८॥

श्लोकः ॥ तत्किंकामपिकामिनीमभि
सृतः किंवाकलाकेलिभिर्बद्धोबंधुभिरं
धकारिणिवनोपांतेकिमुन्नाम्यति॥ कां-
तः क्लान्तमनामनागपिपथिप्रस्थातुमेवा
क्षमः संकेतीकृतमंजुवंजुललताकुंजे
पियन्नागतः॥९॥

कृष्णस्यविलंबेतर्कमाह तत्किमिति कांतः कृष्णः सं-
केतीकृतः अभिसरणस्थानं संपादितः योमंजुर्मनोहरः वं-
जुललताकुंजः चेतसलतागृहंतस्मिन्नपियस्मान्नागतः
नायातः तस्मात्कारणात्कामपिकामिनीनायिकामभिसृ-
तः तदभिसुरवंगतः किंवाथवा बंधुभिर्मित्रैः कलाकेलि-
भिः हास्यादिक्रीडाभिर्बद्धः यंत्रितः अथवाअंधकारिणि
तमोयुक्तेवनोपांतेकिमुन्नाम्यति तमसिमार्गभ्रमात् भ्रमणं

युज्यतएव अभ्यस्तस्यप्रमाभावइतिचेत्तत्राह क्लान्तम-
नाः मन्निमित्तंसमाकुलमंतः करणयस्यसन् पथिमनाग
पि अत्यमपिप्रस्थातुंआगतुंअक्षमः किंअसमर्थः किं अ
त्रअपिशब्दः किमर्थः उक्ताचैयंनायिका उक्ताभवतिसायस्या
संकेतंनागतः प्रियः तस्यनागमनेहेतुंचिंतयंत्याकुलाय
थेति संवायाक्षेपालंकारोयम् ॥१॥

श्लोकः ॥ अथागतंमाधवमंतरेणसखी
मियंवीक्ष्यविषादमूकाम् ॥ विशंकमाना
रमितंकयापि जनार्दनं दृष्टवदेतदाहा ॥२॥

अथेति अथानंतरंइयं राधामाधवंकृष्णमंतरेणविना
आगतांसखीवीक्ष्यदृष्ट्वाएतद्वीतेनवक्ष्यमाणमाह कीदृ-
शींसखींविषादेनकार्यासिंह्यामूकांवक्तुमक्षमांकीदृशी
राधाजनार्दनंकृष्णंकयापिकामिन्यारमितंक्रीडितंवि-
शंकमानातर्कयंती कथं दृष्टवत्कामिन्यासहितंकृष्णंदृ-
ष्ट्वेत्यर्थः यद्वा दृष्ट्वाभिधीयतेतथाप्राहेत्यर्थः उक्तिः एषा
उन्मादतः अत्रोपेन्द्रवज्रावृत्तम् ॥२॥

अथचतुर्दशप्रबंधोवसंतरागेणएक
तालीताले गीयते.

स्मरसमरोचितविरचितवेषा ॥ गलितकुसु-
मदलविलुलितकेशा ॥ १ ॥ कापिचपलामधुरि-
पुणाविलसतिद्युवतिरधिकगुणा ॥ ध्रुवपदा ॥

दृष्टवदित्युक्तं तद्गीतेनाह गीतस्यास्य वसंतरागः स्मरेति
 हेसाखि कापियुवतिः कामिनीमधुरिपुणा कृष्णेन सह विलस-
 ति क्रीडति कीदृशी सा अधिक गुणा अतिशयित सौंदर्यादिगु-
 णैर्युक्ता स्मरसमरोचितः कामयुद्धयोग्यः विरचितः कृतः वेषो
 लंकारादिर्यथा सा पुनः कीदृशी गलितानि कुसुमानि येभ्यः ता-
 दृशाः दरविलुलिता ईषदितस्ततो व्यस्ताः केशाः यस्याः सा वि-
 परीतरतियुक्ता ॥१॥

हरिपरिरंभणवलितविकारा ॥ कुचकल-
 शोपरितरलितद्वारा ॥२॥

हरेः परिरंभणेनालिङ्गनेन वलितः संभक्तो ललितो मनो-
 हरो वा विकारो कामभावो यस्याः सा कुचकलशयोरुपरि स्तन-
 घटयोर्मस्तके तरलितश्चंचलो हारो यस्याः सा ॥२॥

विचलदलकललिताननचंद्रा ॥ तदधर-
 पानरभसकृततंद्रा ॥३॥

विचलदिति विचलद्भिः कंपमानैरलंकेः चूर्णकुंतलैः ललि-
 तः सुंदरः आननचंद्रो मुखचंद्रो यस्याः सा पुनः कीदृशी तस्य कृ-
 ष्णस्य ओष्ठपानहर्षेण कृता तंद्वारतिसुखानुभवनिद्रायया सा ३
 चंचलकुंडलदलितकपोला ॥ सुखरितर-
 शानजघनगतिलोला ॥४॥

चंचलेति चंचलाभ्यां कुंडलाभ्यां दलितौ संघृष्टौ कपो-
 लौ यस्याः सा पुनः कीदृशी सुखरिता वाब्दसहितारवाना

कांचीयस्मिन्जघनेतस्यगत्याचंचल्येनलोलाचंचला॥४॥

दयितविलोकितलज्जितहसिता॥बहुवि
धकूजितरतिरसरसिता॥५॥

दयितेति दयितस्यरुष्णस्यविलोकनेनसुखवीक्षणे
नलज्जितंसंजातलज्जंहसितंहास्यंयस्याःसा पुनःकीदृ
शीबहुविधंपिकशिखिकलहंसादीनामिवनानाप्रकारकूजि
तंयत्रएतादृशोरतिरसःक्रीडारसस्तेनरसितादृष्टा॥५॥

विपुलपुलकपृथुवेपथुभंगा॥श्वसित
निमीलितविकसदनंगा॥६॥

विपुलेति विपुलाबहुलाःपुलकारोमांचायस्याःपृथु
र्महान्वेपथुःकंपोभंगइवयस्याःसा च पुनःकीदृशीश्वसि
तंस्फुरतायासेनजनितोनिःश्वासःनिमीलितंपरमानंदावा-
स्याजनितंनेत्रनिमीलितंचताभ्यांविकसनूप्रकटीभवन्
अनंगःकामोरेतोलक्षणीयस्याःसानिमीलितेत्यनेनच्यु
तकालःसूचितः॥६॥

श्रमजलकणभरसुभगशरीरा॥परि-
पतितोरसिरतिरणधीरा॥७॥

श्रमेति श्रमजलकणभरेणस्फुरतायासधर्मजला-
धिक्येनसुभगंमनोज्ञंशरीरंयस्याःसा एतेनसालिकाभा
वोसत्तिःसूचितासालिकाभावाःपूर्वमुक्ताःपुनःकीदृशी
उरसिपरिपतितारुष्णवक्षस्थलंप्राप्यस्थितारतिःस्फुरतं

रणइवतत्रधीरा॥७॥

श्रीजयदेवभणितं हरिरमितं ॥ कलिकलु
षं जनयतु परिशमितं ॥ ८ ॥ इति श्रीगीत
गोविंदे चतुर्दशः प्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवभणितमुक्तं वर्णितमित्यर्थः यद्द्वारेः
रमितं कृष्णस्य संभोगः तत्कलेः कलियुगस्य कलुषं पापं गायकानां
श्रोतृणां च परिशमितं शांतं जनयतु शमनं करोतु ॥ ८ ॥

श्लो० ॥ विरहपांडुरारिमुखं बाबुजद्युतिरयं
तिरयन्नपिवेदनौ ॥ विधुरतीवतनोति मनोभु
वः सहृदये हृदये मदनव्यथां ॥ १ ॥

विरहेति अयेहैसखि चंद्रदर्शनविषादेन सखीं प्रतिब्रूते अ
यं विधुश्चंद्रः मम हृदये मदनव्यथां कामपीडां अतीवात्यर्थे न तनो
ति विस्तारयति उद्दीपकविभावनत्वात् कीदृशो विधुः विरहेणाम
द्वियोगेन पांडुधूसरं सुरारिः मुखं बाबुजं कृष्णस्य वदनं कमलं त-
स्य द्युतिरिव द्युतिर्यस्य सः पुनः कीदृशः वेदनामपि तिरयन् आ-
च्छादयन् व्यथाजनकत्वे हेतुमाह मनोभुवः कामस्य सुहृन्नित्रां ॥

अथ पंचदशप्रबंधो गुर्जरीरागेण एक
तालीताले गीयते.

समुदितमदने रमणीवदने चूंवनवलिताध
रे ॥ मृगमदतिलकं लिखति सपुलकं मृगमि
वरजनीकरे ॥ १ ॥ रमते यमुना पुलिनवने ॥

विजयीमुरारिरधुना ॥ ध्रु० ॥

पूर्वगीतेन कस्याश्चिद्विपरीतस्तदुक्तं अधुना कस्याश्चित्त्वा
धीनभर्तृकायानायककर्तृकां कीडामाह समुदितेति स्वाधीनभर्तृ
कालक्षणं यस्या रतिगुणा कृष्टः पतिः पार्श्वेन मुंचति विचित्रवि
भ्रमैर्युक्ता स्वाधीनपति कायथा इति गुर्जरीरागः हे सखि अधुना
अस्मिन्काले यमुना पुलिने यद्वनं तस्मिन् विजयी जयशीलो मुरा-
रिः कृष्णो रमते कीडति कथं रमत इत्यत आह रम्यते स्यामिति र
मणीतस्याः मुखे सपुलकं रोमांच सहितं यथा स्यात्तथा मृगमदति
लकं कस्तूर्याः तिलकं लिखति कीदृशो वदने समुदितः समुपचितः
मदनः कामो यत्र सकाम इत्यर्थः चुंबनेन वलितः सुमुखो कृत्य संको
चितः अधरो यस्य तस्मिन् चुंबनं दत्वा तिलकं लिखतीत्यर्थः कस्मि
न् नूक इव रजनी करे चंद्रे मृगमिव लिखतीत्यर्थः ॥ १ ॥

घनचयरुचिरे रचयति चिकुरे तरलित-
रुणानने ॥ कुरबककुसुमं च पलाशमर
तिपतिमृगकानने ॥ २ ॥

घनेति तस्याः घनचयरुचिरे मेघसमूहमनोहरे चिकुरे के शो
जातावेकचचनं कुरबककुसुमं अम्लानं पुष्पं वा कीटिपुष्पं वा र
चयति यथा स्थानमर्पयति पुनः कीदृशो तरलितानि चंचली
कृतानि तरुणानामाननानि मुखानि येन अतिसुंदरतया-
वीक्षणार्थं कीदृशं कुसुमं च पलाशमिव विद्युदिव स्रवमाशो-
भायस्य लक्ष्यलक्षितया लोहितत्वाच्च विद्युत्साम्यं पुनः

कीदृशो रतिपतिः कामः स एव मृगस्तस्य कानने यथा मृगवा सो
वने तथा चिकुरे काम इति कामजनक इत्यर्थः अस्मिन्नेव मेघे
विद्युद्भवति तरुणानामेघसमयः कामजनक इति मेघो दये ह
रिणानामति सुखमुत्पद्यते ॥ २ ॥

घटयति स्तब्धने कुचयुगगगने मृगमदरु
चिरूपिते ॥ मणिसरममलं तारकपटलं न
खपदशशिभूषिते ॥ ३ ॥

घटयतीति स्तब्धने निबिडे कुचयुगगगने स्तनद्वयाकारो
अमलं निर्मलं मणिसरं सुक्ताहारमेव तारकपटलं नक्षत्रसमूहं
टयतियोजयति मृगमदरुचिः करत्नुरिकादीप्तिस्तयारूपिते
पुनः कीदृशो नखपदं नखक्षतं तदेव शशी द्वितीया चंद्रस्तेन भूषि
ते अलंकृते गगनपक्षेशो भिताघनामेघायस्मिन्नित्यभूतोपमार्थः ३

जितबिसशकले मृदुभुजयुगले करतलं न
लिनीदले ॥ मरकतवल्यं मधुकरनिचयं वि
तरति हिमशीतले ॥ ४ ॥

जितेति मृदुभुजयुगले कोमलबाहुद्वये मरकतवल्यं मरक
तखचितकंकणमेव मधुकरनिचयं मरसमूहं वितरति द
दाति विरचतीत्यर्थः कीदृशो भुजयुगले जितबिसशकले-
जितं सदृशीकृतं मृणालखंडं येन पुनः कीदृशो करतलमेव न-
लिनीदलं पद्मपत्रं यत्र हिमवत्शीतले संतापहरत्वात् पद्मिनी
पत्रयुक्ते बिसशकले मरसमूहस्तिष्ठतीति रूपकालंकारः ॥ ४ ॥

रतिगृहजघनेविपुलापघनेमनसिज
कनकासने॥मणिमयरशानंतोरणहस
नंविकिरतिकृतवासने॥५॥

रतीति रतेः शृंगारस्यगृहेआश्रयेजघनेनितंवेमणिमयर
शानंमुक्तामयीमेखलांविकिरतिददाति कीदृशजघनेविपुलं
महत्तरं अपघनंशरीरंयस्य अतिमांसलइत्यर्थः पुनःकीदृशे
मनसिजस्यकामस्यकनकनिर्मितेसिंहासनेइवकीदृशंमणि
मयरशानं तोरणस्य वंदनमालिकायाहसनंउपहासोयस्मात्
यदाराजासिंहासनेउपविशति तदावंदनमालिकाबध्यतेपु
नःकीदृशे कृतं दत्तं वासनं वस्त्रं यस्मिन् वस्त्रोपरिमेखलांब
ध्रातीत्यर्थः यद्वाकृतं कामेन वासनं स्थानं यत्र तादृशे॥५॥

चरणकिसलयेकमलानिलयेनरवमणि
गणपूजिते॥बहिरपवरणंयावकभरणं
जनयतिहृदियोजिते॥६॥

चरणोति चरणकिसलयं पदमेवपल्लवंतस्मिन् यावकभर
णंअलक्तकपूरणंजनयति करोतीत्यर्थः कीदृशचरणकिसल
ये हृदियोजिते कृष्णानुरागातिशयात् स्वहृदयप्रापितेस्वहृ
दयेतस्याश्वरणंकृत्वायावकंरचयतीत्यर्थः कीदृशहृदिक
मलायाः निलयेआश्रये कीदृशकिसलये नखाएवमणिगणाः
पुष्परागादिरल समूहास्तैः पूजिते अर्चिते कीदृशंयावका
भरणंबहिरपवरणंबाह्यमाच्छादकंयत्तद्वितरतीति॥६॥

स्मयति स हृशं कामपि स हृशं खलु हलध
रसोदरे ॥ किमफलमवसंचिरमिह विरसं
वदसखिविटपोदरे ॥ ७ ॥

रमयतीति हेसखिरवले दुर्जने बलभद्रस्य सोदरे भ्रात
रिहृणो कामपि स हृशं शोभने दृशीने त्रेयस्यास्तां नायिकां स हृशं
यौवनरूपगुणादिभिस्तुल्यं यथास्यान्तथारमयति सति क्रीडति
सति इह विटपोदरलतागृहे अफलं निश्चयोजकं विरसं रसरहि
तं यथास्यान्तथा चिरं बहुकालं किमवसंस्थितास्मि हेसखित्वं
वदकथय हलवाहकस्य सोदर इति साभिप्रायं खल इति क्रोधवि
भावना ॥ ७ ॥

इह रसमणने कृतहरिगुणने मधुरिपुपदसे
वके ॥ कलियुगचरितं नवसतुदुरितं कविनृ
पजयदेवके ॥ ८ ॥ इति श्रीगीतगोविंदे पंच
दशः प्रबंधः ॥

इह मयिकवीनां नृपे जयदेवके कलियुगे चरितभाचरितं
कलियुगेन चरितं बादुरितं पापं नवसतुनतिष्ठतु प्रार्थनायां
लोहकीदृशो रसस्य स्निग्धार रसस्य मणनं कथनं यस्य म-
धुरिपोः कृष्णस्य चरणसेवके कर्तरि यद् अतएव कृतं हरे
गुणानां गुणनंचितनंचेन ॥ ८ ॥

श्लोकः ॥ नायातः सखि निर्दयो यदि शठ
स्वं दूति किं दूयसे सख्यं दूतं वल्लभाः सारभते

किंतव्रतेदूषणम् ॥ पश्याद्यप्रियसंगमाय
दयितस्याकृष्यमाणं गुणैरुत्कंठातिभरादि
वस्फुटदिदंचेतः स्वयंयास्यति ॥१॥

कृष्णस्यागमनात् दुःखितां सखीमाश्वासयंत्याह ना
यातइति हेसखि हेदूतिदूत्यकर्मकुशलेयदिनिर्दयः दयारहि
तः शत्रुः धूर्तवचकः कृष्णोनायातः तर्हि किं त्वंदूयसे संतप्ताभव
सि अनागमने कारणमाह वक्ष्ये वल्लभास्त्रियोयस्य सः कृष्णः
स्वच्छंदं स्वेच्छया न व्रस्थाने रमते कीडति ते तव किंदूषणं कः
अपराधः न कोपीत्यर्थः तर्हिकथमत्रागमिष्यतीत्यत आह पश्ये
ति हेसखि अद्येदानीं मम इदंचेतो मनः प्रियसंगमाय कृष्णसंभो
गार्थस्वयमेवयास्यति इति त्वंपश्यजानीहि कीदृशंचेतः दयित-
स्य कृष्णस्य गुणैः सौंदर्यादिभिः आकृष्यमाणं वशीकृतं पुनः
कीदृशं उत्कंठा औत्सुक्यं आर्तिः कामपीडातयोः भरोति शयस्त
स्मादिवस्फुटत्वं बहिर्भवत् अपरमपि वस्त्वंतरसंकुले स्थाने-
स्थितं वस्तु सांकर्याद्बहिर्भवतीति स्फुटत्वं विदलदिति वा अ-
न्योपि गुणैरज्जुभिराकृष्टः सन् प्रयातीति अत्रोत्प्रेक्षा लंकारः ॥१॥

अथ षोडशप्रबंधो देशां करणेण रूपक
ताले गीयते.

अनिलतरलकुवलयनयनेन ॥ तपति न
साकिसलयशयनेन ॥ सखियारमिताव
नमालिना ॥ ध्रुव ॥१॥

देशांकरागः अनिलेति हेसखियानायिकावनमालिना
 कृष्णोन्नरमिताक्रीडितासाकिसलयशयनेननवपल्लवशय्यायां
 नतपतिनोपतप्ताभवति अथवाचावनमालिनाअरमितामा
 दृशीसाकिसलयशयनेनतपतिअपितुतपत्येवेतिकाका की
 दृशोन्नवनमालिना अनिलेनवायुनातुरलंचंचलयकुवल्यं
 नीलोसलंतदत् नयनेयस्यसतेनसार्द्धरसावलोकनादिति
 भावः अस्मिन्गीतेसंभोगवियोगेज्ञातव्यौ ॥ १॥

विकसितसरसिजललितमुखेन ॥ स्फुट
 तिनसामनसिजविशिखेन ॥ २ ॥

विकसितेति विकसितं प्रफुल्लितं च त्सरसिजं कमलं तद्वन्म
 नोहरं ललितं आननं यस्य स एवं भूतेन वनमालिनायारमितासा
 मनसिजविशिखेन कामबाणेन न स्फुटति न विद्धाभवतीति सं
 भोगे वियोगे तु न स्फुटत्येवेतिकाका ॥ २ ॥

अमृतमधुरमृदुतरवचनेन ॥ ज्वलतिनसा
 मलयजपवनेन ॥ ३ ॥

अमृतेति अमृतवत् मधुराणि मनो ज्ञानि मृदुतराणि अति
 कोमलानि वाक्यानि यस्य तेन वनमालिनायारमितासामलय
 जपवनेन मलयानिलेन न ज्वलति न स दीप्यते संभोगे वियोगे
 तु सानज्वलति अपितु ज्वलत्येव ॥ ३ ॥

स्थलजलरुहरुचिकरचरणेन ॥ लुठति
 नसाहिमकरकिरणेन ॥ ४ ॥

स्थलेति स्थलोद्भवजलरुहाणां पद्मानां रुचिरिव रुचि
र्येषां तादृशौ करौ चरणौ च यस्य ते नवनमालिनायारमितासा
हिमकरस्य किरणेन चंद्रस्य दीप्त्या नलुठति नोत्तमा भवति इ
तिसंभोगे वियोगे तु न तपति अपितु तपत्येव स्थले पद्मस्था
तिलोहितत्वेनोपादानं ॥ ४ ॥

सजलजलदसमुदयरुचिरेण ॥ दलति न
हृदि चिरविरहेण ॥ ५ ॥

सजलेति सजलजलदसमुदयरुचिरेण सोदकमेघोदकवत् रु
चिरः सुंदरस्तेन नवनमालिनायारमितासा हृदि मनसि विर
हभरेण विरहाधिस्येन न दलति न विदीर्यते इति पूर्ववत् ज्ञेयं ५
कनकनिकषरुचिश्च चिवसनेन ॥ श्वसति
न सापरिजनहसनेन ॥ ६ ॥

कनकेति कनकनिकषस्य रुक्वर्णरेखायारुचिरिव शचि
विमलं वस्त्रं यस्य पीतांबरं तेन नवनमालिनायारमितासापरि
जनहसनेन लोकहास्येन सरसीहास्येन न श्वसति संभोगे वियोगे
तु परिजनहसनेन सपत्नीहसनेन न श्वसति अपितु श्वसत्येव ॥ ६ ॥

सकलभुवनजनवरतरुणेन ॥ वहति न सा
रुजमति करुणेन ॥ ७ ॥

सकलेति सकलभुवनेत्रैलोक्ये ये जनाः युवानस्तेभ्यो
पिवरेण श्रेष्ठेन तरुणेन यूना अतिकरुणेनातिदयावता वनमा
लिनायारमितासारुजं पीडानवहति इति संभोगे वियोगे तु सारुजं

बहस्येव कीदृशेन कृष्णेन करुणादयां अतिक्रान्तेन निर्दयं नेत्यर्थः ७

श्रीजयदेवभणितवचनेन ॥ प्रविशतु हरि
रपि हृदयमनेन ॥ ८ ॥ इति श्रीगीतगो-
विंदेषोडशः प्रबंधः ॥

अनेन श्रीजयदेवभणितं यद्वचनं गीतरूपं तेन हरिः कृष्णो
पि हृदयं भक्तानां चित्तं प्रविशतु पुण्यदातृत्वात् कीदृशं हृदयं
हरिचरणचिंतनात् विनष्टपापमिति भावः ॥ ८ ॥

श्लोकः ॥ मनोभवानंदनचंदनानिलप्रसी
दरेदक्षिणमुंचवामतां ॥ क्षणं जगत्प्राणवि
धाय माधवं पुरोभमप्राणहरोभविष्यसि १

पीडयंतं मलयानिलं प्रार्थयते मनोभवेति हेचंदनानि
लमलयसंबंधिवातप्रसीदममोषरिप्रसन्नोभव रे इत्याक्षेप
संबोधनं दुःखकारित्वात् दक्षिणत्वं वामतां प्रतिकूलतां मुंच
त्यज चंदनसंसर्गित्वा तव वक्रत्वं नोचितमिति भावः ननु म
थिवामलं नास्तीत्यत आह हे मनोभवानंदन काममानंदयसी
ति तदुद्गोधेनैवम स्मृतिकूल्यमाचरसीत्यर्थः यदि च वामता
मपि न मुंचसि तदा हे जगत्प्राणजगतां प्राणभूतक्षणं अल्पका
लं माधवं पुरोविधाय कृष्णमग्रे कृत्वा मम प्राणहरोभविष्यसि
प्राणगमनसमये हि कृष्णदर्शनं अतिदुर्लभं इति जगतां प्राण
स्य प्राणसंरक्षणं समुचितमिति भावः दक्षिणस्य वामत्वं ज
गत्प्राणस्य प्राणहरत्वमिति विरोधनामालंकारश्च ॥ १ ॥

श्लो०॥ रिपुरिव सखीसंवासोयं शिखीव हिमा
निलो विषमिव सुधारश्मिर्दूरं दुनोति मनोगम
म्॥ हृदयमदयेतस्मिन्नेवंपुनर्वलते बलात्
कुवलयदृशां वामः कामो निकाम निरंकुशः॥२॥

पुनरपि सखीं प्रत्याह रिपुरिति सअयंसखीसंवासः स
खीभिः सह सम्यक् वासो वासस्थानं रिपुरिव शत्रुरिव मम
नोति संतापयति हिमानिलः शीतलवायुः शिखीव बहिरि
वममसो दुनोति सुधारश्मिश्चंद्रो विषं कालकूटमिव दूरं दु
नोत्यति संतापयति तस्मिन् अदये करुणारहिते प्रियएवं वि
चारितमेव मम हृदयं पुनः पुनरपि बलात् हठाद्वलते निवार्यमा
णमपितेनैव निर्गच्छतीत्यर्थः यतः कुवलयदृशां नीलोत्पला
क्षीणां कामः कंदर्पो निकाम निरंकुशः अतिशयेन स्वेच्छाचारी
अपरंतत्र इत्यर्थः अतएव वामः क्रूरः तदुत्तरसिकः रहस्ये निषि
द्धवर्तते प्रायः कामो वामः स्वप्नावत इति सखीनारिपुवद्धिमानि
लस्य बह्विवत्सुधांशोर्विषवदिति विरोधात्कारश्चात्र॥२॥

श्लोकः॥ बाधां विधे हिमलया निलपंचबा
णप्राणान् गृहाण न गृहं पुनराश्रयिष्ये॥
किं ते हृतांतपगि निक्षमयात्तरंगैरंगानि-
सिंचममशाम्य तु देहदाहः॥३॥

पुनरपि जीवितनिरपेक्षत्वेन मलयानिलादीन् प्रत्याह
बाधामिति हेमलया निलचंदनवायो बाधां मम पीडां विधे

हिकुरु हेपंचबाण हेकर्मत्वंममप्राणान्गृहाण यथापुनर
पिअहंगृहंताश्रयेनयास्यामितथाप्राणान्गृहाणेत्यर्थः हे
कृतांतमगि नियमस्वसः यमुने तवक्षमयाशांत्याकिं यमप्र
गिन्यास्तवशांतिर्नोचितेतिभावः त्वत्तरंगैः स्वकीयैः कल्लो
लैः मेअंगंनिषिंचप्लावय तेनममदेहदाहः शरीरतापः शा-
म्यतुमरणमेवभवत्वित्यर्थः ॥ ३ ॥

श्लो० ॥ सांद्रानंदपुरंदरादिदिविषद्वंदैरमं
दादरादानमैर्मुकुटेंद्रनीलमणिभिः संद-
र्शितेदीवरम् ॥ स्वच्छंदंमकरंदसंदरगल-
न्मंदाकिनीमेदुरं श्रीगोविंदपदारविंदम-
श्रुतमस्कंदायवेदामहे ॥ ४ ॥

इतिश्रीकविराजश्रीजयदेवकृतगीतगो-
विंदमहाकाव्येश्रीनागरनारायणो-
नाम सप्तमः सर्गः

सर्गातेकविर्नमस्करोति सांद्रेति श्रीगोविंदस्यपदार-
विंदंश्रीकृष्णस्यचरणपद्मंवंदामहे नमामः किमर्थं अश्रु-
तमस्कंदाय अश्रुतमनाशार्थं कथंभूतंपदारविंदंसांद्रानंदाः नि-
विडहर्षापुरंदरादिदिविषदः इंद्रादिदेवास्तेषांवृंदैः समूहैर-
मंदादरात् अतिशयितबहुमानादानमैः समतान्नतियुक्तैः
कर्तृभूतैः मुकुटानामिंद्रनीलमणिभिः नीलवर्णैः मणिभिः
करणभूतैः संदर्शितइंदीवरममोयत्रपुनः कीदृशं स्वच्छंदं

यथास्यात्तथा मकरंदवत्संदरं पुष्परसवन्मधुरं यथास्यात्त
थागलं त्यामंदाकिन्यावियद्वंगयामेदुरंसांद्रं स्निग्धमित्यर्थः
श्रीशब्दलक्षार्थः नागरश्चतुरो नारायणो यत्र सः तथाशा
दूलविक्रीडि तंवृत्तं ॥७॥

अथ अष्टमसर्गः प्रारभ्यते.
श्लो॥ अथ कथमपि यामिनीं निनीयस्म
रशरज्जर्जरीतापि सा प्रभाते ॥ अनुनयव-
चनं वदतमग्रे प्रणतमपि प्रियमाह साभ्यसू-
यम् ॥१॥

अधुना राधाप्रियं प्रातरागतं दृष्ट्वा साभ्यसूयवचनमे-
वमाह अथेति अन्यानंतरं मंगलार्थे वा कथमपि सकृच्छ-
यामिनीं रात्रिं निनीय नीत्वा स्थिता साराधाप्रियं कृष्णं सा-
भ्यसूयं सेष्यं यथास्यात्तथा ह उक्तवती कीदृशी सा स्मरश-
रैः कामबाणैः जर्जरीतापि विद्वापि कीदृशं प्रियं प्रातः स-
मये अनुनयाय प्रबोधाय वचनं वाक्यं वदतं पुनः कीदृशं अ-
ग्रे प्रणमं तमपि नम्रमपि ॥१॥

अथ सप्तदशप्रबंधो भैरवरागेण यति
ताले गीयते.

रजनिजनि तगुरुजागररागकषायित
मलसनिमेषं ॥ वहति नयनमनुरागमिव
स्फुटमुदितरसाभिनिवेशं ॥१॥ हरिहरिं

याहिमाधवयाहिकेशवमावदकैतववा
दं॥तामनुसरसरसीरुहलोचनयातवह
रतिविषादम्॥ध्रु०॥

अस्मिन्खंडितानामनायिकावर्ण्यते तल्लक्षणं उल्लं
घ्यसमयंयस्याप्रेयानन्योपभोगवान् भोगलक्ष्म्यांकितः
प्रातरागच्छेत्साहिखंडिता१ निद्राकषायकलुषीकृतताम्र
नेत्रोनारीनखव्रणविशेषविचित्रितांगः यस्याः कुतोपिगृ
हमेतिपतिः प्रभातेसाखंडितेतिकथिताकविभिःपुराणैः२
साभ्यसूयवचनमेवगीतेनाह रजनीति भैरवरागः त
ल्लक्षणं सरोवरस्थेस्फटिकस्यमंडपेसरोरुहैः शंकरमर्चयं
ती तालप्रभेदप्रतिपन्नगीतागौरीतनुं नारदभैरवीयं इति
हरिहरिखेदानुकारेअव्ययं हैकेशवयाहि हैमाधवयाहि को-
पाधिक्येनद्विरुक्तिः कैतववादंचकपटवाक्यंमावद हेसरसी
रुहलोचनकमलनयनतांनायिकांअनुसरगच्छयातवविषा
दंहरतिदूरीकरोति कथंविषादवत्त्वमित्याह हेकृष्णातवन
वर्ननेत्रंस्फुटं व्यक्तं तस्यानुरागमिववहतिधारयति कीदृशं
नयनंरजनीजनितेनरात्रिकृतेनगुरुणातिशयेनजागरागे
षाजागरोत्पन्नलोहितरागेणकषायितंआरक्तंकृतं पुनःकीदृ
शंरात्रिजागरेणालसोमंथरोनिमेषः पक्ष्मचलनंयस्य कीदृ
शंअनुरागं उदितः कथितः रसस्यअन्यकामिनीविषयभृ
त्प्रांरसस्याभिनिवेशस्तत्परतायेनमालक्ष्मीः तस्याःधव

इत्यनेनतलतिलेनचांचल्यंघोतितं केशवेत्यनेनकेशवाश
कलेनापिकेशशब्दानुवृत्तित्वमनुचितमिति.घोतितं॥१॥

कज्जलमलिनविलोचनचुंबनविरचित
नीलिमरूपं॥दशानवसनमरुणतवकृष्ण

तनोतितनोरनुरूपं॥२॥

ननुतदन्वेषणार्थंजागरान्मेनेत्रयोर्लोहित्यमलंदुःशो
कयेत्यतआह कज्जलेति हेकृष्णातवारुणतांबूलरागेण
लोहितंदशानवसन अधरः तनीः शरीरस्यानुरूपसादृश्यंत
नोतिविस्तारयति कीदृशंदशानवसनं कज्जलेनांजनेनमलिने
श्यामेयेविलोचनेनेत्रे तयोश्चुंबनेनविरचितंकृतं नीलिमरूपं
श्यामतारूपंस्य आरक्ताधरस्यनेत्रचुंबनेनश्यामताप्रतिपा
दनात्तनोरनुरूपत्वं अन्यानां कामिन्यांकृष्णस्यानुरागःसू
चितः॥२॥

वपुर्नुवहति तवस्मरसंगरवरनरवरक्ष
तरेखं॥मरकतशकलकलितकलधौतलि
पेरिवरतिजयलेखं॥३॥

किंच वपुरिति हेकृष्णातववपुः शरीरंरतिजयलेखंसुरत
विजयप्रशस्तिलेखनपत्रं अनुवहति अनुकरोति कीदृशंवपुः
स्मरसंगरेकामयुद्धेवरणांतीक्ष्णानांनखानांक्षतान्येवरेखायत्र
कस्याइव मरकतशकलेनीलमणिखंडेकलितानिर्मितायाकलधौ
तलिपेः सुवर्णविरचिताक्षरस्यविन्यासस्येववपुषोनीलत्वान्तरव

क्षतस्फुटकलान्मरकतरवंडार्पितस्ववर्णक्षिरसाम्यं॥३॥

चरणकमलगलदलक्तकसिक्तमिदंतव-
हृदयमुदारं॥दर्शयतीवबहिर्मदनद्रुम
नवकिसलयपरिवारं॥४॥

ननुमार्गविस्मृत्यगच्छतोमेवपुषिवनेकंठकादिस्पर्श-
ादेवंदृश्यतेनतुनखांकमित्यतआह चरणेति इदमुदारं
मनोहरंतवहृदयंमदनद्रुमस्यकामवृक्षस्यहृदयांतर्गतस्य
नवकिसलयपरिवारंचूतनपल्लवसमूहंबहिर्दर्शयतीवप्रक-
टयतीव कीदृशंहृदयं चरणकमलादन्यस्त्रीपादपद्मात्
गलतास्त्रवताअलक्तकेनसिक्तंउक्षितंकिसलयपदेनैवनू-
त्नत्वविधानात्पुनर्नवपदंअद्यतनत्वसूचनार्थरूपकालंका-
रश्चात्र॥४॥

दशनपदंभवदधरगतंममजनयतिचैत-
सिखेदं॥कथयतिकथमधुनापिमयासह
तववपुरेतदभेदं॥५॥

ननुतवखेदेनत्वयाऐक्यान्मधृदयेव्याधिर्विक्रियाजा-
ताकथमन्यथाकल्प्यते सत्यंयदितवमयाऐक्यंनस्या-
त्तदातवशरीरगतक्षतेनममवेदनानस्यादित्याह दशनेति
भवदधरगतं तवाधरोष्ठेवर्तमानंदशनपदंअन्यकामिनीदंतक्ष-
तंममचेतसिखेदंसंतापंजनयतिकरोतीत्यर्थः एतादृशनवपदं
तववपुरधुनापीदानीमपिमयासह अभेदंकथंकथयतीत्यर्थः

नविद्यतेभेदोयस्यपूर्वमयासहृतववपुषो
भेदोनास्तीतिस्थितं इदानींतुतद्विपरीतमितिमयासहृएवेति
विभावनालंकारश्चात्र॥ ५॥

बहिरिवमलिनतरंतवक्त्रुष्णामनोपिप्रवि
ष्यतिनूनं॥ कथमथयवंचयसेजनमनुगत
मसमशारज्वरदूनं॥ ६॥

ननुतवोपायनार्थकमेतत्रोदतं कृतवतिमयिपद्मको-
शादापततामृगेणममाधरोदष्टोनतुदंतक्षतमित्यतआह
बहिरिवेति नूनमेवेतिवितर्कहेरुष्णातवचित्तमपिबहि-
रिवमलिनतरंश्यामंप्रविष्यतीतिनूनंतर्कयामि ननुमा-
लिन्यंतव्याकथंज्ञातमित्यतआह अथान्यथात्वं असम-
शरः कामस्तस्यज्वरेणपीडयादूनमुपतप्तंअनुगतंत्वामनुसृ-
तंमल्लक्षणंजनंकथंयवंचयसेप्रतारयसि अतर्हृष्णत्वंकौटिल्य
मेवेति नूनमितिशब्दोपादानादुल्लेखालंकारः॥ ६॥

अमतिभवानबलाकबलायवनेषुकिमत्र
विचित्रं॥ प्रथयतिपूतनिकैववधूवधनिर्द-
यबालचरित्रम्॥ ७॥

अमतीति अबलाकबलायस्त्रीणांग्रसनार्थंभवान्
वनेषुअरण्येषुअमतिअत्रस्त्रीपापेकिंविचित्रंनकिमपीत्यर्थः
यतःपूतनिकैवराक्षसीववधूवधेस्त्रीवधार्थनिर्दयदयारहितं

तव बालचरित्रं बालचेष्टितं प्रथयति स्त्यापयति यद्वा हे वधू वध
निर्दयशिशुना तव याचाराक्षसीहता तस्मिंस्त्वयि चूनि संप्रति
कोमलांगीनामस्माकं मारणे किंचित्रमिति भावः ॥७॥

श्रीजयदेवमणितरतिवंचितखंडितयुव
तिविलापं ॥ शृणु तत्सुधामधुरं विबुधा विबु
धालयतोऽपि दुरापं ॥८॥ इति श्रीगीतगो
विंदे सप्तदशः प्रबंधः ॥१७॥

श्रीजयदेवेति हे विबुधाः पंडिताः श्रीयुतजयदेवेन
मणित उक्तश्चासौ रतिवंचितखंडितयुवतिविलापस्तं शृणुत
आकर्णयत कीदृशं विलापं सुधातोऽपि मधुरं मनोहरं तत्र हे तु
माह विबुधालयतोऽपि स्वर्गादपि दुरापं दुर्लभं तदुक्तं तव क
था मृतमिति श्रीभागवते ॥८॥

श्लो० ॥ तवेदं पश्यंत्याः प्रसरदनुरागं बहि
रिव प्रियापादालक्तच्छरितमरुणद्योतिरुद
यम् ॥ समाद्य प्रख्यातप्रणयभरभंगेन कि
तव त्वदालोकः शोकादपि किमपि लज्जांज
नयति ॥१॥

तवेदमिति हे किं तव वंचकत्वदालोकस्तव दर्शनं प्रख्या
तस्य लोकप्रसिद्धस्य प्रणयभरस्य प्रेमातिशयस्य भंगेन
नारीनयः शोकस्तस्मादपि मम अद्य किं अनिर्वचनीयां ल-
ज्जांजनयति कीदृश्यामम तवेदं हृदयं पश्यंत्याः कीदृशं

हृदयं प्रियायाः पादालक्तकेन चरणसंबंधियावकेन च्छु-
रितं व्याप्तं अतएव अरुणारक्ताच्छायादीप्तिर्यस्य तादृशं अ-
रुणद्योतीति पाठे अरुणः संध्या रागस्तद् दूतितुं शीलम-
स्येति तादृशं हृदयं समीक्ष्य कृते बहिः प्रसरदनु रागमिव बा-
ह्यप्रसरन् अनुरागो यस्य रागो हि अरुणो वर्ण्यते ॥ १ ॥

श्लो० ॥ प्रातर्नीलनिचोलमच्युतमुरः संवी-
तपीतांशुकं राधायाश्च कितं विलोक्य हस-
तिस्वेरं सखीमंडले ॥ व्रीडा चंचलमंचलं न-
यनयो राधापराधाने स्वादुस्मेरमुखो य-
मस्तजगदानंदाय नंदात्मजः ॥ २ ॥

इति श्रीकविराजश्रीजयदेवकृते गीतगो-
विंदे महाकाव्ये खंडितावर्णने विलक्ष्य-
लक्ष्मीपतिनाम अष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥

इदानीं सर्गांतिकविर्भक्तानामाशिष्यति प्रातरिति नंदा-
त्मजो यंकृष्णः जगदानंदायास्तु लोकसुखार्थं भवतु कीदृशः
व्रीडया चंचलं लज्जया चलासमानं नयनयोर्नेत्रयोश्चलं अर्प-
णं कटाक्षः राधाने राधामुखे आधाय अर्पयित्वा स्मेरं मुखमीष-
द्वास्ययुक्तं मुखं यस्य सः स्मेरमुखकारणमाह कस्मिन् सति
प्रातः उषसि अच्युतं कृष्णं नीलं निचोलं वस्त्रं यस्य श्यामवस्त्र-
धरं विलोक्य दृष्ट्वा अनुचराधाया उरः वक्षस्थलं संवीतपीतां-
शुकं परिधानीकृतपीतांबरं च कितं सविस्मयं यथास्यात्तथापि

लोक्यसरवीसमूहेस्वैरंशनेः हसतिसति वस्त्रपरिवर्तनमालो
क्यजहासइत्यर्थः विलक्षइतिविस्मयान्वितः विषयीइति
भावप्रसिद्धः शब्दः शार्दूलविक्रीडितंवृत्तम् ॥२॥

अथनवमः सर्गः प्रारभ्यते.

श्लोकः ॥ अथतामन्मथखिन्नारतिरसमि
न्नाविषादसंपन्नां ॥ अनुचिंतितहरिचरि
तांकलहांतरितामुवाचरहः सरवी ॥१॥

प्रणयकोपात् हरिमधिक्षिव्येदानींकृतपश्चान्नापांसखी
आह अथेति अथानंतरंमंगलार्थंवा सरवीताराधांउवाचो
क्तवती कीदृशींतामन्मथेनकामेनखिन्नांदीनांपुनःकीदृ
शीरतिरसेनमिन्नारहितां अतएवविषादेनदुःखेनसंपन्नांयु-
क्तांअतएवानुवारंवारंचिंतितंहरेश्वरितंपुराविलासोययातां क
लहेनप्रीतिकलहेनांतरितांव्यवहितां अत्रकलहांतरिताना-
यिकावर्ण्यते तल्लक्षणंभरतेनोक्तं प्राणेश्वरंप्रणयकोपभरेण
लाभ्यंतंचादुकारमचिरादवधार्यपश्चात् संतप्यतेमदनवन्धि
शिरवासहस्रैर्वाष्पाकुलानुकलहांतरितेतिसास्यादिति ॥१॥

अथअष्टादशप्रबंधो गुर्जरीरागेण
यतिनालेगीयते.

हरिरभिसरतिवहतिमधुपवने ॥ किमप
रमधिकस्वरवंसरिभवने ॥ साधवेमाकु
रुमानिनिमानमये ॥ ध्रु० ॥

गुर्जरीरागः यतितालस्तु हरिरिति अयेहेमानिनि अभिमा
नवतीराधेमाधवेकृष्णो मानं अभिमानं माकुरुमाकाशीरिति प्रा
र्थनायां लोट् यतः मधुपवने वसंतवायो बहति सति हरिः अभि
सरति स्वयमेव त्वदीयां संकेतभूमिमागच्छतीति हे सखिराधे
भवने पिगृहेऽपि अपरं अधिकस्वरवं अतिशयस्वरवं किं अपि-
तु न किंचिदस्ति नायकस्य स्वयमागमनात् कोपो न युक्त इत्यर्थः १

तालफलादपि गुरुमति सरसं ॥ किं विफ-
लीकुरुषे कुचकलशं ॥ २ ॥

अपि च तालेति हेराधे तालफलादपि काठिण्येन स्थो-
ल्येन वर्तुलत्वेन च तालफलादपि गुरुं अधिकं कुचकलशं स्तनघ-
टं किं किमर्थं विफलीकुरुषे कृष्णाहस्तव्यापारपरिशीलनाभावा-
द्दौर्गल्यमिति भावः कीदृशं अतिसरसं अतिशयरसयुक्तं त-
स्मिन् दृष्टेयूनां रसाविर्भावाद् दृढयाल्हादकरमिति यावत् ॥ २ ॥

कति न कथितमिदमनुपदमचिरं ॥ मा प-
रिहर हरिमतिशयरुचिरं ॥ ३ ॥

ननु यदा हरिरागतस्तदा त्वयान कथितमित्यत आह कती-
ति हेराधे इदं अनुपदं स्थाने अचिरं सांप्रतं कति कति वारान्मया
न कथितं किंतु बहु कथितमेव किंतु दित्यत आह त्वं अतिशयरु-
चिरं अतिकमनीयं हरिं कृष्णं मा परिहर मावज्ञासीरिति मात्यजः ॥ ३ ॥

किमिति विषीदसि रोदिषि विकला ॥ वि-
हसति युवतिसभा तव सकला ॥ ४ ॥

एवंसुमुखीप्रत्याह किमितीति विकलाअसावधानेन्द्रिया
किमितिकस्मात्विषीदसिदुःखिताभवसि रोदिषि चक्रंदसि
मदुक्तनिराकरणात् इदानींविषादोरोदनंचव्यर्थमिति संक
लासंपूर्णायुवतिसमातरुणीसमाजः भवत्याविहसतिउपहा
संकरोति त्वेति कर्मण्यपीतिकेचिदितिषष्ठी॥ ४॥

मृदुनलिनीदलशीतलद्राचने॥ हरिमव-
लोकय सफल्य नयने॥ ५॥

तर्हि किं करोमीत्यत आह मृदुनलिनीदलेन कोमलपत्रे
णशीतलेकृतेशयनेशय्यायां स्थितं हरिं कृष्णामवलोकय पश्य
दर्शनान्नयनेनेत्रे सफल्यसफले कुरु॥ ५॥

जनयसि मनसि किमिति गुरुरवेदं॥ शृ
णु मम वचनमनीहितभेदम्॥ ६॥

विचारयंतीप्रत्याह हेराधेत्वं मनसि गुरुखेदं महद्दुःखं किमि
ति जनयसि उत्सादयसि तस्मान्मम वचनं वाक्यं शृणु आकर्ण
य कीदृशं वचनं अनीहितः अनाकांक्षितो भेदो विरहो येन भ
वत्याहितमेव वचनं वदामीत्यर्थः अतएव शृणु॥ ६॥

हरिरुपयातु वदतु बहुमधुरं॥ किमिति क
रोषि हृदयमतिविधुरं॥ ७॥

कीदृशं वचनमित्यत आह हरिरिति हरिः कृष्ण उपया
तु त्वदंतिकं आगच्छतु बहुमधुरं त्वानुनयवचनं वदतु त्वं ह
दयं मनः अतिविधुरं अतिबिह्वलं किमिति करोषि न किंचित्प

योजनमित्यर्थः ॥७॥

श्रीजयदेवमणितमतिललितं ॥ सरस्वतु
रसिकजनं हरिचरितं ॥८॥ इति श्रीगीत
गोविंदे अष्टादशः प्रबंधः

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवमणितं उक्तं हरिचरितं कर्तृरसि
कजनं कृष्णोभाविकं जनं सरस्वतु सरस्विनं करोतु कीदृशं अ
तिललितं अतिसंदरं श्राव्यमित्यर्थः सुविनीतमिति पाठे कीदृ
शं जनं सविनीतं अतिविनययुक्तं ॥८॥

श्लोकः ॥ स्निग्धे यत्पुरुषासि यत्प्रणमति
स्तब्धासि यद्वागिणि द्वेषस्थासि यदुन्मुखे
विमुखतां यातासि तस्मिन् प्रिये ॥ तद्यु-
क्तं विपरीतकारिणि तव श्रीखंडचर्चावि-
षं शीतांशुस्तपनो हिमं हुतबहः कीडामुदो
यातनाः ॥९॥

इदानीं प्रणतमपि प्रियमतिरोषात् त्यजन्तीं राधां निंदतीं सखी
प्राह स्निग्ध इति हे विपरीतकारिणि विपर्ययविधायि निराधेवं-
स्निग्धे मधुरवादिनितस्मिन् प्रिये कृष्णो यत्पुरुषासि निष्ठुरभाषि-
णि असि वर्तसे किंच तस्मिन् प्रिये प्रणमतिसति विनययुक्ते सति
यत्स्तब्धासि स्थाणुवत् स्थितासि यत्परागिणिसानुरागे प्रिये द्वेष
स्थासि असंतुष्टासि यत् उन्मुखे संमुखे तस्मिन् प्रिये विमुखतां
परावृत्ततां यातासि तस्मात् श्रीखंडचर्चाचंदनकथापितवविष

मिवशीतांशश्चंद्रस्तपनःसूर्यइवहिमंतुषारः हुतवहः अग्निरिव
क्रीडामुदः क्रीडासंतोषाः यातनावेदनाः युक्तमेवयोम्य
मेवतवमदीयवचनंविपरीतकारित्वात्विरोधालंकारः शार्दूल
विक्रीडितवृत्तं ॥१॥

श्लो० ॥ अंतर्मेहनमौलिघूर्णनवलन्मंदा
रविस्त्रंसनः स्तब्धाकर्षणदृष्टिहर्षणमहा-
मंत्रः कुरंगीदृशां ॥ दृष्यद्दानवदूयमानदि
विषदुर्वारदुःखापदां भ्रंशः कंसरिपोर्व्य
पोहयैतुवः श्रेयांसि वंशीरवः ॥२॥

इति श्रीकविराजश्रीजयदेवकृते गीतगो
विंदे महाकाव्ये सुग्धमुकुंदवदनोनाम
नवमःसर्गः

इदानींकविर्भक्तानाशिषयतिअंतरिति कंसरिपोः कृष्ण
स्यवंशीरवोवेणुनादः कः युष्माकंभक्तानांअश्रेयांसिअशुभा
निव्यपोहयतुखंडयतु कीदृशोवंशीरवः कुरंगीदृशांहरिणीन
यनानांअंतर्मेहनंमनोमोहः मौलिघूर्णनंसाधुसाध्वितिशि
रःकंपेनवलन्मंदारविस्त्रंसनंगुंफितपारिजात पुष्पाधःप्रतनंसा
ल्लिकभावात् स्तब्धाकर्षणंस्तब्धस्यअनिच्छोराकर्षणंदृष्टिह
र्षणंनेत्रोत्साहः एतेषुसर्वेषुमहामंत्रः वंशीरवाकर्षेसर्वानायि
काः कामभावापन्नाभविष्यंतीतिभावः पुनःकीदृशः दर्पवद्दि
र्दानवैदैत्यैर्दूयमानानांदिविषदांदेवतानांदुर्वाराअनिवार्याः

आपदः स्वसाधनीभूताः विपत्तयस्तासां भ्रंशः नाशकः वंशी
रवंशुलादुःखिता अपि देवाः सुदमुद्गहंतीत्यर्थः मूग्धो मूढः
अलसः ॥२॥

अथ दशमः सर्गः प्रारभ्यते.

श्लोक ॥ अत्रांतरे मसृणरोषवशमसीम
निःश्वासनिःसहमुखीं सुमुखीमुपेत्य ॥
सव्रीडमीक्षितसखीवदनां दिनांते सानं-
दगद्गदपदं हरिरित्युवाच ॥१॥

इदानीं सोलंकठः कृष्णो राधां दृष्ट्वा अनुनयन्नाह अत्रेति
अत्रांतरे अस्मिन्नवसरे हरिः दिनांते संध्यासमये तां समु-
खीं राधां समुपेत्य समीपमागत्य सानंदानि अतएव गद्गदानि
कंठादल्यं निर्गच्छंति पदानि अस्यां क्रियायां तद्यथा भवति तथा
वक्ष्यमाणं उवाच कीदृशीं राधां मसृणस्य कर्कशस्य क्रोधस्य
वशां अधीनां पुनः किंभूतां असीमस्य सह तोनिश्वासस्य निः
सहंसोढं असमर्थं मुखं यस्य सा तां कोपवदनामित्यर्थः
पुनः किंभूतां सव्रीडं सलज्जं ईक्षितं दृष्टं सख्याः वदनं मुखं च
ग्रासातां पश्य कृष्णा चेष्टितमित्यर्थः ॥१॥

अथ एकोनविंशः प्रबंधो देशवराडीरागे
ण आहुवताले गीयते.

वदसि यदि किंचिदपि दंतरुचिकोमुदी ह
रति दरतिमिरमतिघोरं ॥ स्फुरदधरसीध-

वे तववदनचंद्रमा रोचयति लोचनचको
 रं॥१॥प्रिये चारुशीले प्रिये चारुशीले मुं
 च मयि मानमनिदानं॥ सपदि मदनानलो
 दहति मममानसं देहि सुखकमलमधुपा
 नम्॥ध्रु॥

उक्तमर्थगीतेनाह वदसीति गीतस्यास्यदेशवराडिरागः
 अष्टतालीतालः रागलक्षणं आरब्धगमनमुद्रानिद्राघूर्णाय
 माननयनाद्या स्वरशायिनिनिजदयितेदेशवराडिभवेद्वे
 रीति लघुद्रुतो लघुश्चेत्यष्टतालीप्रकीर्तितेति गीतार्थस्तु हे
 चारुशीले मनोहरसदृशे प्रिये राधेत्यंमयि अनिदानं अकारणं
 मानं मुंचत्यज किमिति मानत्यागस्तत्राह मदनानलः का
 माग्निर्मममानसं दहति अतः कारणात्सपदितत्क्षणमेव मु
 खकमलमधुपानं सुखमेव पश्यंतत्संबन्धिमधुपानं देहि मधुना
 वह्निदाहः प्रशाम्यति ध्रुवपदं हेराधेत्यंयदियदा किंचिदपि
 वदसितदानवदंतानां चारुचिः दीप्तिः सेवको मुदीचंद्रज्यो-
 त्स्ना अतिघोरं अतिरायेन भयंकरं दूरः भयं स एवतिमिरमंध
 कारं हरति चाशयति अनुचतवदनं चंद्रमा इव सः स्फुरदध
 रसीधवे दीप्यमाना धरामृतार्थतादर्थ्यं चतुर्थी मम लोचन
 चकोरं नेत्रपक्षिविशेषं रोचयति रुचिं इच्छां कारयति मम-
 लोचनचकोरंचकोरः पक्षिविशेषः चंद्रामृतलोलुपो भवत्येव
 सत्यमेवासि यदि रुदति मयि कौपिनी

देहि खरनखरशरघातं॥ घटय भुजबंध
नं जनय रदखंडनं येन वा भवति सखजा
तम्॥२॥

सृषारोषं प्रकाशयंतीमाह सत्यमिति हेसूदतिशोभनदं
तेयदिमयिविषये सत्यमेव कोपि नीकोधवती असितदाखरास्ती
क्ष्णायै न खराः न खरास्ते एव शरानाराचास्ते र्घातं प्रहारं देहि ते
नापि चेन्न तुष्यसितर्हि भुजाभ्यां बंधनं घटय कुरु रदैः दंतैः खं
डनं घातं जनय विरचय वा अथवा येन मुष्ट्यादिना सखजातं
सखसमूहो भवति तदेव कुरु प्रभूणां हिसापराधेषु जनेषु ता
डनबंधनखंडनादयो दंडाः समुचिताः॥२॥

त्वमसि मम भूषणं त्वमसि मम जीवनं त्व
मसि मम भवजलधिरत्नम्॥ भवतु भवती
ह मयि सततमनुरोधिनी तत्र मम हृदय
मति यत्नम्॥३॥

ननु याति प्रियासादं डं विदधातु किं मया त आह त्वमसीति
हेराधेत्वं मम जीवनं प्राणोसि त्वं विना स्थातुमशक्यत्वात् त्वं
मम भूषणं अलंकारोसि त्वं मम भवजलधौ संसारसागरे रत्न
मसि जातौ जातौ यदुत्कृष्टं तद्रत्नमभिधीयते इति स्त्रीरत्नं
उक्तं इह एतादृशो मयि भवती सततं निरंतरं अनुरोधिनी अनु
कूला भवतु तवानुकूल्ये मम हृदयं मनः अति यत्नं अति श-
य यत्नयुक्तं भवति तवानुकूल्यार्थं अति शयं यत्नं करोतीत्यर्थः॥३॥

नीलनलिनाभमपि तन्वि तवलोचनंधार
यति कोकनदरूपम्॥ कुसुमशरबाणभा
वेन यदि रंजयसि कृष्णामिदमेतदनुरूपं४
नीलेति हेतान्निष्कांगिनीलनलिनस्यनीलोत्पलस्येवा
भाकांतिर्यस्यतत्तवलोचनंकोकनदरूपंरक्तोत्पलसरूपतांधार
यतिधत्तेरोषारुणत्वात् यदिइदंचक्षुः कृष्णांश्यामंकुसुमशरः
कामस्तस्यबाणः पुष्पाणितेभ्योभावउसत्तिर्यस्यमधुनस्तेन
रंजयसिरक्तंकरोषितदाएतद्रक्तरूपंअनुरूपंयोग्यंभवति य
दिमधुपानंकरोषितदानेत्रस्यरक्तत्वमुचितंनरोषादितिभावः४
स्फुरत कुचकुंभयोरुपरि मणिमंजरी रं
जयतु तव हृदयदेशं॥ रसतु रसनापि त
व घनजघनमंडले घोषयतु मन्मथनिदे
शम्॥ ५॥

किंचिल्लसन्नांवीक्ष्याह स्फुरत्विति हेराधेमणिमंजरी
हारलतात्वकुचकुंभयोः कुचकलशयोरुपरिस्फुरतुशोभतां
सारललतातवहृदयदेशंवक्षः प्रदेशंरंजयतुस्वरश्मिभिः शो
भयतु तवघनजघनमंडलेनिबिडकटिपुरोभागदेशेरशनापि
कांच्यपिरसतुशब्दंकरोतु साकांचीमन्मथनिदेशंकामाज्ञां
घोषयतुशब्दायतांवचनचातुर्येणस्फुरतु मणिमंजरीरसतु
रसनादिइत्यादिनाविपरीतरतंयाचते॥ ५॥

स्थलकमलगंजनं ममहृदयरंजनं ज-

नितरतिरंगपरभागम्॥ भण मसृणवा
णि करवाणि चरणद्वयं सरसलसदलक्त
कसुरागम्॥ ६॥

हेमसृणवाणिस्निग्धवचने भणाज्ञापयअहंतवचरण
द्वयंसरसः सांद्रः सह्रसेनशृंगारेणवर्ततेइतिवासरसंयथा
स्यादेवंलसत्शोभमानः अलक्तकरागोयावकरागोयत्रएता
दृशंकरवाणिकुर्या प्रार्थनायांलोट् कथंभूतंचरणद्वयं स्थल
कमलस्यगंजनंतिरस्कारकंसदृशमित्यर्थः पुनःकीदृशं मम
हृदयरंजनंअनुरागकारकं पुनःकीदृशं जनितात्मादितोरति
रंगेस्तरतकीशलेसंभोगरागस्यवापरभागः परस्परशोभायेन
मयालक्तकेनचेदिदंरज्यतेतदेदमपिक्रींचबंधादौममहृदये
लमेलभांमंस्तरांशोभांपरस्परंदास्यतीतिभावः॥ ६॥

स्मरगरलखंडुनं ममशिरसिमंडनं दे-
हि पदपल्लवमुदारं॥ ज्वलति मयि दारु
णो मदनकदनानलो हरतु तदुपहित
विकारम्॥ ७॥

स्मरेति त्वंउदारंमनोहरंपदपल्लवंममशिरसिमंडनंअ-
लंकारमिवंदेहि अर्पय कीदृशंपदपल्लवं स्मरगरलस्यकाम
विषस्यखंडनंनाशकं कामपीडानिवर्तकमित्यर्थः मयिदारु
णः क्रूरकर्मा मदनकदनानलः कामपरितापवन्निः ज्वलति
दीप्यते पदपल्लवंकर्तुं तदुपहितविकारंमदनरुतोपतापंहरतु

शिरःपीडानिबर्त्तनेनशरीरपीडानिवृत्तिरिति शिरसिदानं अ
थवापलुवाच्छादितशिरसः सूर्यतापोनभवतीति॥७॥

इति चटुलचाटुपटुचारुमुरवैरिणो रा
धिका मधिवचनजातं॥ जयति जयदेव
कविभारतीभूषितं मानिनीजनजनित
शातम्॥८॥ इति श्रीगीतगोविंदे ऊ
नविंशतिमः प्रबंधः॥१९॥

इतीति इत्यमुना प्रकारेण मुरवैरिणः कृष्णस्य राधि-
कां अधिअनुराधिकां लक्ष्मीकृत्य प्रोक्तं वचनजातं वाक्यसमू-
होजयति उत्कर्षेण कर्तुं ते कीदृशं चटुलं चाटुप्रीतियुक्तं पटुचतु-
रं चारुसुकुमारं पुनः कीदृशं जयदेवकवेः भारत्यावाण्याभू-
षितं मानिनीजनस्य जनितं शांतं स्वरवंधेन तन्नादृशं जयति प-
द्मावतीरमणजयदेवकविभारतीभणितमतिश्रुतमिति पाठांत-
रे पद्मावतीजयदेवस्य पत्नी तस्याः रमणो बल्लभो योजयदे-
वस्तेन भारतीसंज्ञया कवित्वं वर्णितं पुनः कीदृशं अतिश्रुतं
अतिशयितस्वरवंधस्मान्नादृशमिति व्याख्या नमंदंतथास-
तिषौ नरुक्त्या पत्तेः प्रथमपाठस्तु समीचीन एव॥८॥

श्लोक॥ परिहर कृतातंके शंकां त्वया
सततं घनस्तनजघनया क्रान्ते स्वांते व-
रानवकाशिनि॥ विशति वितनोरन्यो
धन्यो न कोपि समांतरं स्तनभरपरीरं

भारंभेविधेहि विधेयताम्॥१॥

इदानीमात्मानंनिरपराधंज्ञापयन्संभोगार्थं प्रोत्साहय
न्नाह परिहरेति हेकृतातंकेविहितकोपेराधे त्वंदांकांत्यज
त्वयाक्रांतेव्याप्तेसतिवितनोः कामादन्योधन्यः जनः को-
पिममांतरंअभ्यंतरंनविशतिनप्रविशति कीदृश्यात्वयाध
नेकठिनेस्तनजघनेयस्याः तथा कीदृशेस्वांते अतएवपरा
नवकाशिनि अन्यस्यावकाशशून्येहे प्रणयिनि यतोममां-
तरंकामएवविशति अतस्तनमपरिरंभारंभेस्तनातिशया
लिंगनोद्योगे विधीयतांकर्तव्यतांविधेहिकुरुमामालिंगे-
त्याशयः॥१॥

श्लोकः॥ मुग्धे विधेहि मयि निर्दयदंतदं
शं दोर्वल्लिबंधनिबिडस्तनपीडनानि॥ चं.
डि त्वमेव मुदमंचय पंचबाणचंडालकां
डदलनादसवः प्रयांति॥२॥

यद्येवं नप्रत्येषितदामय्यपराधानुकूलंदंडमाचरेत्याहमु
ग्धेति हेमुग्धेमूढेसंदरिवा मयिनिर्दयदंतदंशंदयारहितदंतक्षतं
विधेहिकुरु किंच दोर्वल्लिबंधोभुजलताबंधस्तेननिबिडंदृश्य
थास्यात्तथास्तनाभ्यांपीडनानिविधेहि हेचंडिकोपनशीले
त्वमेवमममुदं^यप्रीतिंअंचजनयनत्वन्यस्यांममानु रागइत्यर्थः उ
ह्हेतिपाठेकुरु नीचेत् पंचबाणः कामः सएवचंडालस्तस्मां
डदलनाद्वाणक्षतात् असवः ममप्राणाः प्रयांतिगच्छन्ति अ

तोमयिप्रसीदेत्यर्थः ॥२॥

श्लोकः॥ शशिमुखि तव भाति भंगुरभ्र
युवजनमोहकरालकालसर्पी॥ तदुदित
मयभंजनाय यूनां त्वदधरसीधुस्रधैव
सिद्धमंत्रः ॥३॥

ननुकोपोनास्त्येवेत्यतआह शशीति हेशशिमुखिचंद्रव
दने तवभंगुरभ्रुकुटिः कुटिलाभ्रूर्भातिशोभतेकीदृशी युव
जनानां तरुणजनानां मोहाय करालाभीषणा कालसर्पिकृष्णा
हिवधूः तस्याः भ्रुवः सकाशादुदितं तस्य नयद्वयं तस्य भंजना
यनाशाय यूनां तरुणानां तवाधरसीधुमद्यंतदेवस्रधापानसा
म्यान्माधुर्याच्चसैव सिद्धमंत्रः साधितमंत्रः विषापहरणार्थं अध
रपानंदत्वातवकोपसर्पदष्टस्य मम जीवनं संपादयेति भावः ॥३॥

श्लोकः॥ व्यथयति वृथा मौनं तन्विप्रपंच
य पंचमं तरुणि मधुरालापैस्तापं विनोद
य दृष्टिभिः॥ समुखि विमुखीभावं ताव
द्विमुंच न वंचय स्वयमतिशयस्निग्धो मु
ग्धो प्रियो हमुपस्थितः ॥४॥

व्यथयतीति हेतन्विसंदरि तव वृथामौनं मां व्यथयति
तस्मात् हेतरुणि मधुरालापैः कोमलवचनैः पंचमरागं प्रपंच
य उद्गिर दृष्टिभिः अवलोकनैस्तापं मानसं तापं विनोदय अ
पसारय हेसमुखि सवदने विमुखीभावं दुष्टदृष्टित्वं विमुंच

त्यज हेसुधेज्ञानशून्ये अहंप्रियः स्वयंआकरणंविनेवउप
स्थितः आगतः अतएवमेवचननंनवंचयनोल्लंघस्य कीदृशः
प्रियः अतिशयस्निग्धः महावत्सलः स्वयमागतः हातुंनो-
चितइतिभावः ॥४॥

श्लोक ॥ बंधूकद्युतिबांधवोयमधुरः स्नि-
ग्धो मधूकच्छविर्गंडश्चंडि चकास्ति नी-
लनलिनेश्रीमोचनं लोचनं ॥ नासाभ्ये-
ति तिलप्रसूनपदवीं कुंदाभदंति प्रिये प्रा-
यस्त्वन्मुखसेवया विजयते विश्वं सपु-
ष्पायुधः ॥५॥

अधुनामानापनोदनाय तदंगस्त्वितिकरोति बंधूकेति
हेचंडिकोपनशीले तवायमधुरः बंधूकपुपुष्यस्यद्युतिः कां-
तिस्तस्या बांधवोमित्रसदृशश्चकास्तिशोभते तथास्नि-
ग्धश्चिक्कणः गंडः कपोलश्चकास्ति कीदृशः मधूकपुष्पव-
च्छविर्दीप्तिर्यस्यसः तथा तवलोचनंनेत्रंनीलनलिनश्चि-
यंनीलोत्पलस्यकांतिमोचयति तवनासा नासिकातिलप्र-
सूनस्यतिलपुष्पस्यपदवींमार्गसादृश्यमित्यर्थः अभ्येति
प्राप्नोति हेकुंदाभदंति कुंदपुष्पस्थेवाभायेषांतादृशादंताय
स्यास्तादृशि हेप्रियेवल्लभे प्रायइतितर्कयामि प्रसिद्धः पुष्पा-
युधः पुष्पमेवायुधंशस्त्रयस्यसः कामस्त्वन्मुखसेवयाविश्वं
जगद्विजयतेवशीकरोतीत्यर्थः यानिकामस्वपुष्पायुधानि

तानिबंधूकमधूकनीलोत्पलतिलकुंदपुष्पादीनितन्मुखेवर्त
तदितिसेवाकारबंधूकइतिदुपहरियामधूकइतिमहुआंइति
कान्यकुब्जभाषायां ॥ ५॥

श्लोक ॥ दृशौ तव मदालसे वदनमिंदुम
त्यान्वितं गतिर्जनमनोरमा विधुतरंभमू
रुद्वयं ॥ रतिस्तवकलावती रुचिरचित्रलेखे
ष्वुवावहो विबुधयौवतं वहसि तन्वि पृ
थ्वीगता ॥ ६॥

दृशाविति अहोइत्याश्चर्यं हेतन्विसंदरित्वंपृथ्वीगता
मृष्यांस्थितापिविबुधयौवतंदेवयुवतीनांसमूहंवहसि केनप्र
कारेणेत्यतआह तवदृशौनयनेमदेनालसेमंथरेअवलोक
नायमंदायतः तववदनंसुखंइंदुमत्याचंद्रबुद्ध्या अन्वितं
युक्तं तन्मुखदर्शनेनसादृश्याच्चंद्रबुद्धिर्भवतीत्यर्थः तवगति
र्गमनंजनमनोरमा तवोरुद्वयंजंघायुग्मंविधुतास्वशोभया-
तिरस्कृतारंभाकदलीयेन तवरतिः सुरतक्रीडाकलावतीका
मकलाकोशलयुक्ता तवष्वुवोरुचिराचित्राणालेखाययोस्ते
यथाचित्रेक्ष्यामालेखाविलिख्यतेतथेति तदनयापदयोज
नयामदालसा, इंदुमती, मनोरमा, रंभा, कलावती, चित्रले
खासंज्ञकाः अप्सरसः प्रतिपादिताः पृथ्वीगतेत्यपिचएकस्या
मथितयिसर्वासामप्सरसांगुणाः वर्ततइत्याश्चर्यं प्रेयोनाम्ना
लंकारः पृथ्वीकंचेदंलुंदः ॥ ६॥

श्लो०॥ प्रीतिं वस्तुनुतां हरिः कुवलय-
यापीडेन सार्धरणे राधापीनपयोधर-
स्मरणकृत् कुंभेन संपेदवान्॥ पत्रे बि-
भ्यति मीलति क्षणमपि क्षिप्रं तदालो-
कनाह्वयामोहेन जितं जितं जितमभू-
द्वालो लकोलाहलः ७

इति श्रीकविराजश्रीजयदेवकृते गीत
गोविंदे महाकाव्ये मानिनीवर्णने
चतुरचतुर्भुजो नाम दशमः सर्गः १०

कविः सर्गात्ते आशिवं प्रयुक्ते प्रीतिमिति हरिः कृष्णो वः
युष्माकं गायतां शृण्वतां प्रीतिमानंदं तनुतां विस्तारयतु कीदृशः
रणे संग्रामे कुवलयापीडेन कंसहस्तिना सार्द्धं सह कुंभस्थले ह-
स्तेन संपेदवान् संबद्धः अतस्तत्र कुंभे राधापीनपयोधरस्मर-
णकृत् राधिकायामांसलस्तत्र स्मृतियुक्तः हस्तिदर्शनेन पी-
नकुचस्मरणं युज्यत एव तदुक्तं सदृशादृष्टिचिन्ताद्याः स्मृ-
तिजीवस्य बोधकाः पत्रे बाहने बिभ्यति भयंगते सति अथ
च मीलति स्मृते सति जितं जितं जितमिति कंससंबंधी व्यालो-
लश्चलः कोलाहलः अभूत् जातः कंसो बालेन जितः इ-
ति सर्वैर्जनैः कलकलशब्दः कृत इत्यर्थः वचनकोशलेन मा-
निनीमानदानात् चतुरः चतुर्भुजः कृष्णो यत्र ॥ ७ ॥

अथ एकादशः सर्गः प्रारभ्यते ॥

श्लोक॥ रुचिरमनुनयेन प्रीणयित्वा मृ-
गाक्षीं गतवति कृतवेषे केशवे कुंजश-
य्यां ॥ रचितरुचिरभूषां दृष्टिमोषे प्रदोषे
स्फुरति निरवसादां कापि राधां जगाद् १
अधुनाराधां प्रतितत्सखीब्रूते रुचिरमिति कापिसखी
प्रदोषेरजनीमुखे स्फुरति दीप्यमाने सति प्राप्ते इत्यर्थः रा-
धां जगादवक्ष्यमाणमिति शेषः कस्मिन् सति केशवे कृष्णे अ-
नुनयेन प्रीतिवचनेन रुचिरं बहुकालं मृगाक्षीं राधां प्रीणयि-
त्वा संतोषयित्वा कुंजशय्यां लतागृहशयनं गतवति सति
कीदृशे केशवे कृतवेषे कृतशृंगारालंकारे राधाया इति कीदृ-
शीं राधां रचिता कृता रुचिरामनोहराभूषालंकारो यथा कृ-
ष्णस्येति अन्योन्यालंकारकरणेनान्योन्यरागः सूचितः
कीदृशे प्रदोषे अंधकाराधिक्येन दृष्टिं मुष्णातीति दर्शनचो-
रके पुनः कीदृशीं राधां निरवसादां निर्गतः मानसभंगरूपोऽव-
सादः उपतापीयस्यास्तां ॥ १ ॥

अथ विंशः प्रबंधो वसंतरागेण
रूपकताले गीयते.

विरचितचाटुवचनरचनं चरणरचितप्र-
णिपातं ॥ संप्रति मंजुलवंजुलसीमनिके-
लिशयनमनुयातम् ॥ १ ॥ मुग्धे मधुमथ-
नमनुगतमनुसर राधिके ॥ ध्रु० ॥

वसंतरागः उक्तार्थगीतेनाह विरचितेति हेराधिकेमुग्धे
मूढे अनुगतं अनुकूलं मधुमथनं कृष्णं अनुसर अनुगच्छ विर
चिता उक्त उक्ता चादु प्रियावचनरचना परंपरा येन तं पुनः की
दृशं चरणोपादेरचितः कृतः प्रणिपातः प्रणामो येन तं तन्मा
नमंगाय पुनः कीदृशं संप्रति इदानीं मञ्जुलोमनोहरोऽशो
को वेतसो वातस्य सीमनि पर्यते तदेकेलि शयनं स्फुरतार्थश
ब्दां अनुयातं प्राप्तमित्यर्थः अतस्त्वया शीघ्रं गंतव्यमिति ॥१॥

घनजघनस्तनभारभरे दरमंथरचरणवि
हारं ॥ सुखरितमणिमंजीरमुपैहि विधेहि
मरालविकारम् ॥ २ ॥

तां प्रोत्साहयंती त्वरयति घनेति घनयोर्मसलयोर्जघ
नस्तनयोर्भारस्य भारो भाराधिक्यं यस्यास्तत्संबोधनं दरमंथ
रदृषन्मंदश्चरणविहारः पादक्रमो यस्य क्रियायां सुखरितः
शब्दितः मणिमंजीरो मणिसहितमंजीरो यस्य क्रियायां तं कृ
ष्णमुपैहि उपगच्छ अतएव मरालानां राजहंसानां विकारं
विलासं विधेहि कुरु ॥ २ ॥

शृणु रमणीयतरं तरुणीजनमोहनम
धुरिपुरावं ॥ कुसुमशरासनशासनबंदि
नि पिकनिकरे भज भावं ॥ ३ ॥

अन्यमप्युद्दीपनविभावं वर्णयति शृण्विति त्वं रमणीय
तरं अतिमनोहरं श्राव्यं तरुणीजनानां मोहनं मधुरिपोः कृष्ण

स्वरावंशशब्दं शृण्वकर्णय मधुपविशवमिति पाठे भ्रमराब्दं
किंचपिकनिकरेकोकिलसमूहे कुरूमान्येवशरासनंधनुर्यस्य
तादृशः कामस्तदाज्ञातया बंदिनिस्तावके सति भावं कृणोऽनु
रागं भज आश्रय हेमानिन्यः मानं त्यक्त्वा यूयं भजनं कुरुतेति
कोकिलाः घोषयंतीत्यर्थः ॥३॥

अनिलतरलकिसलयनिकरेण करेण ल
तानिकुरंबं ॥ प्रेरणमिव करभोरु करोति ग
तिं प्रतिमुंच विलंबम् ॥४॥

अनिलेति हेकरभोरुकनिष्ठांतोमणिबंधपर्यंतं करस्य ब
हिर्भागस्तद्वद्रूजं घाद्वयं यस्यास्तत्संबोधनं गतिंगमनं प्रति
विलंबं मुंचशीघ्रं गच्छेति यावत् यतः लतानिकुरंबं लतासमूहं
अनिलेन तरलश्चलो यः किसलयनिकरः पल्लवसमूहस्तद्रू
पेण करेण हस्तेन तव प्रेरणमिव ज्ञापनमिव करोति अचेतनाल
तापित्वां प्रेरयति किंपुनरहं ॥४॥

स्फुरितमनंगतरंगवशादिव सूचितहरिप
रिरंभं ॥ पृच्छ मनोहर हारविमलजलधार
मसुं कुचकुंभं ॥५॥

अपि च स्फुरितमिति हेराधेलं असुंकुचकुंभस्तनद्वयं
पृच्छ सम्यगतिवर्तुलत्वात्काठिन्यत्वाच्च कुंभसाम्यं कीदृशं कु
चकुंभं अनंगस्य कामस्य येतरंगाविकारास्तद्वशादिव स्फुरि
तंसकंपं अतएव सूचितः हरेः परिरंभः आलिंगनं येन अ-

न्योपिकलशो नद्यांतरंगैः प्रेर्यमाणः सकंपोभवति इवशब्दो
त्रोत्प्रेक्षकाद्योतकः पुनः कीदृशं मनोहरोयहारः स एव विम
लानिर्मलाजलधारायन्त्र ॥ ५ ॥

अधिगतमखिलसरवीभिरिदं तव वपु-
रपि रतिरणसज्जं ॥ चंडि रसितरदाना
रवडिंडिममभिसर सरसमलज्जम् ॥ ६ ॥

अधिगतमिति हेचंडिअत्यंतकोपनेइत्याक्षेपेसंबोध
नं अखिलसरवीभिरपितवेदंवपुः दारीरंरतिरणेस्फुरतसंग्रामे
सज्जंसन्नद्धं अधिगतंज्ञातंतवमनसिअभिमानोनास्तीत्य
र्थः एवंसतिरसिताशब्दितारशनाक्षुद्रघंटिकासैवआरवडिं
डिमोवाद्यविशेषोयस्यांक्रियायांसरसंसोत्कंठंयथास्यात्त
था अलज्जंलज्जारहितंयथास्यात्तथाऽभिसरकृष्णमि
त्यध्याहारः ॥ ६ ॥

स्मरशरस्फुभगनरवेन सरवीमवलंब्य
करेण सलीलं ॥ चल वलयकृणितैरव
बोधय हरिमपि निजगतिशीलं ॥ ७ ॥

स्मरेति हेराधेत्यंकरेणहस्तेनसरवींअवलंब्यसलीलंस
विलासंयथास्यात्तथाचलगच्छ कीदृशेनकरेण स्मरशरव
क्लामबाणवत्स्फुभगानिस्कंदराणिनखानियस्मिन्नरणेशस्त्रा
णिभवन्ति रतिरणेतुत्यन्नखान्येवस्मरस्थशस्त्राणीतिभावः
गलाचवलयकृणितैःकंकणशब्दैःहरिकृष्णांअवबोधय

अहमागतेतिज्ञापयेत्यर्थः अपिक्रियासमुच्चयेकथंभूतंहरिं
निजेआत्मनिगतिर्यस्यसनिजगतिः कामस्तस्मिन्शीलंसमा-
धिश्चित्तेकाव्यंयस्यकामपरवशमित्यर्थः ॥७॥

श्रीजयदेवभणितंमधरीकृतहारमुदासि
तवामं॥हरिविनिहितमनसामधितिष्ठतु
कंठतटीमविरामम्॥८॥ इति श्रीगीत
गोविंदे विंशतिमः प्रबंधः

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवेनभणितंगीतंहरोकृष्णोविनि
हितमारोपितंमनश्चित्तंयैस्तेषांभक्तानांकंठतटींअविरामंसर्वदा
अधितिष्ठतु कंठदेशेवसत्वित्यर्थः अधिशीङ्गस्थासांकर्मकी
दृढांभणितं अधरीकृतः स्वगुणैर्हीनः कृतः मुक्ताहारोयेनपु-
नः कीदृशं उदासितास्वगुणैस्तिरस्कृतावामास्कंदरीयेनयद्य
पिहारस्यरमणंचकंठदेशस्थितस्ययाशोभातत्प्रदत्तंसंभव-
तितथापितयोरगिणामेवशोभाप्रदत्तं नतुसुमुख्यतां तत्रापि
तारुण्यएवनतुसर्वदाजयदेवभणितंतुकृष्णकथात्वेनहारापे
क्षयान्वाधिकमित्यर्थः ॥८॥

श्लोक ॥ सा मां द्रक्ष्यति वक्ष्यति प्रिय
कथां प्रत्यंगमालिंगनैः प्रीतिं यास्यति रं
स्यते सखि समागत्येति चिंताकुलः॥ स
त्वां पश्यति वेपते पुलकयत्यानंदति स्वि
द्यति प्रत्युद्रच्छति मूर्च्छति स्थिरतमः

पुंजे निकुंजे प्रियः ॥१॥

इदानीं सरवीकृष्णस्य स्नेहातिशयमाह सामामिति हेराधे
सप्रियः कृष्णः स्थिरेनिश्चले तमः पुजे अंधकारसमूहे अन्यत्र
तस्मिन् निकुंजे लतागृहे त्वां पश्यति ध्यानेन दृष्ट्वापि किमियं
परुषं मधुरं वदिव्यतीति भयात् वेपते कंपते पुलकयति अंगा-
नीत्यर्थात् ध्यानेनैव तदालिंगनं परिकल्प्य सरोमां चोपव-
तीत्यर्थः ध्यानेन त्वत्स्फुरतः केलिं परिकल्प्य स्विद्यति पश्चा-
त् केलिं कृत्वा उत्थाय गंतुं प्रवृत्तायां त्वयि प्रत्युद्गच्छति प्रत्युत्था-
नं करोति ततः ध्यानविच्छेदे त्वामदृष्ट्वा मूर्च्छति कीदृशः प्रियः
चिंताकुलः चिंतायुक्तः इतीति किं हे सखि साराधामां द्रक्ष्यति अ-
नुकूलतया ईक्षते दृष्ट्वा च प्रियकथां मनोहरां कथां वक्ष्यति वदि-
ष्यति उत्त्वा प्रत्यंगं प्रति अवचवं प्रति आलिंगनैः प्रीतिं संतोषं
यास्यति प्राप्स्यति समागम्य मिलित्वारंभ्यते मया सह क्रीडि-
ष्यति इति प्रश्ने समागम्येति पूर्वार्द्धं सर्वत्र योज्यं दीपकालंका-
रः शार्दूलविक्रीडितं वृत्तम् ॥१॥

श्लोकः ॥ अक्ष्णोर्निक्षिपदं जनं श्रवणयो-
स्तापिच्छगुच्छावलिं मूर्ध्नि श्यामसरोज-
दामकुचयोः कस्तूरिकापत्रकम् ॥ धूता-
नामभिसारसत्वरहदां विष्वक् निकुंजे
सखि ध्यातं नीलनिचोलचारुसदृशां
प्रत्यंगमालिंगति ॥२॥

गमनकालयोग्यंअंधकारंवर्णयति अह्णोरिति हेसखि
 राधेध्वांतंअंधकारःसदृशांनायिकानांप्रत्यंगंप्रत्यवयवंआ
 लिंगितिआश्लिष्यति किंकुर्वत् अह्णोर्नेत्रयोरंजनंकज्ज
 लंनिक्षिपत्विन्यस्यत् श्रवणयोःकर्णयोःतापिच्छगुच्छा
 वलितमालपुष्पस्तबककर्णपूरपंक्तिंनिक्षिपत् कुचयोःस्तन
 योःकस्तूरिकापत्रकंमृगमदपत्रावलींनिक्षिपत् मस्तकेश्याम
 सरोजदामनीलकमलमालांनिक्षिपत् कीदृशीनांसदृशांधू
 र्तीनांपरिवंचकानांपुनःकीदृशीनां विष्वक्सर्वत्रनिकुंजेत
 तागृहे.अभिसारसत्वरंगमनायसाहसंहृत्यासांतास्तासां
 कीदृशांध्वांतंनीलनिचोलवत्श्यामवस्त्रवत्चारुसदृशमि
 त्यर्थः नीलवस्त्रस्थानेध्वांतंजातमित्यर्थः अतोभूषणादि
 निर्माणेनापिकालातिक्रमोनयुक्तइतिभावः॥२॥

श्लोक ॥ काश्मीरगौरवपुषामभिसारिका
 णामाबद्धरेखमभितो मणिमंजरीभिः ॥

एतत्तमालदलनीलतमं तमिस्त्रं तत्प्रेमहे
 मनिकषोपलतां तनोति॥३॥

अंधकारमेववर्णयति काश्मीरेति हेराधेएतत्तमिस्त्रंअं
 धकारः तत्प्रेमतासामभिसारिकाणांयत्प्रेमप्रीतिस्तदेवहेमसु
 वर्णतस्यनिकषोपलतांचर्षणपाषाणतांतनोतिविस्तारयति
 कीदृशांतमिस्त्रंकाश्मीरंकुंकुमंतद्वंद्वोरपीतंवपुर्थासांतासाम
 भिसारिकाणांस्त्रीणांमणिमंजरीभिःमणिकिरणैःअभितः

सर्वतः आबद्धाकृतरेखायस्मिन् तमालदलंनूतनपत्रं तद्व
नीलतमं अतिश्यामं कान्तार्थिनीतुयायातिसंकेतं साप्रिसा
रिकेत्यमरः इत्यभिसारिकालक्षणं अभिसारिकाणां प्रेमपरी
क्षासमयस्त्वयमेव यदंधतमसिगमनमिति ३

श्लोकः ॥ हारावलीनरलकांचनकांचिदाम
केयूरकंकणमणिद्युतिदीपितस्य ॥ द्वारे नि
कुंजनिलयस्य हरिं निरीक्ष्य व्रीडावतीं
मथ सरवी निजगाद राधां ॥ ४ ॥

हारावलीति अथानंतरं सरवीराधां निजगाद पुनरपि उ-
वाच कथं भूतां राधां निकुंजनिलयस्य लतागृहमेव निलयं नि
षृतगृहंतस्य द्वारे हरिं कृष्णं निरीक्ष्य दृष्ट्वा व्रीडावतीं सलज्जां अ
स्मिन्मया कतिनिष्ठुराणि वचांसि उक्तानि संप्रति तत्समक्षं कथं या
मीतिलज्जा कीदृशस्य निलयस्य मुक्ताहारमध्यद्युमणेः द्यु
त्याकांचनकांचीदामः सुवर्णकांचीरशनायाः द्युत्याकेयूर-
स्य बाहुभूषणस्य च द्युत्या एतेषु रवचिताये मणयस्तेषां द्युत्या
दीपितस्य प्रकाशितस्य एतेन ध्यांतेऽपि दर्शनयोग्यता उक्ता ॥ ४ ॥

अथ एकविंशतिमः प्रबंधो वराडिरागेण
आडवताले गीयते.

मंजुतरकुंजतलके लिसदने ॥ प्रविश राधे
माधवसमीपमिह विलस ॥ रतिरभसहसि
तवदने ॥ १ ॥

तदेवगीतेनाह वराडिरागे मञ्जुतरेति हेराधेरतिरभसेन
 सरतोत्साहेनहसितंहास्ययुक्तं वदनं सुरबंधस्यास्तत्संबोधनं इ
 हअस्मिन्मञ्जुतरं मनोहरंनिकुंजाभ्यंतरदेशस्तदेवकेलिसद
 नंकीडागृहंतस्मिन् माधवसमीपंप्रविशगच्छपश्चाद्विलस-
 क्रीडांकुरु ॥१॥

नवभवदशोकदलशयनसारे ॥ प्र० ॥ कु
 चकलशतरलहारे ॥ २ ॥

अपिच नवेति हेकुचकलशयोश्चंचलहारोमुक्ताहारोय-
 स्यास्तत्संबोधनंहेराधे इहकीडागृहेमाधवसमीपंप्रविशविलस
 च कीदृशोइह नवानिचूतनानिभवंतियानिअशोकदलानिप
 र्णानितत्कृताशय्याकृष्णशय्यातदेवसारोमहाधनंयस्मिन्॥२॥

कुसुमचयरचितशक्तिवासगेहे ॥ प्र० ॥ कु
 सुमसुकुमारदेहे ॥ ३ ॥

कुसुमेति हेकुसुमवत्सुकुमारोदेहोयस्यास्तत्संबोधनं
 कीदृशोइह कुसुमचयेनपुष्पसमूहेनरचितंकृतंशक्तिअनुप
 हतंनयिकांतरेणानुपप्लुक्तंयद्वासगृहंतवविलस ॥ ३ ॥

मृदुचलमलयपवनस्फुरभिशीते ॥ प्र० ॥
 रसवलितललितगीते ॥ ४ ॥

मृदुचलेति हेरसवलितंकृतंललितंमनोहरंगीतंययात-
 त्संबुद्धिः हेराधे इहकोकिलसदनेविलसकीदृशोइह चलश्चंच
 लोयोमलयपवनस्तेनसंपर्कवशात्स्फुरभिबभूतंसत्शीतलंत

स्मिन् ॥४॥

विततबहुवल्लिनवपल्लवधने ॥ प्र० ॥ चिर
मिलितपीनजघने ॥ ५ ॥

विततेति हेचिरमिलिते बहुकाले अन्योन्यसंबन्धे पीने
मांसले जघने यस्य स्तत्संबुद्धिः हेराथे इह विलस कीदृशो इह
वितता इतस्ततो वीशीर्णा बहुवल्लयः वल्यस्तासां नवपल्लवास्तै
र्घने निबिडे शयने इत्यध्याहारः निबिडशयन इत्यर्थः ॥ ५ ॥

मधुमिलितमधुपकुलकलितरावे ॥ प्र० ॥

मदनरमसरसभावे ॥ ६ ॥

मध्विति हेमदनरमसः कामरमसः शृंगारभावोऽपि
प्रायो यस्य स्तत्संबुद्धिः कीदृशो इह मधुनिपुष्परसे मिलिता
नितसानार्थमित्यर्थः यानि मधुपकुलानि मदनरसमूहास्तैः
कलितः कृतो रावः शब्दो यस्मिन् ॥ ६ ॥

मधुतरलपिकनिकरनिनदसुरवरे ॥ प्र० ॥

दशानरुचिरुचिरशिरवरे ॥ ७ ॥

मधुतरलेति हेदशानरुचिरे तव दंतदीप्तिरेव रुचिरं शि
खरं माणि क्यविशेषो यस्य स्तत्संबुद्धिः कीदृशो इह मधुना
वसंते न तरलश्चंचलः पिकनिकरो को किल समूहस्तस्य-
निनदेन शब्देन सुरवरे शब्दायिते पक्वदाडिमबीजाभं मा
णि क्यं शिखरे विदुः इति शाश्वतः ॥ ७ ॥

विहितपद्मावतीस्खरवसमाजे ॥ कुरु सु

रारे मंगलशतानि भणति जयदेवकविरा
जराजे ॥८॥ इति श्रीगीतगोविंदे एक-
विंशतिमः प्रबंधः ॥२१॥

विहितेति हेमुरारं कृष्णत्वं जयदेवकविराजे मंगलशता
निकुरु कीदृशो जयदेवकविराजे विहितः कृतः पद्मावत्याः
स्वस्त्रियः सखसमाजः श्रमसमूहो यस्मिन् एतेन स्वना-
यिकायामेव प्रेमातिशयोदर्शितः न त्वन्यस्यां पुनः कीदृशो
भणति च गुणान्वदति क्वचित्प्रविशाराधे माधवसमीपभणिते
ति पाठः ॥८॥

श्लोकः ॥ त्वां चित्तेन चिरं बहन्त्यतिश्रान्तिं
तो भृशं तापितः कंदर्पेण च यातुमिच्छ-
ति रुधासं बाधविबाधरं ॥ अस्यां कं तद
लंकुरु क्षणमिह भ्रूक्षेपलक्ष्मीनवक्रीते
दास इवोपसेवितपदोभोजे कुतः संश्रमः १

त्वामिति हेराधे अयं कृष्णस्तव रुधयामृतेन संबाधं ग
हनं विबाधरं यातुमिच्छति कीदृशः कृष्णः यतः चित्तेन म
नसा त्वां चिरं बहन्त्यतिश्रान्तः यतः कंदर्पेण भृशं तापितः अ
न्योपि भारवाही सूर्यतापितश्च जलानि पातुं इच्छति तद्वदि
त्यर्थः तत्तस्मादस्य कृष्णस्यां कं क्रीडं क्षणं मुहूर्तमात्रं अलं
कुरु भूषय तत्समीपं गंतुं विभेमीत्यत आह इह कृष्णो संश्र
मः भयं कुतः कीदृशो इह दास इव सेवक इव स्थिते पुनः की

हृषीकृष्णः कटाक्षक्षेपः स एव लक्ष्मीः संपत्द्रव्यं तेन न व
क्रीते नूतनः क्रीतो दासोऽतिभीतो भवतीति भावः अतए
व उपसेवितं पदांभोजं चरणकमलं येन ॥ १ ॥

श्लोक ॥ सा ससाध्वससानंदं गोविंदे लो
ललोचना ॥ सिंजाना मंजुमंजीरं प्रविवे
श निवेशनम् ॥ २ ॥

सेति साराधानिवेशनं लतागृहं प्रविवेश सखीवच
नात् कीदृशी राधा ससाध्वसंविदग्धः कृष्णः कथं मयारंज
नीय इति सानंदं सहर्षं च इति नैकट्यात् गोविंदे कृष्णो लो
लेलोचने यस्य साः सलज्जत्वात् पुनः कृष्णी मनोहरशब्द
युक्तं मंजीरं नृपुरं सिंजानागमनवशात् सशब्दं कुर्वती क्वचित्स
साध्वससानंदं गोविंदे इति यावत् तदा ससाध्वसः पूर्वापरा
धात्सानंदः राधायाः आगमनात् एवं नागरयोः समागमेर
सौसत्तिरुक्ता ॥ २ ॥

अथ द्वाविंशतिमः प्रबंधो वराडिरागेण
रूपकताले गीयते.

राधावदनविलोकनविकासितविविधवि
कारविभंगं ॥ जलनिधिमिव विधुमंडल
दर्शनतरलिततुंगतरंगं ॥ १ ॥ हरिमेकरसं
चिरमभिलषितविलासं ॥ सा ददर्श गु
रुद्वर्षवशंवदवदनमनंगनिवासं ॥ ध्रुव ॥

लीलागृहप्रवेशनिस्सुख्येदानीं दर्शनमहोत्सवेनरसविक्रि
 यांगीतेनाह वराडीरागः रूपकतालः साराधाएवंभूतंहरिंद
 दर्श सप्तपद्यां सर्वाणि हरिविशेषणानि कीदृशंहरिं राधावदन
 विलोकनेनविकासितः प्रकाशितः विविधः नानाप्रकारः
 विभागः विभंगोकटाक्षादिरचनायेनतं पुनः कीदृशं जलनि
 धिसमुद्रमिवस्थितं कीदृशं जलनिधिं विधुमंडलदर्शनेनचंद्र
 मंडलालोकेनतरलिताश्चंचलीकृताः तरंगाः कल्लोलायस्य
 तं पुनः कीदृशं एकरसं एकस्यां राधायामेवरसः प्रीतिर्यस्यतं
 पुनः कीदृशं चिरं बहुकालं अभिलषितः प्रार्थितः विलासः
 केलिर्येनतं पुनः कीदृशं गुरुहर्षस्यातिशयस्य हर्षस्य वशंवदं
 अधीनंवदनं सुखं यस्य सानंदं सुखमित्यर्थः पुनः कीदृशं अ
 नेगस्य कामस्य निवासं स्थानं भूतं कंदर्पकोटिलावण्यमित्य
 र्थः अत्रागाधशृंगाररसाश्रयत्वेन कृष्णस्य जलनिधिसा
 म्यं राधासुखस्याल्हादकारित्वादिना चंद्रसाम्यं बोध्यं उप
 मालंकारश्च ॥१॥

हारममलतरतारमुरसि दधतं परिलंबित
 दूरं ॥ स्फुटतरफेनकदंबकरंबितमिव यमु
 नोजलपूरम् ॥२॥

हारमिति पुनः कीदृशं हारं मुक्ताहारं दधतं धारयंतं उरसि
 हृदये कीदृशं हारं अमलतरतारं अत्यंतविशुद्धबृहत्तरं पु-
 नः कीदृशं स्फुटतरो यो फेनकदंबस्तेन करंबितं मिश्रितं यमु

नाजलपूरमिव श्रीकृष्णस्य श्यामलाद्यमुनाप्रवाहसाम्यं
हारशक्तितात्फेनसाम्यं बोध्यम् ॥ २ ॥

श्यामलमृदुलकलेवरमंडनमधिगतगौर
दुकूलं ॥ नीलनलिनमिव पीतपरागपटल
भरवलयितमूलम् ॥ ३ ॥

श्यामलेति श्यामलं कृष्णं मृदुलं कोमलं कलेवरमंडनं
शरीरालंकारो यस्य तं पुनः कीदृशं अधिगतं परिहितं गौर
दुकूलं पीतवस्त्रं येन कमिव नीलोत्पलमिवेत्यर्थः कीदृशं
नीलनलिनं पीतपरागाणां कुंकुमरेणूनां पटलस्य समूह
स्य भरः अतिशयस्तेन बलयितं वेष्टितं मूलं यस्य तत्तथा ॥ ३ ॥

तरलदृगंचलचलनमनोहरवदनजनि
तरितरागं ॥ स्फुटकमलोदरखेलितखंजन
युगमिव शरदि तडागं ॥ ४ ॥

तरलेति कीदृशं हरिं तरलश्चंचलो यो कटाक्षस्तस्य च
लनेन मनोहरं स्फुटं दं यद्वदनं तेन जनितउत्सादितोरसोरागोऽ
भिलाषोऽर्थात् नारीणां येन नारीणामतिकामकरमिति
भावः कमिव शरदिशरत्कालेतडागमिव कीदृशतडागं स्फु
टकमलस्य विकाशितपद्मस्योदरमध्ये खेलितं क्रीडितं खं
जनयोर्युग्मं युगलं यत्र तथा शरत्काले खंजनवर्णनमुचि
तमेव ॥ ४ ॥

वदनकमलपरिशीलनमीलितमिहिर

समकुंडलशोभं॥स्मितरुचिरुचिरसमुल्ल
सिताधरपल्लवकृतरतिलोभम्॥५॥

वदनेति वदनकमलस्यपरिशीलनायमिलितेमिहिरसमे
सूर्यतुल्येयेकुंडलेताभ्यांशोभायस्यतंतथा पुनःकीदृशंस्मित
रुचिरोहास्यदीप्तिस्पर्शगः समुज्ज्वलितदीप्यमानोयोऽधरप-
ल्लवस्तेनकृतोरतोलीभोयुवतीनारताभिलाषोयेनतं तथात्य
त्यक्षेत्वयिरतिलोभमित्यत्रगमकत्वात्समासः॥५॥

शशिकिरणच्छुरितोदरजलधरसंदरकुसु
मसुकेशं॥तिमिरोदितविधुमंडलनिर्मलम
लयजतिलकनिवेशम्॥६॥

शशिकिरणेति कीदृशंहरिं शशिकिरणेन चंद्रदीप्त्याच्छु-
रितंमंडितंसंदरमभ्यंतरंयस्यजलधरस्यमेघस्यतद्वत्संदराः
पुष्पसहिताः केशाः यस्यतं अत्रकेशानांश्यामतयामेघसा-
म्यं तत्रस्थकुसुमानांचमेघांतश्चारिचंद्रकिरणसाम्यंबोध्यं
पुनःकीदृशः तिमिरंधकारेउदितउत्थितोयोविधुमंडलश्चंद्रविं
बस्तद्वनिर्मलंमलयजतिलकंचंदनबिंदुस्तस्यनिवेशोवस्थानं
यत्रतं शृंगारिणांनागराणांतिलकंवर्तुलमेवेतितस्यचंद्रसा-
म्यंचंद्रोदयेतिमिरस्यासंभवादभूतोपमेयंबोध्या॥६॥

विपुलपुलकभरदंतुरितं रतिकेलिकलाभि
रधीरं॥मणिगणकिरणसमूहसमुज्ज्वलभू
षणसुभगशरीरं॥७॥

विपुलेति कीदृशंहरिंविपुलोधिकोयःपुलकभरोरोमांचा
तिशयस्तेनदंतुरितंनिस्सोन्नतंव्याप्तमित्यर्थः पुनः कीदृशं
रतिकेलिकलाभिःस्फुरतक्रीडाकथाभिरधीरंचंचलंपुनःकी
दृशं मणिगणानांकिरणसमूहेनसमुज्ज्वलंदीप्यमानंयद्दूष
णंतेनसुभगंसंदरंशरीरंयस्यतंतथा॥७॥

श्रीजयदेवभणितविभावद्विगुणीकृतभू
षणभारं॥ प्रणमत हृदि विनिधाय हरिं
भवजलस्रक्तोदयसारं॥८॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवस्यभणितविभावेनभाषितप्र
पंचेन द्विगुणीकृतस्यालंकारस्यभारोयस्यतंहरिंहेकृष्णभ
क्ताःप्रणमतनमस्कुरुत किं कृत्वास्फुरिंचिरकालंहृदिविनि
धायस्थाप्य कथंभूतंहरिं स्फुरतस्यचोदयस्तस्यसारं यद्वा
स्फुरतोदयएवसारोधनंयस्मात्तं॥८॥

श्लोक ॥ अतिक्रम्यापांगं श्रवणपथपर्यंतग
मनप्रयासेनेवाक्ष्णोस्तरलतरतारं पतितयोः॥
इदानीं राधायाः प्रियतमसमालोकसमये प
पात स्वेदांबुप्रसर इव हर्षाश्रुनिकरः॥९॥

एवंभूतस्यकृष्णस्यदर्शनाद्वाधायास्तदानींकिंजातमिति
हरिराह अतिक्रम्येति इदानींप्रियतमसमालोकसमयेप्रवाह
सदृशः राधायाः हर्षाश्रुनिकरः सात्विकभावेननेत्रांबुपूरः प-
पाततत्रोत्प्रेक्षते अपांगंनेत्रप्रांतंअतिक्रम्योल्लंघ्यश्रवणप

थस्यकर्णमार्गस्यपर्यंतगमनं येन तेन यः प्रपातस्तेनेवाक्ष्णोः
स्वेदांबुप्रसरोभूत् कीदृशयोरक्ष्णोः तरलतरतारंचंचलाक्ष
कनीनिकं यथास्यान्तथापतितयोः अन्यस्यापि गमनेन प्र-
मोभवति तेन च पतित इत् ॥१॥

श्लोक ॥ भजंत्यास्तल्यांतं कृतकपटकं
डुतिपिहिते स्मिते याते गेहाद्बहिरवहिता
लीपरिजने ॥ प्रियास्यं पश्यंत्याः स्मरश
रवशाकूतस्रग्भगं सलज्जाया लज्जा व्य
गमदिवे दूरं मृगदृशः ॥२॥

भजंत्या इति मृगदृशः मृगाक्ष्याः राधायाः लज्जापिदू-
रं व्यगमदिवगतेव कीदृश्याः राधायाः अवहितः सावधानो
य आलीपरिजनः सखीसेवकवर्गस्तस्मिन् गेहाद्बहिर्यते गते
सतितल्यांतं शय्यापर्यंतं भजंत्याः प्राप्नुवत्याः कीदृशो परिजने
कृतकपटेन कर्णादिकं डुतिः कंडुयनं तेन पिहितं छादितं हा-
स्यं येन पुनः कीदृश्याः प्रियास्यं कृष्णामुरवं पश्यंत्याः कीदृशं
प्रियास्यं स्मरशरवशां कामबाणाधीनं आकूतं स्फुरतामिप्राय
स्तेन स्रग्भगं मनोहरं कामविकारहावभावादिमनोहरमित्य-
र्थः पुनः कीदृश्याः सलज्जायाः लज्जासहितायाः तस्या-
श्चेष्टदृष्ट्वावचनान्तरेण अपृष्ट्वा बहिर्गमनात् सखीनां साम्यं
सर्वाः सख्योगताः इति कथमत्र स्थातव्यमिति लज्जापिग-
तेति भावः ॥२॥

श्लोकः॥ जयश्रीविन्यस्तेर्महित इव मं
दारकुसुमैः स्वयं सिंदूरेण द्विपरणमुदामु
द्रित इव॥ भुजापीडक्रीडाह तकुवलयपी
डकरिणः प्रकीर्णासृग्बिंदुर्जयति भुजदं
डो सुरजितः॥३॥

इति श्रीकविराजश्रीजयदेवकृते गीत
गोविंदे महाकाव्ये सानंदगोविंदो
नामैकादशः सर्गः

जयेति सुरजितः कृष्णस्य भुजदंडो दंडाकारबाहुर्जयति
सर्वोत्कर्षेण वर्तते भक्तानां रक्षणार्थमिति शेषः दंडशब्देन-
आजानुबाहुलं द्योतितं कीदृशो भुजदंडः प्रकीर्णाः सर्वत्र ल-
गाः असृग्बिंदवोरक्तबिंदवोऽस्मिन् अतएव कुवलयपीडसं-
ग्रामसंतोषेण स्वयं सिंदूरेण मुद्रित इव चित्रित इव द्विपश्चेत्सिंदू-
रेण मुद्रितस्तर्हि मदीयो बाहुरपि सिंदूरमुद्रितो भवतु पुनः की-
दृश इव जयश्रिया जयलक्ष्म्या विन्यस्तेर्विद्विषैः मंदारकु-
सुमैः पारिजातपुष्पैर्महित इव पूजित इव जयिनः शूरस्योप-
रिपुष्ववृष्टिरुचिता कीदृशस्य सुरजितः भुजापीडस्य बाहु-
दंडस्य क्रीडया हतः कुवलयपीडनामा करीहस्तीयेन अनेन
सामर्थ्यलक्षणो नायक गुण उक्तः एवं भूते भुजदंडे गाढालिङ्ग-
नादिना श्रीराधायाः निःशंकक्रीडनं सूचितमिति भावः अ-
त्रोत्प्रेक्षा लंकारः सानंदो राधासमागमेन सौंदर्येति क्षेपकः॥३॥

अथ द्वादशः सर्गः प्रारभ्यते-
 श्लोक ॥ गतवति सरवीवृंदे मंदत्रपाप्मर
 निर्भरस्मरशरवशाकूतस्फीतस्मितस्म-
 पिताधरां ॥ सरसमनसं दृष्ट्वा राधां मुहु-
 र्नवपल्लवप्रसवशयने विक्षिप्ताक्षीमुवा-
 च हरिः प्रियाम् ॥ १॥

गतवतीति अथहरिः कृष्णः प्रियांवल्लभां राधां सरस
 मनसं रसोत्तुरागस्तत्सहितं मनोयस्यास्तां दृष्ट्वा उवाच वक्ष्य
 माणमिति दोषः कस्मिन्सतिसरवीवृंदे सरवीसमूहे गतवति
 सति कीदृशीं राधां मंदोत्थोद्योत्रपाप्मरोलज्जाप्मरस्तेन नि-
 र्भरोति शायितोयः स्मरस्तत्परवशास्तदायत्तो आकूतोऽपि प्राय-
 स्तेन स्फीतं प्रवृद्धं यत्स्मितमिषं दृष्टितं तेन स्मपितो व्याप्तावध-
 रौ यस्यास्तां अथ मदक्रूर इति स्मरविशेषणं पुनः कीदृशीं मुहुः
 पुनः पुनः नवपल्लवप्रसवशयने नवपल्लवपुष्पमये शयने विक्षि-
 प्ताक्षीं निहितनयनां शय्यालोकनेन स्फुरतेच्छाध्यन्यते अस्मि-
 न्सर्गे स्वाधीनभर्तृकानां यिकावर्ण्यते यस्यारतिगुणा कृष्टः प-
 तिः पार्श्वे न मुंचति विचित्रविभ्रमासक्तासास्यात्स्वाधीनभ-
 र्तृका ॥ १॥

अथ त्रयोविंशतिमः प्रबंधो विभासरगे
 ण एकतालीताले गीयते.

किसलयशयनतले कुरुकामिनि चरण

नलिनविनिवेशं ॥ तव पदपल्लववैरिपरा
भवमिदमनुभवतु स्ववेशम् ॥ १ ॥ क्षणमधु
ना नारायणमनुगतमनुसर भो राधिके
॥ ध्रुवप० ॥

किसलयेति विभासरगः तल्लक्षणं स्वच्छंदसंमानित
पुष्पचापः प्रियाधरस्वादुस्तरवातितृप्तः पर्थकमध्यास्यकृतो
पवेशोभासोधिपूर्वः किलहेमपौरइति हेराधे अधुना क्षणंअ
नुगतंआधीनंभांनारायणंअनुसर अनुगच्छ अनुसरणप्रकार
माह . हेकामिनिहेकासुकेत्वंकिसलयैरचितशयनेशय्यातलेउ
परिभागेचरणनलिनस्यविनिवेशंपादपद्मस्यार्पणंकुरु इदं-
किसलयशयनंतवपदपल्लवेनवैरितस्मात्पराभवंतितरस्कारं-
अनुभवतुप्राप्नोतु तवपदपल्लवस्यकांतिहरणात् शत्रुमस्तके
हिचरणोदीयते कीदृशंइदं स्ववेशमपिपत्रचरनादिनाऽलं
कृतमपि ॥ १ ॥

करकमलेन करोमि चरणमहमागमिता
सिविदूरं ॥ क्षणमुपकुरु शयनोपरि मामि
व नूपुरमनुगतिशूरं ॥ २ ॥

हेराधे अहंकरकमलेन तेचरणंकरोमिसंवाहयामिधा
तूनामनेकार्थत्वात् यतस्त्वंविदूरंआगमितामिमयाआनी-
तासिदूरागतस्यचरणसंवाहनमुचितं त्वंशयनोपरिक्षणंनू
पुरंउपकुरु कमिव अनुगतिशूरंतवानुसरणेशूरंमामिच

यथाआलिंगनादिनामीमुपकरोषितथानूपुरमपिशय्यातल
मलंकुरु इतिभावः॥ २॥

वदनरूधानिधिगलितममृतमिव रचय व
चनमनुकूलम्॥ विरहमिवापनयामि पथो
धररोधकसुरसि दुकूलम्॥ ३॥

वदनेति त्वंअनुकूलंवचनंवाक्यंअमृतमिवरचयवद
कीदृशं वदनमेवरूधानिधिश्चंद्रस्तस्माद्गलितमुत्पन्नंअनं
तरंउरसिवक्षसिवर्तमानंदुकूलंपटवस्त्रंविरहमिवअपनया
मिस्फोटयामीत्यर्थःकीदृशं पथोधररोधकंस्तनाच्छादकंवि
रहपक्षेस्तनाश्लेषप्रतिबंधकम्॥ ३॥

प्रियपरिरंभणारभसवलितमिव पुलकि
तमन्यदुरापं॥ मदुरसि कुचकलदां वि
निवेशय शोषय मनसिजतापम्॥ ४॥

कुटिलमवलोकयंतीमतिविह्वलःसन्नाह प्रियेतिहेराधे
त्वंमदुरसिममवक्षसिकुचकलदांविनिवेशयस्थापयस्तनकलशा
र्पणेनमनसिजतापंकामपीडांशोषयखंडयकीदृशंप्रियपरिरं
भणायममालिंगनायरभसोत्साहेनवलितमिवसंसुखमिव
पुनःकीदृशंसंजातरोमांचपुनःकीदृशंअतिदुःखेनप्राप्यतेइ
तिदुरापं सजलकुंभक्षेपेणतापशान्तिर्युज्यतएव॥ ४॥

अधररूधारसमुपनय भामिनि जीवय
मृतमिव दासं॥ त्वयि विनिहितमनसं वि

रहानलदग्धवपुषमविलांसम् ॥ ५ ॥

त्वदेकजीवनं मां त्वमेव जीवयेत्याह अधरेति हे भामिनि
कामकुशले त्वं अधरस्तु धारसं ओष्ठां मृतसं उपनय देहि अ-
नेन दासं सेवकं मां मृतमिव जीवय कीदृशं त्वयि विनिहितम-
नसं दत्तमानसं पुनः कीदृशं विरहानलेन वियोगाग्निना दग्धं
वपुः शरीरं यस्य अतएव विलासं निश्चलं मृतस्तु निश्च-
लो भवति ॥ ५ ॥

शशिमुखि मुखरय मणिरसनागुणम-
नुगुणकंठनिदानं ॥ मम श्रुतियुगुले पि-
करवविकले शमय चिरादवसादं ॥ ६ ॥

चाटुकेन प्रसन्नां प्रत्याह शशीति हेशशिमुखि चंद्र-
वदने त्वं मणिरसनागुणं मणियुक्तं कांचीदाममुखरयवा-
ब्धितं कारय कीदृशं अनुगुणः सदृशः कंठनिनादो यस्य कं-
ठगीतनादसदृशमित्यर्थः तेन शब्देन त्वं मम श्रुतियुगुले क-
र्णयुग्मे चिरान्तव विरहेण यो वसादः स्वेदस्तं शमय नाशय
स्वेदकारणमाह कीदृशं श्रुतियुगुले पिकरुतैः के किल वा
ब्धैर्विकले दुःखिते विरहिणो हि पिकरुतंदुःसहं भवति ॥ ६ ॥

मामतिविफलरुषा विफलीकृतमवलो-
कितुमधुनेदं ॥ मीलति लज्जितमिव न-
यनं तव विरम विस्तृज रतिखेदं ॥ ७ ॥

किंचिदवलोकयंती माह मामिति हेराधेतवेदं नेत्रं

नयनंअधुनामामवलोकितुंद्रष्टुंलज्जितमिवमीलितमिवधत्ते
कीदृशंमां अतिविफलरुषाअतिविफलकोपेनविफलीकृतंदुः
खितं नयनविशेषणंवा विकलीकृतंकर्णांतरंप्रापितंअतएवरो
षाद्विरमविरक्ताभव रतिरवेदंक्रीडादैन्यंविस्तृत्यज कोपंत्य
त्कामयासहरमणंकुर्वित्यर्थः ॥७॥

श्रीजयदेवकवेरिदमनुपदानिगदितमधुरि
पुमोदम्॥ जनयतु रसिकजनेषु मनोरमर
तिरसभावविनोदम्॥८॥ इति श्रीगीतगो
विंदे त्रयोविंशतिमः प्रबंधः ॥

श्रीति श्रीजयदेवेनप्रणितमिदंगीतरसिकजनेषुशृं
गाररसलोकेषुमनोरमंमनःप्रीतिकरं रतिःसंभोगःरसः शृं
गाररसःप्रायाः संचारिसालिकादयस्तेतेषांविनोदंकोतुकं
जनयतुउत्पादयतु कीदृशमिदं अनुपदंपदेपदेनिगदितो
उक्तोमधुरिपोः कृष्णस्यमोदोहर्षोचित्रगीते ॥८॥

श्लोक ॥ प्रत्यूहः पुलकांकुरेण निबिडा
श्लेषे निमेषेण च क्रीडाकूतविलोकिते
धरस्रुधापाने कथाकेलिभिः ॥ आनंदाधि
गमेन मन्मथकलायुद्धेपि यस्मिन्नभूदुद्धू
तः सतयोर्बभूव सरतारंभःप्रियं भावुकः१

इदानींसरतारंभंनिरूपयति प्रत्यूहइति तयोःराधाकृ
ष्णयोःसःसरतारंभः प्रियंभावुकः प्रियंप्रवितुंशीलंयस्यसः

उद्धतः प्रकटो बभूव सकः यस्मिन्स्फुरतारंभे निविडा श्लेष्मगा
 दालिगने कर्तव्ये पुलकांकुरेण रोमोद्गमेन प्रत्यूहः विघ्नोऽभूत्
 व्यवधानकर्तृत्वाद् रोमोद्गमस्य यस्मिन्स्फुरतारंभे क्रीडाकृतवि
 लोकिते क्रीडासु अभिप्रायपूर्वकं यद्विलोकितं तस्मिन्कर्त
 व्ये निमेषेण पक्ष्मचलनेन प्रत्यूहोऽभूत् यस्मिन् न धरस्तथापा
 ने ओष्ठामृतपाने कर्तव्ये कथाकैलिभिः प्रत्यूहोऽभूत् अपिस
 मुच्चये यस्मिन्मन्मथकलायुद्धे कामकमलान्वितस्फुरतसं
 ग्रामे कर्तव्ये आनंदाधिगमेन आनन्दप्राप्त्या प्रत्यूहोऽभूत् श्री
 त्या आनन्दप्राप्तिः ॥ १॥

श्लोक ॥ दोर्भ्यां संयमितः पयोधरभरे-
 णापीडितः पाणिजै रविद्धो दशनैः क्षता
 धरपुटः श्रोणीतटेनाहतः ॥ हस्तेनानमि-
 तः कचे धरमधुस्यंदेन संमोहितः कांतः
 कामपि तृप्तिमापतदहो कामस्य वामा गतिः २

तदेव विपरीतारव्यं उक्तिवैचित्र्येण कथयति दोर्भ्यामिति
 कांतः कृष्णः कामपि अनिर्वचनीयां तृप्तिं संतोषमापप्रापत् की
 दृशः कृष्णः दोर्भ्यां हस्ताभ्यां संयमितः बद्धः अर्थान्नायिका
 याः पुनः कीदृशः पयोधरभरेण स्तनभरेण पीडितः पाणिजै
 रनरेवैरा विद्धः खंडितः दशनैर्दंतैः क्षतमधरपुटं यस्य सः पुनः की
 दृशः श्रोणीतटेन कटिप्रदेशेनाहतस्ताडितः कचे केशबंधे हं
 स्तेन आनमितः नम्रीकृतः पुनः कीदृशः अधरमधुस्यंदेन अ

धरासूतरसेनमोहितः यत्क्रोधजनकं तदेवातिसंतोषकारक
मनएवकामस्यमदनस्यवामाविपरीतैवगतिरित्यर्थः॥२॥

श्लोक ॥ मारांके रतिकेलिसंकुलरणारं
भे तथा साहसप्रायं कांतजयाय किंचि
दुपरि प्रारंभि यत्संभ्रमात्॥ निष्पंदा ज
घनस्थली शिथिलिता दोर्बल्लिरुत्कंपि
तं वक्षो मीलितमक्षि पौरुषरसः स्त्री
णां कुतः सिद्ध्यति॥३॥

तदेवपुनः कथयति मारांकेइति मारांकेमारांकसंज्ञ
केरतिकेलिसंकुलरणारंभेस्वरतकीडातुसुलयुद्धारंभेतथा
राधया यत्संभ्रमात्कांतजयाय कृष्णजयार्थंसाहसप्रायं
किंचिदुपरिविपरीतरतंप्रारंभिआरब्धंतदैवजघनस्थली
निष्पंदा तदास्तब्धाजातादोर्बल्लिभुजलताशिथिलाजाता
वक्षस्थलमपिकंपयुक्तमभूत् तथाअक्षिनेत्रयुग्मंमीलित
मभूत् अतएवस्त्रीभिरतिसाहसालारब्धमपिपौरुषंकु
तःसिद्ध्येनैवसिद्ध्यतीत्यर्थः॥३॥

श्लोक ॥ तस्याः पादलपाणिजांकितसुरो
निद्राकषाये दृशौ निर्धूताधरशोणिमा
विलुलितस्तस्त्रजोमूर्धजाः॥ कांचीदा
मदरश्म्यांचलमिति प्रातर्निरवातैर्दृशोरे
भिः कामशरैस्तदद्भुतमहोपत्युर्मनः की

लितम् ॥४॥

तस्याइति एभिः पूर्वोक्तैः कामशरैर्यत्पत्युः स्वामिनो म
नः कीलितं विद्धं एतदद्भुतमाश्चर्यमभूत् कथंभूतैः कामशरैः
प्रातःकाले दृशोर्नेत्रयोर्निखातैरारोपितैः इतीति किं तस्यारा
धाया उरः पादलपाणिजैः श्वेतरक्तनखैश्चिह्नितं तस्यानिद्राक
षाये निद्रालोहिते दृशोर्नेत्रे तस्यानिर्धूतः क्षालितः अधरशोणि
मा अधरलोहित्यं तस्याविलुलितामालाः स्वस्ताः शिथिलि
ताः स्रजोमालायेभ्यस्तेसूर्द्धजाः केशाः दारः ईषत् श्लथं शि
थिलं अंचलं वस्त्रं यस्य तादृशं कांचीदाममेखलागुणः कामश
रैः नखक्षतजागरचुंबनकेशाकर्षणनीवीमोचनानिषंचश
राः निरूपिताः अन्यत्र निरवातैर्बाणैरन्यत्कीलितमित्याश्चर्य
मित्यर्थः ॥४॥

श्लोकः ॥ त्वामप्राप्यमपि स्वयंवरपरां क्षी
रोदतीरोदरे शंके संदरि कालकूटमपि ब
न्मूढो मृडानीपतिः ॥ इत्थं पूर्वकथाभिर
न्यमनसो विक्षिप्य वामांचलं राधायास्त
नकोरकोपरिलसन्नेत्रो हरिः पातुवः ॥५॥

त्वामप्राप्येति हरिः कृष्णः वः युष्मान्पातु कीदृशो हरिः
राधायाः स्तनौ कोमलत्वपतितत्वादिना गुणेन कोरकाविवतयो
रुपरिचलंती संबद्धेनेत्रे यस्य किं कृत्वा वामांचलं हृदयवामदेशं
लग्नांचलं विक्षिप्य दूरीकृत्य कीदृश्याः राधायाः इत्थं इति पूर्व

कथाभिः अन्यमनसः कथादत्तचित्ताया इत्यर्थः कथामेवा
ह हेसंदरिक्षीरोदतीरोदरेक्षीरसमुद्रतीरमध्येमृडानीपतिर्म
हादेवस्वामग्राय्य कालकूटविषमपिबदित्यहंशंकेतर्कयामि
यतः मूढः ज्ञानरहितः कीदृशींत्वां मयिमन्निमित्तंनिमित्ते
सप्तमी स्वयंवरपरांमदेकपतिकामामित्यर्थः इत्थंपूर्वकथा
अनेनगौरीपतित्वेपितवालाभाद्विषमपिबत् इतिगौर्या-
अपि अधिकगुणेतिभावः ॥ ५ ॥

श्लोक ॥ व्यालोलः केशपाशस्तरलितम
लकैः स्वेदलोलौ कपोलौ स्पष्टा दष्टाधर
श्रीः कुचकलशरुचा हारिताहारयष्टिः ॥
कांची कांचिद्रताशां स्तनजघनपदं पा-
णिनाच्छाद्य सद्यः पश्यंती चात्मरूपं त-
दपि विलुलितं स्रग्धरेयं धिनोति ॥ ६ ॥

व्यालोलइति इयंराधा तदपितथाधिनोतिप्रीणयति
अर्थात्कृष्णं कीदृशीराधापाणिनाहस्तेनजघनयोः पदंआ
भोगंसद्यः आच्छाद्य आत्मरूपंपश्यंती विलुलितंस्नानां
स्रजंधारयतीति पुनःकीदृशी आत्मरूपंपश्यंती आत्म
रूपमेवाह केशपाशोव्यालोलः इतस्ततोविक्षिप्तोऽभूत्अ
लकैश्चूर्णकुंतलैस्तरलितंस्थानाञ्चलितं कपोलौस्वेदेनघ
र्मजलेनलोलौ व्यामौदष्टाधरश्रीः खंडिताधरलक्ष्मीः स्पष्टा
व्यक्ता कुचकलशरुचास्तनघटदीप्त्याहारयष्टिः मुक्ताकला

पः हारिता दूरीकृता कांचीरशना कांचीदाशांदिशंगता चलि
तायद्यपीति सर्वत्रयोजनीयं स्रग्धरानामकंचंदश्चेदम् ॥ ६ ॥

श्लोक ॥ ईषत्मीलितदृष्टि सुग्धहसितं सीत्का
रधारावशादव्यक्ताकुलकेलिकाकुविकसद्वं
तांशुधौताधरं ॥ श्वासोत्कंपिपयोधरोपरिप
रिष्वंगात्कुरंगीदृशो हर्षोत्कर्षविमुक्तनिःस
हतनोर्धन्यो धयत्याननं ॥ ७ ॥

ईषदिति कुरंगीदृशो हरिणनयनायाः आननंमुखं धन्यो
भाग्यवान् जनो धयति पिबति कीदृश्याः कुरंगीदृशः श्वासेन
कामजनितेन स्वरपवनेन उत्कंपितो किंचिच्चलितौ पयोधरौ स्तनौ
तयोरुपरिपरिष्वंगादालिंगनात् यः हर्षोत्कर्षः हर्षाधिक्यं तेन
विमुक्तासक्ता सालसा अतएव निःसहाकार्यक्षमा तनुः शरी
रं यस्याः परिष्वंगं कृत्वा आलिंग्य धन्यो धयति पिबतीति भा
वः कीदृशमाननं ईषत्मीलितदृष्टिमुकुलितनयनं सुग्धं सुं
दरं हसितं हास्यं यस्मिन् पुनः कीदृशं सीत्कारधारावशात् का
मविकारपरंपरावशात् अव्यक्ता आकुलाया केलिस्तस्यां यः
काकुः शोकभीत्यादिभिः ध्वनिविशेषस्तेन विकसंतः प्रक
टीभवन्तो ये दंतादशनास्तेषामंशुभिः किरणैर्धौतः क्षालि
तः अधरो यस्मिन् ॥ ७ ॥

श्लोक ॥ अथ सानिर्गता बाधाराधा स्वा
धीनमर्तुका ॥ निजगाद रतिक्रान्तं कान्तं

मंडनवांछया ॥८॥ इति चसहसा प्रीतं
स्फुरतांते मानितातिखिन्नांगी ॥ राधा ज
गाद सादरमिदमानंदेनगोविंदं ॥९॥

अथेति अथानंतरं राधास्फुरतांतरेआनंदेनगोविंदं कृ
ष्णमिदं वक्ष्यमाणं सादरं निजगादकीदृशी सहसार्द्धषट्साय
युक्ता निर्गता आसमंताद्भावेन बाधा कामपीडा यस्याः सा कृ
खेनाधीनः भर्ता प्रियो यस्याः सा किमर्थं निजगादेत्यत आ
ह मंडनवांछया प्रियकर्तृकालंकरणवांछयेत्यर्थः तस्याः
स्वाधीनभर्तृकायाः लक्षणं भरतशास्त्रे उक्तं क्षणं कराहते
नैव क्षणं चरणपातिते कंदुकेनेव कांतेन क्रीडेत्स्वाधीनभर्तृ
का कथं भूतं कृष्णं कांतं प्रियं कमनीयं संदरं पुनः कीदृशं रतौ
स्फुरते कलांतं परिश्रान्तं ॥ ८ ॥ ९ ॥

अथ चतुर्विंशतिमः प्रबंधो रामकरीरागे
ण यतिनाले गीयते.

कुरु यदुनंदन चंदनशिशिरतरेण करेण
पयोधरे ॥ मृगमदपत्रकमत्र मनोभवमंग
लकलशसहोदरे ॥१॥ निजगाद सा यदु
नंदने ॥ क्रीडति हृदयानंदने ॥ ध्रुव ॥

यद्वा धानिजगादतदेव गीतेनाह कुर्विति रामकरीरागः हृ
दयानंदने चित्तहर्षके यदुनंदने कृष्णे क्रीडति सतिसाराधानि
जगाद उक्तवती किं निजगादेत्यत आह हे यदुनंदन कृष्णत्वं

मम अत्रास्मिन्पयोधरे करेण स्वहस्तेन मृगमदपत्रकं कस्तूरि
कापत्रावलींकुरु कीदृशो न करेण चंदनवच्छिशिरेण अतिशी
तलेन कीदृशो पयोधरे मनोभवस्य कामस्य मंगलाय कलशः पू-
र्णकुंभस्तस्य सहोदरे तुल्ये मंगलं हिरण्यमिति वा ॥ १ ॥

अलिकुलगंजनसंजनकं रतिनायकसा
यकमोचने ॥ त्वदधरचुंबनलंबितकज्जल
मुज्ज्वलय प्रियलोचने ॥ २ ॥

अलीति हे प्रियकृष्ण त्वं लोचने मदीयेनेत्रे त्वदधराभ्यां
चुंबनेन लंबितं गलितं कज्जलं उज्ज्वलय पुनरुद्दीपय कीदृशं
कज्जलं अलिकुलस्य पत्रमरसंघस्य गंजनमभिभवसंजन
यतीति संजनकं विधायकं कीदृशो लोचने रतिनायकस्य काम
स्य सायकान् मोचयति तस्मिन् नयनकटाक्षप्रत्यंचिकामासाद्य
कामोबाणान् मोचयतीति भावः एतत्प्रेरणाय कामबाणं मुंच
तीत्यर्थः ॥ २ ॥

नयनकुरंगतरंगविलासनिरोधकरे श्रु
तिमंडले ॥ मनसि जपशविलासधरे शुभ
वेष निवेशाय कुंडले ॥ ३ ॥

नयनेति हे शक्रपवेषरुचिरालंकारकृष्ण त्वं मम श्रुतिमंड
ले कर्णप्रदेशे कुंडले निवेशाय कुंडलयुग्मं स्थापय कीदृशो श्रुति
मंडले नयने एव कुरंगो मृगस्तस्य तरंगविलासस्य उत्फालग
मनस्य निरोधं निषेधं करोतीति तथा पुनः कीदृशो मनसि जस्य

कामस्ययः पाशस्तस्यविलासंसादृश्यंलीलांधारयतीतिपा-
शः पशुयमननिरोधकोभवतीति॥३॥

अमरचयं रचयंतमुपरि रुचिरं स्फुरिं म
म स मुखे॥जितकमले विमले परिकर्मय
नर्मजनकमलकं मुखे॥४॥

अमरेति हेकृष्ण ममसन्मुखे सुंदरमुखे अलकंकेशपा-
शंपरिकर्मयप्रसाधयमंडयेत्यर्थः कीदृशमलकं उपरिमुखोप-
रिस्फुरिं बहुकालं व्याप्यरुचिरंअमरसमूहंरचयंतंकारयंतं
स्वजातीयबुद्ध्यामरस्तत्रपततीतिभावः यद्वासुरयंकमल-
स्थानीयंकमलेअमरास्तिष्ठतितद्वत् कीदृशमुखेजितंकमलं
येनतादृशे विमलेनिर्मलेकीदृशमलकं नर्मजनकं कीडाकारकं४

मृगमदरसवलितं ललितं कुरु तिलकम
लिकरजनीकरे॥विहितकलंककलंकम
लानन विश्रमितश्रमसीकरे॥५॥

मृगमदेति हेकमलाननकृष्ण त्वंअलिकरजनीकरेल
लाटचंद्रेतिलकंकुरु मृगमदरसेनवलितंनिर्मितं अतएवल
लितंमनोहरं पुनःकीदृशं विहिताकृताकलंकस्यांकस्यषोड
शभागोयत्र अथवाकलाशोभायत्रद्वितीयाचंद्रप्रायंतिल
कंकुर्वित्यर्थः कथंभूतेऽलिकरजनीकरेविश्रमिताःउप-
शांताः श्रमसीकाराः प्रयासजलकणायत्र एतेनचंद्रोपि
प्रकटलांछनछविर्दृश्यतइति॥५॥

मम रुचिरे चिकुरे कुरु मानद मनसिज
ध्वजचामरे॥ रतिगलिते ललिते कुसुमा
नि शिखंडिशिखंडकडामरे॥ ६॥

ममेति हेमानदमानखंडन मानदायकवा ममरुचिरे
संदरेचिकुरे जात्येकवचनं कुसुमानिपुष्पाणि कुरुरचयेत्य
र्थः कीदृशोचिकुरे मनसिजस्य कामस्य ध्वजचामरतुल्ये
पुनः कीदृशोरतिगलिते स्फुरतसमयेमुक्तबंधने पुनः कीदृशो
ललितेशृंगारचेष्टयायुक्ते पुनः कीदृशो शिखंडिनोमयूरस्य
शिखंडकस्येवपिच्छस्येवडामरोयस्य आढोपो आढंबरमित्य
र्थः॥ ६॥

सरसघने जघने मम शंबरदारण वारण
कंदरे॥ मणिरशनावसनाभरणानि शृङ्गा
शाय वासय संदरे॥ ७॥

सरसेति हेमशृङ्गाशाय महोदारचित्त त्वंममसंदरेज
घनेमणिरशनामणिमुक्तघंटिकावसनानिवस्त्राणि आप्म
रणानि अलंकरणानि वासयपरिधानंकारय कीदृशो जघने
सरसः कामजनकः घनोनिबिडश्च पश्चात्कर्मधारयः पुनः
कीदृशो शंबरदारणः कामः स एव वारणः कुंजरस्तस्य कंदरे
वासस्थाने॥ ७॥

श्रीजयदेववचसि शृङ्गदे हृदयं सदयं
कुरु मंडने॥ हरिचरणस्मरणासृतनि-

र्मितकलिकलुषज्वरखंडने॥८॥ इति
श्रीगीतगोविंदे चतुर्विंशतितमः प्रबंधः॥

श्रीजयदेवेति हेमक्तजन त्वमंडनेअलंकारभूतेवृक्षपदे
कल्याणप्रदेशीजयदेववचसिगीतरूपे हृदयमनः सदयंद
यायुक्तंतत्परंकुर्वित्यर्थः कीदृशोवचसिहरिचरणस्मरणाभूते
ननिर्मितंकृतंकलिकलुषज्वरस्यकलिकृतपापरूपज्वरस्य
खंडनंनाशोयेन॥८॥

श्लोकः॥ रचय कुचयोः पत्रं चित्रं कुरु
ष्व कपोलयोर्घटयजघने कांचीमंचस्त्र
जा कबरीभरं॥ कलय बलयश्रेणीं पा
णौ पदे कुरु नूपुराविति निगदितः प्री
तः पीतांबरौपि तथाकरोत्॥१॥

रचयेति इतिराधयानिगदितः उक्तः प्रीतः संतुष्टः पीतां
बरोपितथाऽकरोत् इतिकिं हेरुष्णाममकुचयोः स्तनयोश्चि
त्रं चित्रविशेषं रचय कपोलयोः पत्रं पत्रावलीं करेण रचय कु
रुष्व जघनेकांचीक्षुद्रघटिकां घटय अर्पयस्त्रजापुष्पमाल
याकबरीभरं केशपाशं अंचपूजय बंधनंकुर्वित्यर्थः हस्तेव
लयश्रेणींकंकणपंक्तिं स्थापय पदेचरणयोः नूपुरौ कुरु-
स्थापय गीतोक्तस्य संक्षेपार्थकथेनेन दोष उक्तः॥१॥

श्लोकः॥ पर्यंकीकृतनागनायकफणा
श्रेणीमणीनांगणे संक्रांतप्रतिबिंबसं

कलनया विष्वद्वपुर्विक्रियां ॥ पादांभोरु
हधारिवारिधिरुतामक्षणां दिदृक्षुः शतैः
काव्यव्यूहमिवान्वरन्नुपचिताकृतो हरिः
पातुवः ॥२॥

पर्यकीकृतेति उपचितं समृद्धं आकृतं कामभावो यस्य स
हरिः कृष्णः वः युष्मान् पातु कीदृशो हरिः वपुर्विक्रियां देह
विक्रियां शरीरपरामित्यर्थः विष्वद्वारयन् किं कुर्वन् पर्यकी
कृतः शय्यास्थाने कृतो नागनायकः शेषस्तस्य फणाश्रेणी
फणासमूहस्तस्य मणयस्तेषां गणो समूहे संक्रांतं संबद्धं तत्प्र
तिकृतिस्तस्य संकलनया अन्येनास्थित इत्यर्थः काव्यव्यू
हमिव बहुशरीरतामिवान्वरन् कुर्वन् किमिति काव्यव्यूह इ
त्यत आह पुनः कीदृशः पादांभोरुहं श्रीकृष्णान्वरणकमलं
धारयतीति धारिणीया वारिधिरुता लक्ष्मीस्तां अक्षणां वा
तैर्नेत्रसहस्रैर्दिदृक्षुः द्रष्टुमिच्छुः लक्ष्मीदर्शनं नेत्रद्वयेन
तथानसंभवतीति काव्यव्यूहेन नेत्रबाहुल्यात् ॥२॥

श्लोकः ॥ यद्वांधर्वकलासु कौशलमनु
ध्यानं च यद्वैष्णवं यच्छृंगारविवेकत-
त्तरचना काव्येषु लीलायितम् ॥ तत्सर्वं
जयदेवपंडितकवेः कृष्णोक्तानात्मनः
सानंदाः परिशोधयंतु सधियः श्रीगी
तगोविंदतः ॥३॥

यद्गंधर्वेति यत्जयदेवकवेः गांधर्वकलासु गानविद्या
 सुकोशलंपदुत्वं प्रार्थयामित्यर्थः अस्तीत्यध्याहारः यद्वै
 ष्णावंविष्णोरनुध्यानमस्ति तथा शृंगाररसस्य योविवेकः
 संभोगविप्रलंभादिस्वरूपेण यद्विवेचनं तस्य तत्त्वं अर्थज्ञानं
 तस्य रचनासु लीलायितं क्रीडाविलाससर्वस्वं यद्वालीला
 यितं शृंगारादिरसविभावनमस्ति तत्सर्वं जयदेवपंडित-
 कवेः श्रीगीतगोविंदतः गीतगोविंदग्रंथात्सु धियः प
 रिशोधयंतु विवेकिनः विचारयंतु सर्वतोभावेन शृङ्खलं कुर्व-
 त्वित्यर्थः कीदृशस्य जयदेवपंडितकवेः कृष्णोक्तानात्मनः
 कृष्णपरायणस्येत्यर्थः जयदेवपंडितः शास्त्राध्यापकः
 कविः काव्यकर्ता चेति जयदेवपंडितकवेः श्रीशब्दस्तु ग्रं
 थांते मंगलार्थं ॥३॥

श्लोक ॥ श्रीभोजदेवप्रभवस्य राधादेवी
 सुतश्रीजयदेवकस्य ॥ पराशरादिप्रिय
 वर्गकंठे श्रीगीतगोविंदकवित्वमस्तु ४

श्रीभोजदेवेति पराशरादयः कविश्चेष्टास्तेषां वर्गो गो
 ष्ठीतस्य कंठे गलदेशे अस्तु तस्य श्रीगीतगोविंदकवित्वं भो
 जदेवप्रभवस्य भोजदेवोत्पन्नस्य तथाराधादेव्याः सुतस्ये
 त्यनेन स्वपितृप्रतिपादनेन मंगलमाचरितं निजग्रंथे उवाची
 रपिदनेनिराधास्मरणान् आनंदयुक्ताद्योनिता ॥४॥

श्लोक ॥ साध्वी माध्वी कविंता न भव-

ति भवतः शर्करे कर्कशांसि द्राक्षे द्रक्ष्यं
ति के त्वाममृतमृतमसि क्षीर नीरं रसस्ते
॥ माकंद क्रंद कांताधर धरणितलं ग-
च्छ यच्छंति भावं यावच्छृंगारसारस्व
तमिह जयदेवस्य विष्वग्वचांसि ॥ ५ ॥
इति श्रीकविराजश्रीजयदेवपंडितकृतो
गीतगोविंदे महाकाव्ये प्रीतपीतांबरौ
नाम द्वादशः सर्गः

साध्वीति विष्वक्सर्वतः यावच्छृंगारसारस्वतं भावं जय
देवस्य वचांसि यच्छंति तावत् हेमाध्वीकमधो भवतस्तवमधु
रमहमिति चिंतासाध्वीनभवति हे द्राक्षे त्वांकंद्रक्ष्यं त्यास्वाद
यंति अमृतमृतमसि हे क्षीरनीरं रसस्ते माकंद क्रंद आक्रोशं
कुरु किंच हे कांताधर त्वं पातालं गच्छ श्रीजयदेवकाव्यमधु
राख्य भगवद्रसास्वादनिर्वृता जनास्तदेकनिष्ठाः संतः एते
षान्तिरस्कारं करिष्यंतीति भावः ॥ ५ ॥

लक्ष्मीदासतनूजेन भीषदासेन धीम
ता ॥ कारिता गीतगोविंदटीकेयं सखदा
स्तुवः ॥ १ ॥ भीषदासनि युक्तेन कृष्णप
त्यात्मसेविना ॥ नारायणेन सूकृतं गीत
गोविंदटिप्पणं ॥ २ ॥ टिप्पणे चेन्मदीये
यै स्वलितं स्यात्प्रमादतः ॥ न तर्कज्यो

ममाक्षेपो गंतुर्हिस्वलितं भवेत् ॥३॥

इति गीतगोविंदं काव्यं सटीकं

समाप्तम्.

अथ राधा विनोदकाव्यं प्रारभ्यते.

श्लोक ॥ मालीनो घनमालीमालीनो वनमा-
ली ॥ मालीनो वनमालीमालीनो वतुमाली
॥ १ ॥

श्रीगणेशाय नमः श्रीराधाकृष्णभ्यां नमः पितृवचनमवश्यमेव
पाल्यं जगति जनानिति शासितुं वनांतं गतमतिकरुणारसार्द्रचित्तं
रघुपतिमेवमुपास्महे सदारं १ राधाविनोदकाव्यं काव्यं चिकीर्षुर्निर्वि-
घ्नप्रारीक्षितसमाप्तिकामोरामचंद्रकविः परमेश्वरप्रार्थनारूपमंगल
माचरति वनमालीवनमालाआपादलंबिनीमालातद्वान्विष्णुः आपा-
दलंबिनीमालां वनमालां विदुर्बुधाः इत्यभिधानात् नोऽस्मान् ग्रंथक-
र्तृन् श्रोतृन्वा अवतुरक्षतु कीदृशः मालीनः मालक्ष्मीः मातुलक्ष्म्यां-
च मायायांचेत्येकाक्षरः दर्पणइव हृदिलग्नयस्थसः यद्वा मायांली-
नोलोकपरंपरया कामाद्युत्पादनेन तदासक्त इत्यर्थः एतादृशः पुनः
कीदृशः मालीनः मायां मायायां अलीनः निरंजननिराकारत्वात्तस्या-
मसक्तः मायां लक्ष्म्यां अलीनः सातुलीनासतुनोसक्त इत्यर्थः एकोदा-
सीनत्वात् पुनः किंभूतः मांशोभां अलंतिव्रजंति ते मालयः यदुगो-
पादयस्तेषां इनः स्वामी इनः सूर्ये प्रभौराजिमृगांकेक्षत्रिये नृपइ-
ति विश्वः यद्वा मालं तेषां अलंति ते मालिनः इंद्रादयः तेषां इनः स्वामी ई-
श्वरेऽश्वरे इत्यर्थः पुनः कीदृशः मालीनः मालापुष्पस्रक् सायस्थश्च-

स्तीतिमालीसुदामातस्यइनः स्वामीदारिद्र्यभंजनत्वात् यद्वामेशि-
 वेअलीनः तदभिन्नत्वात् यद्वामः वेधासएवअलिः कमलानुषंगि-
 त्वात् भृंगौपम्यंतस्यइनः मःशिवश्चंद्रमावेधाइत्येकाक्षरः पुनः
 कीदृशः घनमालीघनवत्श्यामइत्यर्थः पुनःकीदृशः बलमालीबल
 भद्रेणमालतेसौबलमालीपरसामर्थ्यवान् पुनःकीदृशः मालीमाला
 पुष्पस्त्रक् सायस्यास्तीतिमालीपुष्पस्रग्वानित्यर्थः यद्वामाअलीतिप
 दछेदःकर्तव्यः कीदृशः अलीअलतिसर्वव्याप्नोतीतिअलीपरमात्मरू
 पेणसर्वान्तर्यामीत्यर्थः विश्वव्यापीत्यर्थः १ अथदशावतारवर्णनमा
 रभते वनजौवनजौखर्वस्त्रिरामीसकृपोरुपः अवतारादशैवैतेरु-
 ष्यास्तुभगवान्स्वयं १ वनमालीवनेजले मालते शोभतइतिवनमा
 लीवनेसलिलकाननेइत्यमरः मत्स्यरूपीविष्णुः नोअवतु कीदृ-
 शः बलमालीबलेनशंखासूरोन्मूलनकरणेनबलेनमालतेसौपु
 नःवनमालीकूर्मरूपीविष्णुः नोस्माकमवतुकीदृशः बलमालीसक-
 लभूभारेणनिष्पंदफणामंडलानंतोद्वहनकरणेनबलेनमालतेसौ-
 पु०ब० वनेरण्येमालतेसौ० वराहरूपीविष्णुः नोवतु की०ब० सा
 गरनिमग्नमहीमंडलोद्धरणकरणेनमालते पुनःवनमालीनृसिं-
 हरूपीविष्णुः नोवतु की०ब० हिरण्यकशिपुसमुच्छेदकरणेन
 बलेनमालतेसौपुनः अघनमालीअड्वरुद्रड्वघनंयथातथामा
 लतइतिअघनमालीयद्वाअघनं-ह्रस्वमालीवामनरूपीविष्णुः नो
 वतुः की०ब० बलेनबलिछलनकरणेनमालतेसौ पुनःवनमालीरु-
 द्रस्वयनित्वात्तीर्थार्थिवनेपरिभ्रमन् जामदग्न्यरूपीविष्णुः नोवतु

की० ब० सकलक्षत्रियोत्पादनकरणेन बलेन मालतेसौ पुनः वनमाली
 दंडकारण्यदेशे रामरूपी विष्णुः नोवतु की० घनमाली घनवत्-
 श्यामः पुनः की० ब० पौलस्त्याद्युच्छेदकरणेन मालतेसौ की० ब०
 बलरामेति सरामयदेन मालतेसौ बलभद्ररूपी विष्णुः नोवतु कीदृ-
 शः बलमाली कालिंदी कर्षणेन बलेन मालतेसौ की० ब० घनमाली
 शरदंबुदगौरः पुनः अवनमाली अवनेन रक्षणेन मालतेसौ बुद्ध-
 रूपी विष्णुः नोवतु की० ब० प्राण्यहिंसादिकरणेन बलेन मालते-
 सौ पुनः की० ब० बलेन स्लेच्छोच्छेदनकरणेन मालतेसौ कल्किरू-
 पी विष्णुः नोवतु अथ संमोहनकाममंत्रोद्धारणपक्षमाह संमोहन-
 काममंत्रमयरूपो हरिः नोवतु मंत्रमय तं विशिनष्टि मालीनः मा-
 शक्तिः सामान्यस्वरास्तेषु अलीनः कंकारः तद्गतत्वेनैवोच्चार्यमाण-
 त्वात् प्रथमत्यागे कारणाभावात् इति न्यायेन कंकारो ग्राह्यः तथा च
 ककारात्मक इत्यर्थः घनमाली घनेन मायस्थसः घनमः इंद्रः तस्थइ-
 दं बीजं घनमंतर्दलतीति घनमाली तथा च लकारात्मक इत्यर्थः माली-
 नः मायाः इदं तस्मिन् इकारे अलीनः पुनः मालीनः मः चंद्रः अलीनो
 अस्मिन् असौ तदुक्तं शारदातिलके ब्रह्माभूम्यां समासीनः शान्ति-
 बिंदुविभूषितः बीजं मनोभुवः प्रोक्तं जगन्नि तयमोहनं ।

श्लो० ॥ विधुस्फुरद्विरहानलपीडिता विधु-
 स्फुल्लतरलानिलपीडिता ॥ विधुस्फुल्लहृद्
 जालिमपीडिता विधुस्फुल्लगिरोकिरदी-
 ङिता ॥ २ ॥

विधुसुहृदिति विधुसुहृदविधुःविष्णुः सुहृदप्रियोयस्याः -
 साराधिकाविधुश्चंद्रमसिविष्णोर्विधुः कर्पूरकामयोरिति विश्वः अ-
 लींसखीं प्रति ईडिताः स्तुत्याः सुगिरः अकिरत् उवाचेत्यर्थः कीदृशी
 विधुस्तरहिरहानलपीडिता विधुःविष्णुः स एव सुहृदस्त्रियः तस्य वि-
 हः वियोगः स एव अनलः बन्धिः तेन पीडिता पुनः कीदृशी विधुसुहृ-
 ततरलाविधुश्चंद्रस्तस्य सुहृदन्मन्मथः तेन तरलाचंचलाचंचलंतरलं
 चैव पारिप्लवपरिप्लवइत्यमरः यद्वा विदुः कर्पूरः तस्य सुहृदत्सम-
 स्तरलोहारमध्यमणिर्यस्याः सा तरलः स्यान्मध्यगोमणिरिति शा-
 श्वतः कामज्वरान्निस्तेजस्कमुक्ता इत्यमरः पुनः कीदृशी अनिल-
 पीडिता अनिलोमलयानिलः तेन पीडिता पुनः विधुसुहृददना-
 विधोश्चंद्रस्य सुहृदसमंतुल्यं वदनं यस्याः सा विरहसमयत्वात् चं-
 द्रसाम्यं स्फुटमेव यद्वा कर्पूरपांडुरवदना पुनः कीदृशी ईडिता स्तुत्या-
 पुनः कीदृशी अपीडिता एनकृष्णेन पीडिता अपीडिता यद्वा अपि-
 ईडिता इति पदछेदः कर्तव्यः कृष्णविरहपीडितेत्यर्थः ॥ २ ॥

श्लो० ॥ उदयते दयतेति मिराकरैः शशिकरै-
 रकरैस्तिमिराकरैः ॥ दिशमिमांचरमांचरमा-
 रमंकमलकोमललोललोचनं ॥ ३ ॥

उदयतइति हेसखि शशीचंद्रः उदयंते च परंकरैः इमां हस्तेव-
 र्मानां दिशं दयते प्राप्नोति रूपयतीत्यर्थः रूपयितृत्वे हेतुमाह
 कीदृशैः करैः तिमिराकरैः तिमिरस्य अकरैः अकर्तृकैः यद्वा ति-
 मिरं असमंतात्किरंति हिं संतीति तिमिराकरैः तद्गतध्वांतनाशकैरि-

त्यर्थः चपरंकरैः मांदयते पीडयतीत्यर्थः दयदानगतिहिंसादर्शने
 पुष्पोवादिकः पीडनत्वमाह कीदृशैः करैः अकरैः अकंदुःखं रातिददा-
 तीतिदुःखदैरित्यर्थः यद्वाकंजलं रातिस्वीकुर्वतीति कराः नभवंती-
 तिअकरास्तैरुष्णोरित्यर्थं अतस्त्वं रमारमं लक्ष्मीकांतं प्रतिचरगच्छ
 सः रमासक्तोस्ति अतः सनागमिष्यति कीदृशं रमारमं कमलको-
 मललोलललोचनं लुल्यते तल्लोलं लोलत्वातः तेलोललेकमलं स-
 रोजमिव शृंगीवास इव कोमले मनोहरे लोललेचंचले लोचने यस्य तं
 यद्वा कीदृशः शशी अंकमलकः अंकः कलंकः स एव मलयस्मिन् तदं-
 कमलं कंमूर्धयि स्थसः एतत्पक्षे कीदृशं रमारमं लक्ष्म्याः क्रीडितं यद्वा-
 चरमांदिशं अत्यामबस्थां दयते प्रापयति पुनः कीदृशं रमारमं लक्ष्मी-
 रमं यद्वा शशी कमलः केसरवेकमलकः दुःखद इत्यर्थः ३

श्लो० ॥ कुमुदबंधुरबंधुरबंधुरः सतनुते तनु
 तेतनुतेततः ॥ हिमकरो हिमतां हिमतां मतां
 किमनुमांसदृशंसदृशं विधोः ॥ ४ ॥

कुमुदबंधुरिति हेसखि हिमकरः चंद्रः मां अनूद्दिश्य अहिमतां उ-
 ष्णातां तनुते विस्तारयति हियत्तत्तु विधोः सदृशं कुलपरंपरागतं
 विरहिणी पीडनं उचितं किं कीदृशं मां नतां मतां मान्यां पुनः कीदृशीं-
 मांसदृशंसं ज्ञानां हकृज्ज्ञाने ज्ञातरिष्वित्यमरः कीदृशः हिमकरः अबं-
 धुरः अपां अंधुः कूपः संराति प्राप्नोतीति त्वबंधुरः शीतलः पुंस्येवां-
 धुः प्रहीकूप इत्यमरः पुनः कीदृशः कुमुदबंधुरबंधुरः कुमुदानां बंधु-
 रः प्रियः बंधुरित्यर्थः पुनः कीदृशः अतनुते ततः अतनुतामहत्त्वं त-

नुतेप्राप्तः अतएव नुतांस्तोतृत्वं इतः स एव इति ततः यद्वा अइति
पदछेदः हिमकरः शीतहस्तः अः विष्णुः मां अनुद्दिश्याविधोः चं-
द्रमसः सदृशं समानं अहिमतां उष्णतां परितापं तनोति की० अः कौ
पृथ्व्यां सुतृहर्षे येषां ते कुसुदः कुसुदां जलानां अबंधवः राक्षसादयः
तानूरातिगृह्णाति इति कुसुदबंधुरः दुष्टहंता सचासौ बंधुरबंधुः
शिष्टसुहृदित्यर्थः ॥ ४ ॥

श्लो० ॥ कमलिनीमलिनामलिनालिनावि
चलताचलता सुलताशुभाम् ॥ विधुतभां
विधुतां विधुभानुभिर्नयनयोरनयोर्नय
सीनयोः ॥ ५ ॥

पुनः प्रकारांतरेण चंद्रं निंदति कमलिनीति हे अलित्वं इमां कमलि-
नीं निन्दोर्दीर्घयोः अनयोः नामनयोः नानयसिनापास्यसि कीदृशः
मलिनालतासुविचलतालिनाविधुतां त्यक्तां पुनः की० लताशुभां-
लताश्रेष्ठां की० चंद्ररश्मिभिर्विधुतभां त्यक्तां कांतिं यथा केनचित्सुं
साकरस्पष्टां काचित्सोपितभर्तृकां त्यजति यद्वा मलीकृष्णः गोपीवि-
हारत्वादित्यर्थः मलिनाकृष्णेन विधुतां त्यक्तां लताशुभां गोपीश्रे-
ष्ठां तनुत्वा लतासाम्यं विधुभानुभिः विधुतभांदुःखीकृतां मां पश्य
सि अतीकृष्णानयनाय गच्छेत्यर्थः ॥ ५ ॥

श्लो० ॥ सखिविभातिविभातिविभावि-
भानसरसीसरसासरसारसैः ॥ अलिकु
लैर्विधुताविधुताधुताविनमदभमुरवीवि

मुखीस्थिता ॥ ६ ॥

पुनः भंग्यन्तेरणचंद्रनिंदति सरसीति हेसखिविधुनेंदुनाविधुता-
मुकुलितपंकेतरुहाकृताअतएवअलिकुलैः शिलीमुखचंदैः सरसासर-
सारसैः सरसंसविलासमासरंतिशब्दं कुर्वतितेसरसारसाः सारसाः तै
श्वतैश्चधुतात्यक्ता अतएवअतिविभाविभिः पक्षिभिः युक्तांतिः तस्या
अतिक्रान्ता अतएवविभागतकांतिरविभाकृष्णाकांतसदृशीविनमदञ्ज
मुखीविनमंतिअञ्जमुखानियस्याः सातएवविमुखीमुखीपराङ्मुखी
स्थितासरसीनविभाति एतादृशीदृष्ट्वादुःखातिशयं प्राप्नोतिअतः कृ
ष्णमानयेत्यर्थः ॥ ६ ॥

श्लो० ॥ कुमुदिनीदधितोदधितोनतानि
जकरैरकरैर्दहतिस्फुटं ॥ यदयमेकपदेवि
पदेभवद्विकचपुष्करिणीहरिणीदृशः ॥ ७ ॥

पुनः भंग्यन्तेरणचंद्रनिंदति कुमुदिनीति हेसखि कुमुदिनीदधि
तः चंद्रः अकरैः अकं दुःखं रांतिददतितेअकरास्तेदुःखदरैरित्यर्थः नि-
जकरैः स्वकिरणैः दधितोनतांदधितेनभर्त्राऊनतांस्वामिशून्यांविरहि
णीमित्यर्थः स्फुटं अत्यर्थं यथातथादहतितापयतिपीडयतीत्यर्थः अ
थदृष्टांतमाह कुतः यतोयतः कारणात् अयंचंद्रः विकचपुष्करिणी
प्रफुल्लपद्मिनीसैवहरिणीदृक्कांतातस्याः विपदेविपत्तयेएकपदे
विपत्तये तत्क्षणेक्षणमात्रंअभवज्जातः ॥ ७ ॥

श्लो० ॥ विधुरिताधुरिताधुरितादहनूवि
धुरयन्जनिनितो जनितोकभूत ॥ इहतदक्षि

गतेक्षिगतेक्षिनीरविमतिर्विमतिर्निमि-
मीलसा ॥ ८ ॥

विधुरिति विधुरिप्रथमतः विधुरिताः विरहिण्यः ताः प्रसिद्धाः चनि-
ताः दहनतापयन् अयंविधुः विध्यतिविरहिणमिति विधुः चंद्रः जनि-
तः जन्मतः अंकभृत् जनिंतः जातः संभूतः नहन्याद्विपदं प्राप्संकात-
रं वाप्रतिक्षतमिति भावः कीदृशाः ताः धुरिताः धुरं मुख्यत्वं इताः प्राप्ताः
अतः दृष्टांतमाह कुतः यतः हेतोः क्षिगतेक्षिं क्षीणत्वं गतः क्षिगतः त-
स्मिन् नामैकदेशग्रहणं नामग्रहणमिति न्यायान् क्षीणत्वं गतइत्य-
र्थः इह चंद्रमसि अक्षिगते सति दृक्प्राप्ते सति रविमतिः सूर्यसत्ता वि-
मतिः विरुद्धबुद्धिः चंद्रमसीति भावः अक्षिनी पद्मिनी निमिमील-
सुकुलितावभूव सकलं किमिदृशे सति नेत्रोन्मीलनं रविदर्शनं कुर्यादिति-
भावः ॥ ८ ॥

श्लो० ॥ मलयपन्नगपन्नगमंडलीकव-
लितोचलितो नुवनानिलः ॥ अदयमंगम-
दंगमदंगकंदहति यत्त्रमयं भ्रमयन्न-
य ॥ ९ ॥

मलयपन्नगेति हे आलिकवलितः आगतः कवलितः कामधेनुः वना-
निलः वनवायुः मलयस्य पदः प्रांतपर्वताः पादाः प्रत्यंतपर्वता इत्यम-
रः तेषु नगाः वृक्षाः तेषु पन्नगाः सर्पाः तेषां मंडली आलिः तया कवलि-
तः पीतः नुवितर्केनः पृच्छायां वितर्के चेत्यमरः कुतः अंग अलि हे आ-
लि स्युः प्यादपांडगहे है भोरे हो संबोधनार्थका इत्यमरः यत् यतः का-

CC-0. Swami Atmanand Giri (Prabhuji) Veda Nidhi Varanasi. Digitized by eGangotri

बकुलमिति हेअलि तद्वकुलंबकुलपुष्पं दृश्यते की० परागितं सं
जातं किंजल्कितं पुनः कीदृशं मधुपरागान्पिबन्ति ते मधुपरागपात्र
तएवरागपराः स्नेहगायनपरास्ते च ते अलयश्च ते राकुलं व्याप्तं पुनः
कीदृशं विगतं शंकरस्वयंस्थाः साविशास्करवासादशायेषां ते विश-
दशाविरहिणीजनास्तान् अर्दति पीडयति तत् शं अरातीसाशाराद
शावस्थायेषां ते रुध्यादिस्वयंभुजाना तेषां आअस्थं तरं अनलं तापं
द्यति रवंडयति एवं विधं वियोगिनामस्वयंदं स्वरवप्राप्तानां तापस्वड-
नमित्यर्थः पुनः कीदृशीं शशकलंककलं शशकलंकश्चंद्रः तस्य क-
लाकांतिरिव कांतिर्यस्य तच्चंद्रसदृशं व्यापकमिति भावः पुनः की-
दृशं ककुलंकितं केन वायुना कलंकितं कंपितम् ॥ ११ ॥

श्लो० ॥ नवमशोकमशोकमशोकदेशोरभि

तारमिता लिरतारतं ॥ सखिसमाश्रयमा

श्रयमाश्रयकमलिनीमलिनीपड्वागतः ॥ १२ ॥

नवमशोकमिति हेअशोकदेशोकं द्यति साशोकदानशोकदाअ
शोकदातस्याः संबोधने हेअशोकदेशे हेदुःखिते त्वं नवंअशोकं अशो-
कनामानं वृक्षं आश्रय की० अशोकं शोकरहितं पु० की० सुरभि
तारमितालिरतारतं स्फुरभितया सुगंधितयारमिताअनन्यशो-
भाः संजाताः पुष्परागरंजिता इत्यर्थः ते च ते अलयश्च ते पारतरं
तिस्वरवंतस्मिन्नारतं आश्रितं भ्रमराणां स्वरवमस्ति अतस्ते दुः-
स्वंहरिष्यंतीत्यर्थः पु० की० माश्रयं मायाः शोभायाः आश्रयंस्था
नं अतो हेसखिसः माश्रयः लक्ष्मीपतिः आगत एवेति अवेहि क

इवयथाअलिनीपः भ्रमरिणीपतिः कमलिनीं प्रति आगच्छति त
थाहरिलक्ष्मीं मुक्तात्वां प्रत्यागत एव जानीहीत्यर्थः ॥ १२ ॥

श्लो० ॥ सरि विहिता सिमता सिमता त्थमां
नवमशोकमशोकमशोकदां ॥ तदिह मा-

मवमामवमाममां ब्रजहरिं नवनीरदनीरदं १३

सरसीति हेसखि तं हितापूर्वे प्रिया अधुना त्वं असिमता असेरि
वमतं अभिप्रायं यस्याः अमिवत्पीडाकर्त्रीत्यर्थः मतामान्यासि कु
तः यतः त्वं मां नवं अशोकं आत्थ ब्रूषे की० अशोकं अस्य विष्णोः शो-
को यस्मादसौ ततद्दर्शनादधिकदुःखदमित्यर्थः की० मां अशोकदां
अस्य विष्णोः शोकदुःखं ददातीत्यात्मनेत्यर्थः अशोकदातां तत्तस्मा
त्वं हरिं ब्रजगच्छ मां अवदुःखतः अवरक्ष की० मां अमां अशोभां वि-
ष्णुविरहेण कर्षितां की० इहं दं कामं जिहिते प्राप्नोति इह सकामुक
मित्यर्थः यमकत्वाद् अनुस्वारच्युतालंकारः पु० की० मामवमालक्ष्मी
मो ब्रह्मा तौ वा तिगच्छति इति मामवलक्ष्मी ब्रह्मभ्यामपि सेवितमि
त्यर्थः पुनः कीदृशः नवनीरदनीरदं नवनोनूतनो यो नीरदः मेघः तस्म-
नीः नितरां ईयाशोभा तारदति प्राप्नोति नवांबुदश्याममित्यर्थः १३

श्लो० ॥ इति सरवी गदिता गदिता दिता

नवनराय वराय वराय वा ॥ इति गिरं कल

या कलया कलापटु गिरामृदुतामृदुतादु

ता ॥ १४ ॥

इतीति कलानाम्नी सरवी कलया गंभीरया गिरा अनवनराय नवो

नरः नवनरः ननवनरः अन्नवनरः तस्मै पुराणपुरुषाय इति वक्ष्यमा-
 णांगिरं यस्य दुयथा तत् आदित ददाति स्म की० गिराकं स्वरं लाति ददा-
 तिसाकला तथा प्रियोषेतेन स्वरवकारिणेत्यर्थः पुनः की० मृदुतामार्दवं अ-
 मृदुताकठोरत्वं ताभ्यां दुनोतीति तथा की० कला तथा इति गदिता उक्ता
 पु० की० अगदिता वा शब्द इवार्थे सचातुर्यादनुक्ते च की० दृशाय वराय
 वराय वरः अयोयस्य वरायः सचासौ चरश्च शतभावहविधि मते श्रेष्ठा
 यच ॥ १४ ॥

श्लो० ॥ मलयजं तनुते तनुते तनौ सहचरी-
 नलिनी नलिनीदलं ॥ सुनयनानलदंज्वल
 चंदसा तदपि सीदति सीदति बंधुता ॥ १५ ॥

मलयजेति हेरुष्णा ते सहचरी सरसी तनौ अतनु भूरिमलयजं मल-
 याचल संबंधि चंदनं तनुते विस्तारयति लेपनं करोतीत्यर्थः पुनः ते क-
 मलिनी ते प्रिया तनुत्वात् पद्मिनी साम्यं तनौ अतनु बहुलं नलिनी
 दलं तनुते पुनः ते सुनायेना दीर्घलोचना अनलदंतापनाशकं नलदं उ-
 शीरं तनौ तनुते तदपि सा सीदति दुःखं प्राप्नोति अपरं बंधुता अस्म दा-
 दिसंखिता सीदति परितापयति नश्यति वेत्यर्थः ॥ १५ ॥

श्लो० ॥ समुदिते मुदिते मुदिते क्षणे हि म-
 करे मकरेन करे श्रुती ॥ पिकरं वेवरं वेवरं वे-
 तिसा हरिणालं लुनलं लुनलं लुना ॥ १६ ॥

समुदितेति ईवरलक्ष्मीपते अमुदिता मुद्रहिता सा ते प्रिया ईक्षणे-
 अमुदिते मुद्रहिते मुकुलिते करोति संकोचयतीत्यर्थः कस्मिन्सति हि

मकरेचंद्रेसमुदितेसतिउदयतिसति की० मकरेनकरेमकराणांमस्या
नांइनःप्रभुः समुद्रस्तस्यकरातिनिकरःसरवदः तस्मिन्सर्वस्यापि-
सरवकरेतस्यास्तुदुःखदइत्यर्थः चपुनः श्रुतिकर्णोअमुदितेकरोति
आच्छादयतीत्यर्थः कस्मिन्सति पिकरवेकोकिलाकूजितेसमुदि-
तेसति कीदृशी अवरवाअवेतिशब्दंकुर्याणा पुनःकीदृशीवेत्यद्वा
क्षरेणाइइतिउक्ताहरिणलांछनश्चंद्रः सएवलांछनंविन्हंयस्यसः
शिवःलीसःलांछनंविन्हंयस्याः साशिवशिवेतिजपतीत्यर्थः॥१६॥

श्लो०॥ नसहतेसहतेसहतेसरवीतववि-
योगवियोगमयोगदृत्॥ सपदितांतरुणिं
सरणिंमणिंकिरतुनामनवंनवनीविजं॥१७॥

नसहतइतिहेअयोगदृत् अयःलोहतत्वंगच्छतितत्तदयंयस्य
हेकठिणदृदयहेवियोगगरुडाकूट हेसह हेशांततेसरवीप्रियातववि
योगंनसहतेसहतेईतदुःखित्वाद्विप्सार्थत्वं अतःसपदितामधुनामन
सिवर्तमानांतरुणिंकिरतुत्यजतुसरणिंकिरतुसरणिंप्रियाकुंजमार्गे
राधावनमार्गेकिरतुगच्छतु सरणिःपद्धतिःपद्येलमरः चपरंनवंनू
तनंनवनीविजंवसनग्रंथिस्थंमणिंकिरतुक्षिपतुनामनिश्चयेन १७

श्लो०॥ अयतयाकलयाकलयाशुभांव
नजदामजदामजदीप्तिभिः॥ हरिरगात्तम
गात्तमगाच्चसामुदमतीवमतीवदृशोः
स्थितं॥१८॥

अयतयेति हरिः तयाकलयासहशुभांराधिकां अगात् कीदृ

श्याकलया कंसुरखंलातिप्रामोति तृष्टपिप्ता कीदृशः हरिः वनजा-
निकमलानितेषां दामसमूहः तस्माज्जातं दाममालातस्याः जाता
याकांतिः साविद्यते यस्य तथोक्तः साप्रियातं वीक्ष्य अतीव मुदं अगा-
त्प्राप आगतं विष्णुं आलोक्य तृष्टा भूदित्यर्थः कीदृशं आगतं अगः
गोवर्धनः अतो येन तं पुनः कीदृशः अतीव त अनौद्धतं पुनः कीदृशं
दृशोः स्थितं ॥ १८ ॥

श्लो० ॥ रामचंद्रकविना कविनादः पुरुषो
त्तमसु तेन सुतेन ॥ राधिका तृदयशोक-
दमासीद्राधिका तृदयशोकदमासीत् ॥ १९ ॥

रामचंद्रेति अदः राधिका तृदयशोकदं राधिकायाः तृदयतस्य
शोकः तं द्याति खंडयति तत्कार्यं रामचंद्रकविना कृत्वा आसीत् राम-
चंद्रेण कृतमभूदित्यर्थः कीदृशेन कविना कः ब्रह्मा उः शिवः अः वि-
ष्णुः अं वायुः अः अग्निः अः सूर्यः ते विद्यंते आराधनीयत्वेन यस्य
तेन पुनः कीदृशेन पुरुषोत्तमः द्विजः तस्य सुतः जनार्दनः तस्य ई-
नेन ज्येष्ठसः तेन राधिका च तृदयशोकांतिराधिका तृदयशोकदुः-
खनाशिका कलामश्चंद्रश्च अः विष्णु अः वायुश्च अस्यति विरहि-
णामिति असः मधुश्चंद्रः कामश्च तेषां इत्प्रापकं वर्णनीयत्वेन तत्-
राधिका तृदयशोकदमासीत् ॥ १९ ॥

इति श्रीपुरुषोत्तमात्मजजनार्दनस्तस्य
नंदनरामचंद्रकविकृतराधाविनोदाख्य

काव्यं सटीकं समाप्तं. शुभंभवतु ॥

श्रीगणेशायनमः॥ अथषट्पदीस्तोत्रप्रारंभः॥ अविनयमपनयविष्णोदमयम-
नः शमयविषयमृगतृष्णां॥ भूतदयाविस्तारयतारयसंसारसागरतः॥ १ ॥
दिव्यधुनीमकरंदेपरिमलपरिभोगसञ्चिदानंदे॥ श्रीप्रतिपदारविंदेभ-
वभयरवेदछिदेवंदे॥ २ ॥ सत्यपिभेदापगमेनाथतवाहंनमामकीनस्त्वं॥
सामुद्रोदितरंगः क्वचनसमुद्रोनतारंगः॥ ३ ॥ उत्कृतनगनगभिदनुजद-
नुजकुलामित्रमित्रशशिदृष्टे॥ दृष्टेभवतिप्रभवतिनभवतिकिंभवतिर-
स्कारः॥ ४ ॥ मत्स्यादिभिरवतारैरवतारवतावताचसुधां॥ परमेश्वरपरि-
पाल्योभवताभवतापभीतोहं॥ दामोदरगुणमंदिरसुंदरवदनारविंदगो-
विंद॥ भवजलधिमथनमंदरपरमंदरमपनयत्वंमे॥ ६ ॥ नारायणकरु-
णामयशरणंकरवाणितावकौचरणौ॥ इतिषट्पदीमदीयेवदनसरो-
जेसदावसतु॥ ७ ॥ ॥ इतिश्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमच्छं-
कराचार्यविरचितंश्रीविष्णोःषट्पदीस्तोत्रंसंपूर्णम्॥ ॥ ७ ॥

सूचना- प्रकृतमस्माभिर्महद्विरक्षरैरुत्कृष्टैर्दृढैः पत्रैश्चसिद्धांत
कौमुदीपुस्तकंसटीकं नैषधकाव्यंसटीकंमाधकाव्यंच. मुद्रितुमारब्धम-
स्ति एषापुस्तकानांस्वरूपस्थितिस्तुव्यवहारेप्रोच्यमान (बुक) इतिश-
ब्दवत् सिद्धांतकौमुदीअर्धाजानास्ति. अष्टादशस्मृतिगणसंहिता. दश-
कर्मपद्धति रामानुजसांप्रदायिप्रपन्नामृत. लघुकौमुदी. प्रयोगविधिस-
हितामहदक्षरैर्मुद्रितादुर्गसप्तशतीत्यादिपुस्तकानिनूत्तानिमुद्रितानि
सिद्धानिविद्यन्ते व्यवहारप्रसिद्धानि सिद्धपुस्तकानिगीर्णानिदेश-
भाषिकाणिचबहूनि सन्तीत्यलंविस्तरेण.

133
Bo

